ביג באייר, תשמ"ז 22.5.1987 ב"ג באייר, תשמ"ז

ה"יוריתמיקט" באים. אנני לנוקס — סֶקסופוניה

> אוכל וומהולך עם קוקה קולה קול די קולה עכשיי

כל קסמי דיניץ דיוסי פקר מדבר. יפת עדיין חבר שלו דה"איידס" והבעיה היהודית והודי בודד בליגיון בליגיון והודית פוגשת תיאטרון

Spirit will be

Asérables

"המחזמר שעושה הסטוריה"

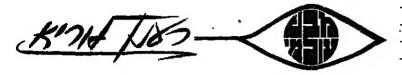
האת אלן בוביליל וקלוד מישל שונברג יופי רופן האתניקפור הוגו, מוסיקה קלוד מישל שונבירג. אהוד מנור, המליג מקורי אנגלית **הרברט קרצמר.** תמליל מקורי צרפתיוו אלן בובליל וקלודיתיטול שונברג. עיבוד מקרי זב יוור מרוור נאן וגיון קיירד, חומפתו גיימס פנטון, תאוור גיון קאמרון, מפנה קאמרון מקינטוש והרויאל שייקספיר קומפני. במאי סטיבן נימלוט, במא משלה מייקל דאוגט. אלידד שרים, הפאיניי מיענושית דות דר, תאווה, בריאן הרים, חכוני עוד אנרורו ברוס, י מון הבקות

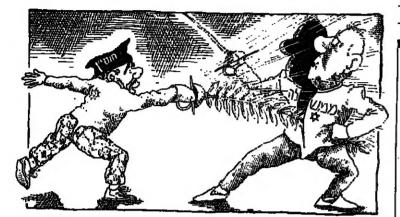
בתמקידים הראשיים לפי טיד קעיד שולומית אהרון ע פל אמיר א דיקי גל א יובל דוד ג תיקי דיין (12年15年3年8月2日日本東京日本日本) (12年15日) (12年15月3) (12年15日)

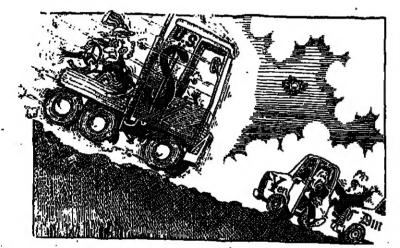
ר הערום לים בים בין אור הפונים ביותר המוצב ביותר המוצב ביותר המוצב ביותר המוצב ביותר המוצב ביותר המוצר ביותר מ ביותר ביותר ביותר המוצב ביותר אורים אילים ביותר בי CINIFE EIR OS LKI'G 8 NIUF HTRAIT. 25 EIC' UF 91 EGESBEES VEG

22.5.1987 כ"ג באייר, תשמ"ז מעצבת: יעל תורן

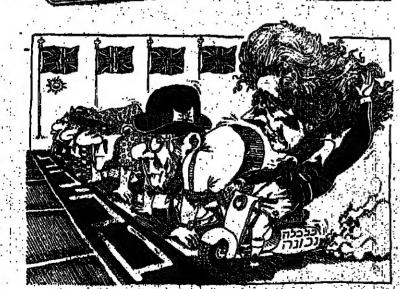
This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition ים 1987 כל הזכויות שמורות ל₄מעריב"

5 អាងខ្លាំព

رادي، رادين

ורא מהליאביב העיר לי שאולי נחפזנו בשבוע שעבר לומר שהניסיון להמריד את הסטודנטים על הבריקדות של שכר הלימוד היה מבצע מכל, ומיתרנו לקבור אותו סמוך ללידתו. נכון שדורי ברמן, מנהיגם, חואר בכתבת־דיוקן כמי שהצליח להפיק עד כה רק הפגנות אנמיות. אבל תראו את הסערה שהציתה השבוע את הקמפוסים, כולל את הפרופסורים. מה זה מוכיחז שהסטודנטים אינם כל־כך אדישים כמו שנוצר הרושם, ולמען דעיון כמו מניעת אפליה הם כן מוכנים לצאת לרחובות: לא רק. כיוון שהקודיט מגיע כאן לנדעון פת ולא לדודי ברמן, זה מוכיח שלא מספיק לחיות בנאדם חביב ונחמד ומקובל על כולם, כדי שיהיה משקל למלים ולמעשים שלך. גם גדעון פת הוא חביב ונחמד, אם מודעי לא נמצא בסביבה, אכל נוסף לזה הוא יושב בממשלה. וכבר למדנו שחתימה של שר או פקיד ממשלתו על מסמך רשמי, יש לה השפעה יותר מאשר לאלף נאומים או מאמרים. יש מדינות שבהן התמונה הפוכה לפעמים. מנהיני סטודנטים מצליחים בעזרת הציבור שלהם להשפיע על מהלכי השרים. כל עם והמנהינים הראויים לו.

עורך: צני לכיא

עריכה: דניאלה בוקשטין עורך גרפי: יורם נאמן

> גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

אם יש כאן תופעה מחסכלת, דודי ברמן יכול להתנחם בכתבת הפותחת של טל בשן. היא מדנימה את התופעה באישיות מפורסמת יותר. מישהו שחשב כי מגיע לו תפקיד משמעותי יותר מאשר ח"כ או סגן נשיא שלאוניכרסיטה. עמחה דיניץ, כוחבת בשן, הוא האיש ה"מוצע" ביותר בנלריה הפוליטית. לכמה וכמה תפקידי צמרת נכבדים הציעו את שמו, וכלום. מעם הוא היה משתו. עוד לפני שהתמנח שגריר בוושיונטון ומהר מאד תפך שם חביב הקהל וידידם של נשיאים ושרים, בעיקר של הגרי קיסינג'ר. כשתיה קודם לכן יד ימינה של ראש הממשלה נולדה מאיר, מנהל לשכחה ויועצה המדיני, פגש את גולדה (או טלפן אליה) שר האוצר פנחס ספיר ושאל בכעם, "אולי את תוכלי לסדך לי פגישה עם דיניץ שלךו". עכשיו הוא מקבל בקושי מקום ריאלי ברשימה לכנסת – עם כל תניסיון המדיני והדיפלומטי, וכמובן המטען החורג של הקסם האישי, והחיוכים, והבדיחות, וכשרון החסבות המחפנט אמריקנים, ותפופולריות בחור מרצה ומראיין בתכנית טלוויזיה בכבלים המשודרת בארח"ב מחוף לחוף. ואין כמו דיניץ לדעת ולחוש ממעמדו הנוכחי – אפילו כח"כ וחבר בוועדת אכן החוקרת את פרשת מולארד - את התבדל בין פעם לעבשיו. לא פלא שמרננים עליו, כמו על אבן, שבפרשה הואת הוא עלול לבוא חשבון עם מי שתיסכל את שאיפותיו. רכילות מרושעת על מי שלא מתכנן התאבדות פוליטית. הוא שואל את תמשמיצים אם לא חשבו שהכנאדם בסך־חכל רוצה לחניע לאמה. על המחיר לא מדברום כרגע. התמונה ההיה ברורה יותר רק אחרי המסקנות, ואולי לא לפני שנראה את רשימת מועמדי המערך לכנסת הבאה.

> בשער: חצי "יוריותמיקט" אנני לנוקס. כתבה בעמ' 34–36.

שיפודים מאת מאיר עוויאל	31	6 כל קסמי דיניץ מאת טל בשן
סקסופוניה מאת אבי מורגנשטו	34	10 איש הפלדה מאת סימה קדמון
לערום רחוע	27	

37 לאכול בחוץ	ו האיידס והבעייה היהודיה		
מאת מאו"ל	מאת עפרה ישועה־ליית		
110179 784 317 40 ·			

מאת יהודית ווגו	מאת יצחק בן־חורין .	
		•
42 הורוסקום	טיול "סומשבוע"	

בערוכת גברואל שטרקמן

מאת נילי פרידלנדר

שמחה דיניץ, "האיש המוצע כיותר במדינה", מועמד ומובטח לתפקידי צמרת שלא ניתנו לו. פעם יד ימינה של ראש הממשלה ושגריר־כוכב בארה״ב, אורח רצוי בטרקליני נשיאים וכוכבי קולנוע. עכשיו במקום כינוני באמצע הפוליטיקה. הקסם האישי פועל כאן בערבון־מוגבל. הפעילות בוועדת הכנסת החוקרת את פרשת פולארד החזירה למרכז את בעל השאיפות להיות שר חוץ.

מאת טל כשו

חדר עבודתו המבולגו למרי, בתוך עירבוביה נשמע די נורא, אם כי דיניץ אומר שלא, "כי לא של קלסות, מפרים, תצלומים ותיקי עכורה, הין מונחים כמה דפי פוליו תלושי שוליים. בריוק פיסגת היצירה. מהונים נכתכייר בעט אדום. משהו שנראה' כמו דפי טיוטה לבחינות הכנרות: אתרי שיצאנו מחדר העכורה גילה שמחה דיניץ שהניירות הללו הסיהם סיכומיו לווערת החקירה בפרשת פולארד. איזה פיספוס, אני חושכת לעצמי, יכולתי להציק, לתפוש איזה משפט מפתח. אבל מי חשב שברפים הזרוקים האלה נכתכות מסקנות שכל העולם מצפה להוז המציאות תמיר יותר אפרורית וחסרת חניגיות ממה שהרמירו מתאר לעצמו.

את העוברה הזו למר שמחה דיניץ היטב על כשרו בשנים האחרונות: מי שהיה אחר השגרירים הבולשים בבירה האמריקניה, ידירו ואיש סודו של דיר חנרי קיסינגד, מרשרש עכשיו יחר עם כולם במי האפטיים של הפוליטיקה הישראלית במקום בינוני באמצע. מי שחיה אורה מבוקש בטרקליניהם של נדולי עולם, וואנם והייג ומקפארליין ולפעמים גם ניקסדן, מורד וקארטר, נאבק על מקום דיאלי ברשימת המועפרים לכנסת, לארווווקא במצלחה יתרה ובבתירות של 18: נרואק למקום לא ריאלי, אחרי אחרון נחמיאס (שו בבחירות הבאות חיה במקום ה־44. מי שהוה ישונו היד אישי של אליונט טיילור, ברברה וולטרס, וולשר קרונסיינו צויוך להופיע עכשיו בפני בכחירות דמוסיטיות ררך מרכז המפלגה, כלי סירורים

צישיתי לגרולות ונצורות. ירעתי שהכנסת היא לא

לגבי אנשים כמוהו, שידעו כבר ימים מובים מאלה במשרות ציבוריות, היה המקום הלא־מרגין הזה ששמו כנסת אמור להיות רק מסדרון בדרך לכהונת שר, במקרה שלו שר חוץ – אלא שהמסדרון, התבלר, ארוך וצפוף וגם על הסדרן (שמעון פרס) אי־אפשר כל כך לסמוך, כמיוחד אם הוא חושכ שאתה אצלו בכיס: אחרי שחבחיר לדיניץ איזה נכם מפלגתי חשוב הוא; דחק אותו למקום ה־61, אתרי נחמיאם, והשאיר אותו עוד ארכע שנים מחוץ לכנסת. פרס גם הבטיח לו מערך ירכיב את הממשלה - הוא, ללא ספק, יהיה בה שר, וריניץ לא שר, כידוע, גם לא טגן שר. אמנם דובר על סגנות שר במשרר החוץ, אבל פרס הבטיח לעייור שחבטיח לאברשה, וגם את ביילין לא רצה לקפח, ודיניץ, נוכח לדעת שיטו מני צ'יפס, נוט אינאף איניראנס" (יותר מרי צ'יפים – פחות מרי איניריאנים), וירר מן העניין לכסוף הסכים (מה הסכים: רצה) להתפשר אפילו על תפקיר סגן שה התונוך, אכל גם זה ככר הובטח למישהו אחר "היום

סיכור שיפבל את זה", אומר אחד מירידיו של דיניק.

שרצה לוייף את תעורת הוהות שלו כרי

אומר, "המאמץ שאתה משקיע כדי להגיע למה שוניה כל־כך מתיש ולא ענייני, ער שלתפקיר עגש אויי

ברור לשמוה שאם פרט מבטיח לו משחו - סימן שאין

חברי המפלגה בסניף עקרות לשלות בכחבי שוכנוע 'וכל רשימות, והוא גם הח"כ הפעיל ביותר בכנסת לחבר מרכן המפלגה זלתנים שאילתות לקורפן. בנושא שינה שינה הבחירות. בשינוה הקיימת", הוא

"כשיטה בשנתיים קדימהז'. 'למה שלא תכתוב את הגיל הפוליטית האמיתיז' עונה לו החבר, והיהורי אומר: 'אוי, באמת, על זה לא חשכתי'. אולי אני פשוט רוצה להגיע הקיימת אצלנו, לאמתז מותר ליז אולי אני פשוט רוצה שדברים כאלה לא יקרו יותר? אני", אומר דיניץ, "לא רואה עצמי המאמץ שאתה כשלית המערך כווערה הזו. הציפייה היא שכוועדה בעלח תפקיר ממלכתי נרע להתגבר על הגימות משקיע כדי הפוליטיות לטוכת העניין יש עוכרות, והעוברות להגיע למה מוכילות למסקנות, וכל היריעות בעתוגות מוכירות לי כבר נכירה של עכברים בפחייובל. בסופרישלידבר מה שרצית כל־כך שיקבע הוא הדו"ח". מתיש ולא ענייני, עד שלתפקיד עצמו אתה כבר מגיע שחוק, מרוט וכתוש".

> - דיניץ במיטבו, לצידו בצילום המרכזי – ידידה־קרובה אליובט טויילור ("אמרתי לה שבתחום הנישואים יש לה עלי ותרון של שבעה על אחר"). הוא היה השגריר הישראלי הראשוו עם כוכבי הבידור היהודיים הגדולים. למטת. בחברת טובה –

על דפי הפוליו ההם. לא, מלאכת הכתיבה לא קשה לו. להיפך. לפני כן בילה ימים ארוכים כווערת אכן כשמיעת הערויות ובסיכומים כעליפה. בתקופה הזו ראה את חברי הוועדה יותר מאשר את בני משפחתו, "ואכן הגעתי למסקנה סופית שאני מעדיף את המשפחה שלי". דיניץ אף פעם לא מחמיץ הזדמנות לאיזה חידיד, בריחה או סיפור משעשע. חוש ההומור שלו מופעל כמו מפלסת לפינוי שלגים - סולל לו דרך מהידה וקלה ללכם של אנשים. קיטינג'ר היה כיניהם: "כשקיםינג'ר היה רוצה להתפרק קצת מהמתח, הוא היה מומין את דיניץ לצהרים. הוא אהב את ההומור היהודי הזה", מספר כתב ישראלי לשעבר בוושינגטון. ריאלוג אופייני כין השניים שריניץ אוהב לחזור עליו מדי פעם התנהל בערך כך: כיסינגיר וכמסגרת אחר המשאים־והמתנים

כר שכועיים שהוא כותב את המסקנות שלו

מה כראי יותר – לזייף את הגיל בשנתיים אחורה, או

במלחמת יום הכיפורים): "אולי תסכיר לי איך זה שכל השגרירים האחרים כאים אלי כנקשות, ואחה תמיד כא

ריניץ: "אולי זה מפני שאני מתרגם את ההוראות מעברית, ועברית היא שפה תוכענית. לנו יש עשרת הדיכרות, לא עשר הכקשות".

קימינגער: "הבעייה איתך שאתה חושב שאתה דיניין: "והבעייה איתך שאתה חושב שאתה

אכל רוב הסיפורים שלו הם מימי גולדה, שהכיאה אותו ממשרר החוץ להיות מנהל לשכתה ויועצה המדיני כשנכחרה לראשות הממשלה. כיאה למי שעבר איתה כצמוד במשך שבע שנים הוא זוכר כל אימרה שלה (משמיציו טוענים שלמר את רבריה כעל־פה, מרוב הערצה. הוא אומר שפשוט יש לו זיכרון טוב), ונחשב לכן־סמכא ככל מה שקשור אליה. בשבוע שעבר, כששמיר הביע לפתע געגועים לימי גולרה, פנו אל דיניק מיד כל העיתונאים: "נו, ומה תגובתרץ"

הסטיגמה "כן חסותה של הגברת הגדולה" רודפת אותו עד היום. אומרים שעמדותיו־עמרותיה, שחגיע לאן שהגיע רק כוכותה. "אנשים רבים שפחרו להתנכם בגולדה עשו את זה ררכי", אפר כתגובה בראיון אתר. ילא נכון שהערצתי אותה חערצה עיוורת, ולא נכון שעניתי 'אמן' על כל מלה שלה. התווכחתי איתה הרבה, אם כי לא בפומכי. אכל אם זה הכתם שלי – מילא, לא אלך איתו למככסה".

שמחה דיניק (58), יליר תל-אכיב, לא הגיע אל גולדה ממח שקרוי "חוגי בית ברל". הוא כן למשפחה כורגנית אמירה לתוריו היתה חנות בדים כפינת רוזב נחלת בנימין ו'מה, זאת אומרת חנות ברימז החנות בַּתְלִיאַבִּיבוּי, מסכיר אחד ממכרי הילרות). אכיו היה ירד התאחרות הסוחרים כח"א, אדם פעיל בעניינים ציבוריים, איש הציונים הכלליים. אחותו ניגנה בפסנתר, והוא ניגו בכינור ו"למרות שבעצם תמיד רציתי פטנתר"ו. כשלמר בכיתה כ' בבות הספר "יבנה" הציעה המורה להקפיץ אותו כיתה, זה סימן. שבית הספר הוה לא מספים שוב", אמר אכיו, דהעביר

אותו משם. ב"גימנפיון הרצליה: הוא זכנה מילוישומות: א תלפיר יכוב, ובעיקר בחבר בחוג להראמה שלי צבר מרורלמד יווד עם דליוו מרודלם. יונדון למרוני בגדעור מסל בלינות רופו דיניר לא זייה פישב מקסיח בתחום (מספר: בעומות הבא) ככר מגיע שחוק, מרוט וכתוש".

כששאל אותו חיים יבין – לאחר הצכתו נמקים הלא־סימפטי ההוא ברשימה - מה תגובתו ילעפר הנורא שנעשה לך", אמר דיניץ "אין תגובה" והמשו באצילות־נפש ראויה לציון, לעבור במטה הבחירות המפלגה. "אמרתי לעצמי – המפלגה נמצאת כחקל בחירות. צריך להירתם ולעזור לנצח את החשם אעשה אחרי-כו". עכשיו, אומרים, יש לו שוף הודמנות להתחשבן: החברות בוועדת פולארד הבי לו ולאבא אבן – עור גיבור־לאימקומי – כוח פרץ מן הסוג ששניהם כבר לא טעמו מומן העים מחורת, המפלגה לוחצת, פרס והבין מבקשים קירבתם יותר מכעבר.

הערכות לא חטרותן יש חטוענים, למשל, שה ואבן מתבשמים כל-כך מן המעמר הממלכה שכביכול "הם לא מגלים די אחריות", כפי שאלה פו'רגון המסלגתי. רוצה לומר - לא עוברים פססי למען פרס ורבין, כה בשעה שמחחת לאפם ח חברי הליכור להוציא את שמיר וארנס מתעניין

בעיתון אחר אני קורא שאני ממקורניים ועושה הכל כדי לחוציא אותו נקר בעתון שני כח שנפשי מרה על פרס, ושדרך הווערה אני מתפת להתנסם כו: זה מזכיר לי את הבריחת על לוש מגיוס לצבא הרוסי, 'תגיד', יווא שואל את החבל שנו

"דה דיניץ שאו"

י שרוצה לראות שמחה אמיתית מחי, צריך לראות את שמחה דיניץ מופיע בפני קהל. אז מתעוררות כל הנטיות הדרמטיות המודחקות שלו, ותוא מגיע לשיא פריחתו. כ"בונדס" מתים עליו. כולם רוצים שיבוא לחרצות אצלם. הוא תמיד יודע להיות משעשע, חביב, לא פרוכוקטיבי מדי, לא מסובך מדי. מת שהאמריקנים אותבים.

באובע השנים האחרונות הוא גם מככב בתכנית "תלו ג'רוולם" תמופקת ב"סרטי קסטל" ומשודרת פעמיים בחודש, ל-720 תחנות טלוויויה בכבלים ברחבי ארצות־חברית. במקור קראן לפינה שלו "דה שמחה דיניע שאו". חיום זה "ויו פוינע (נקודת מבט) עם שמחה דיניץ". אורחיו שלו הם מבוברה סטרייסנד ווולטר מונדייל ועד סופרים, מוליטיקאים ואמנים ישראליים. בהתחלה אמר לו הבמאי שתוא לא מספיק 'כסאת' עם המרואיינים. דיניץ חסביר לו שאפשר להוציא את כל האינפורמציה גם בדרכי וועם.

"היום מוחים אותי כרחוב תאמריקני כדיניץ מהטלוויזיה, לא כשגריר לשעבר", הוא נהנה. יש לו עחיד.

(המשך מהעמוד הקודם) קיבל תפקיד גרול, הבטיח לו פרירלנר את תפקיר הרצל כ"מסכת הרצל": "קיבלתי את התפקיד – וחשכו עיני. היה לי שם רק משפט אחר: 'אם תרצו אין זו אגרה' – ואקריו הייתי אמור למות". דיניץ הבין את הרמז וגנז את שאיפותיו הרראמטיות, אם כי לא לגמרי - הוא תירגם בעצמו את "מקבת" של שייקספיר - לעברית, ומאוחר יותר רצה ללמוד אחד מן השניים כימוי, או יתסים בינלאומיים. לבסוף בתר בתחום השני: המדינה, הרגשתי שאני לא יכול להתעסק כמשהו מנותק מן המדינה כמו כימור.

וא התחיל לעכור עם גולדה כשנת 63', וותיקים עוד זוכרים אותו מן קימים בהם היה שומר כשגרירות ישראל בארה"ב, כומן לימודיו אמרה לו גולדה כטופרשל־דבר. מאז ידועים השניים: באוניכרסיטת ג'ורג'טאון. "חבר'ה, תהיו בני־אדם", כצהובים זה לזה, אבל כמו אותם "שניים סינים" אמר לשומרים עם מחילת כהונתו בוושינגטון. "אחר שישבו כצר הדרך – הם גם די דומים, לפחות במחלך מכם עשוי ביום מן הימים להיות שגריו". ללשכת גולדה הגיע ממשרת מנהל לשכת מנכ"ל משרר החוץ, בינוגי למרי בבית. עכשיו זימנה אירוניית הגודל את חיים יחיל. לפני־כן היה ראש הרסק הפורטונלי במשרר. (הוא לא ידע מילה בפורטוגליה, אבל גם אף מרירים כלפיו. להיפך, יש לי אליו הערכה רבת. יחסי אחר אחר כמשרד החוץ ראו לא ידע).

לישכת השרז" - שאלה גולדה כראיון.

Hiseain 8

החורנו יותר משקיבלנו. בקמפ דייויר

הקצפת".

לצלצל, והיה מתובר אליו כקו טלפון ישיר דרך מבשור שוזיה אצלו כמגירה. לא כולם התפעלו מוה מי שובי את תחבולותיו של קיסינגיר אמר שרינין מנוח ההתחכתות עם 'דיר הנרי" עד כדי כך שנהפר בידי ישראל היא המרינה היחירה שכועפת על ם

דיניץ נחשב לשגריר מוצלח, אולי השל.

האישיים. הוא נכנס לנעליו הגדולות של וה.

רמטכ"ל לשעבר, גיבור מלחמת ששת הימים, זה

אותי לימדו שאף פעם לא טוב להיכנס לנעלים ל

בחו"ל למען מולרותו, דיניץ טוען שלא שיקר נמש. "זה אף פעם לא משתלם, לטווח ארוך, וככלל - למ

לשקר כשאפשר פשוט לא לענותז". תוך זמן שר מו

מקום כולט בנוף. העתונות הקשיבה לו. היהות

המקומית אהבה אותו – "הוא ידע לתח להם א

ה'שטיקים' הנכונים, תמיד בהומור". הוא דילג נשל

מהרצאה לתיררוך, מתיררוך לראיון אצל נונה

וולטרס, מקוקטייל למטיבה ומישהו דיווח על זו

ארוחות ערב כשבועיים), פה נראה רוקר עם נש

סינסרה, ושם משחק טנים עם אשרף גורכאל רשון

קשרים עם כוכבי הבידור היהוריים הנולק

פוליטי", קראו לזה). בקיצור – הוא פרח.

בניגוד לאימרה ששגריר הוא ארם הנשלוו לש

מישהו אחר, או הלכתי כנעלי שלי". וזה הלך.

"אני לא רוצה", השיכ דיניץ. "יופי, או שנינו לא רוצים בתפקיד. אני בכלל לא ביותר שהיה לנו בוושינגטון, לפחות כתחם הפח רציתי לעכור למשרר התוץ", אמרה גולדה.

> "לא רציתי לעבוד איתה", מספר דיניץ, "זה הפחיר אותי. כמשרר החוץ, אם אתה 'מפספס' תפקיר אתה אבל אם אתה תמיד עובר הלאה, אבל אם אתה 'מפספס' עם הבוס – גמרת את הקריירה". אבל דיניץ לא פיספס. הוא קלע "בול": תוך זמן קצר נהפך ליועץ הוה. אחרי שהתאונן פעם על כך שמעולם עריין לא מריני לשרת החוץ ולאחר מאנשים הקרובים אליה ביותר, אולי הקרוב שבהם. רבים לא ראו את הקירבה הזו כעין יפה. טענו שהמעמר עלה לו לראש. ספיר נהג לומר שכשהוא רוצה לדכר עם דיניץ, הוא פשוט מרים טלפון לגולדה. קראו לו "המוציא והמביא". עיתונאית אחת רמזה אפילו שמערכת היחסים ביניהם חרגה מיחסי עבורה לשמם. "תארי לך", אומר דיניץ.

> כשמונתה גולרה לראשות הממשלה, דיניץ מונה "זה נשמע קצת ירחמיאלי, אבל אז, שנתיים אחרי קום - למנכ"ל המשרר. באמצע עוד הספיק לחיות ציר ברומא וציר לענייני הסברה כוושינגטוו. עם תום כהונתו של רכין כשגריר כוושינגטון, ב-1973, החליטה גולרה שריניץ יהיה מחליפו.

וא היה משגריר הישראלי הראשון שקי מי שהתנגד חריפות למינוי היה שר החוץ ראו, כשהיה בן 33, ותוך עשר שנים זינק אבא אבן, שחשש, לא כלי צדק, שהנה שוב עומרים ו"הכנתי שוה אוצר כלום שצרין לומ לכהונת השגריר כוושינגטון. כתבים למנות שגריר שיעבוד מעל לראשו, ישירות עם ראש אותו"). ביום העצמאות ה־25 יום חופ? "חצרעה לישראל" בה השתתפו כל הנותי הממשלה. אבן אפילו איים בהתפטרות. "או תתפטר", האפשריים – מברברה סטרייסנד וברט לנקסמיה הקריירה שלהם, דחיינו – כבוד ויקר בחוץ, מיקום שניהם יחד לוועדת אכן. "אצלי לא נותרו משקעים

ג'ון טרבולטה וליו טיילור. טיילור, אגב, נשאה זו בקשרים גם אחרייכן ואפילו החייעצה אתו בשל שירוכיה - סנטור וורנר, וויקטור לונה. יאמחים שבתחום הזה יש לה עלי יתרון של שבעה על אחי יותר משלושים שנה נשוי דיניץ לחיואן את הכיר בונגן לימוריו בסינסינטי ויש להם שחי מה העכודה כינינו מצויינים", משיב ריניץ כמיטב המסורת כן, כחור צעיר, מרוע אתה רוצה להיות מנהל הריפלומטית. על ההשוואה התכופה ביניהם הוא אומר: דורית ותמר, ובן, מיכאל. שני נכדים). יש לפים שמוצאה האמריקני של אשתו חקל עליו גם כן נמשה "אנחנו לא רומים, לא כרקע ולא בכישורים". את חבלי הקליטה החברתיים, אבל המפתח למעשה המיוחד בוושינגטון היו קודם־כל יחסיו הקרונים (המשמיצים קראן להם "מוורים") עם הנרי קיםינג'ו כוכב המדיניות האמריקנית של אותה תקום. "קיסינג'ר היה מלך העיר, ושמוצו – נסיכו", כתב את

עם כגין ב"קמפ העיתונאים שהיו שם. הוא סער איתו ארותה כוס וצהריים וערכ, צילצל אליו כשעות שאיש לא הע נענה לתביעות דיברנו רק על

ששגריר שלה הצליח להתקרב לשר החנץ של המיש כה הוא משרת", הגן עליו לימים קיסינג", ורינ" אמר הוום: "זו היתה האשמה מגוחכת. לא מנוחות כי לא כאתי מן האפלה. כאתי מכית שהפתובם ב הרכה אישי ציבור – רוקח וריונגוף וכיאליק ואוד וכבר הייתי עם גולדה אצל אדנאואר תנור חיהי והאפיפיור, כך שכשראיתי שר חוד

בוושינגטון לא הייתי בדיוק חמום".

השמצה אתרה עליו אסשר למצוא לספרו (חמשר בקמור ו

להשיג בפרפומריות המובחרות, בתי הכליבו

ררשתות השווקי

שווק: ש. שפטוביץ בע"ת.

מג"ק פאץ באריות מום

tgi sayan andata in galana i

חדש!

מג"ק טאץ'.

הוא קרם גוף עשיר לטיפוח עורך. נספג בקלות, שומר על

ומעניק לו מגע רך

מג"ק טאץ'.

לאורך זמן.

מיוצרת ע״י

מבשם את הגוף

בניחוח נעים הנשמר

תמצית הבושם שבקרם,

"זייבודאן" – שוויץ,

יצרני התמציות

הנודעים בעולם.

חדשו

לכמה מן הבשמים

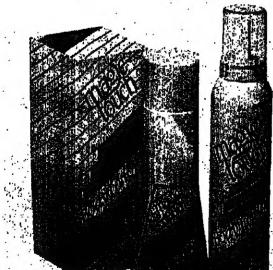
ומלטף.

לחוחו הטבעית של עורך

באריזת מוס חרשנית, נרחה וחסכונית או בבקבוק פלסטי באריות קרטון.

מג"ק שאץ

ֹמֶג׳יק טָאֵץ׳ מגע הקסם של גופך

magic

(המשך מהעמודים הקודמים) "אי־אבשר כלכלה כאוניברסיטה האמריקנית כביירות, וב־1942 גוייס ל"הגנה". עם ספיר התחילה זמן רב קורם־לכן. נפגשנו לראשונה כשהייתי עם ספיר התחילה ומן רב קורם־לכן. נפגשנו לראשונה כשהייתי עלי, והחלטתי לא להצטרף. הודעתי על כך לספיד, והבטחתי לו ולהתכרבל לא היתה אז חמש דקות מקלקיליה, אלא איזור־ספר על גבול בביון". עויון

> למשבחת סוחרים מאוד מצליחה. ואני לא מדבר על מילת גנאי כפי שהרבה ממני סרוב. וזה לא פגם ביחטינו". מתייחסים אליה

> > בבעם היחידה. ממני לתרום למבא", הוא קיבל ממני סרוב. וזה לא

> > > בגם ביחסינו".

הפעום ביותר" יהיה אם נאמר שב'דנות' נעשו הרבה שגיאות. מרביתו החברה עסקו בהמון נושאים מיותנות בהם".

כשאביו נפטר, עבר בעסק המשפחתי בתפקירים שונים עד 1957, להיות מריר השנה כה החלים לעשות הסבה ולפרוש כנפיים. הוא הקים כלבי מדינה, או בכפריסבא את 'משף", המפעל הראשון מסוגו בארץ לחיתוך ועיבור פחי פלדה. היומה להסמתו נולדה בעקבות ביקור בארצות־הברית. ערונות. או העתונות שטפה את פקר מכל הכיוונים.

פקר: "קראו לי 'כן טיפוחים של ספיר', שהיה אז שר המסחר והתעשיה, או אחד מילדי ספיר'. אבל האמת היא שהירידות שלי רק להסיק שהתווה מי שאמור היה להיות השותף שלי – לא היתה מקובלת אמור להקים מפעל אלומיניום בכפריסבא. אלא שהתוכנית – שאני מתכוון להקים משהו אתר בכפר־סבא. צריך לזכור שכפר־סבא

שגוכשה התכנית של "משף", הלך פקר לסירקים, אז ראש עירית כפר־סבא, הציג לפניו את התנאים, והם "התמו" כלחיצת ידיים. ספיר נתן להם את הגיבוי הממשלתי. "אפשר להאשים את ספיר בהרבה דברים". אומר פקר, "אייאפשר להאשים אותו בכך שבאותו הלהט, בכושר הכלתי־נלאה שלו לדחוף אנשים קרימה לעשייה, ככשרון היצירה שלו - היה משהו רע. כולם קיבלו ממנו אותו הרבר - כל מי שהיה לו אומץ־לב לקחת הלוואות ממשלתיות, וגם אומץ־הלב להחזיר אותן. ספיר ידע לא רק לתת. הוא ידע גם לקחת. מכל מפעל שהקמתי הוא הוציא ממני תרומה להקמת מעון־יום. כך ככפר־סכא, נגרו שתרם למפא"י, או שהיה פעיל כה, משום שספיר דרש זאת ממנו. "בפעם היחידה שספיר ביקש ממני לתרום למפא"י, הוא קיבל

בהמשך בנה פקר מפעל נוסף בכפריסכא, "מקר פלרות דייק", מפעל למוטות וחומרי גלם לתעשיית ברגים ועיכוד שבבי. כשממשלת ישראל לחצה ללכת לאיזורי פיתוח, הקים פקר בירוחם לארועים פרטיים של העובדים, אבל בטקסים גדולים הוא תניד את מפעל "נגב"קרמיקה" ליצור אריחים, היום עם מחזור מכירות מופיע". פקר הוא המעסיק השני בגודלו בירוחם ואהר המעסיקי שנתי של 12 מיליון דולר. לדברי פקר, תוצרתו מתחרה יפה מאוד הגדולים בקרית־מלאכי. גם הם מפעלים מבוטסים עם יחסי ענות באריחים האיטלקיים כשווקי אמריקה. בחודשים הקרובים הוא יוצא טוכים. לבורסה לגיים הון נוסף.

בו נפט. התחלנו בייצור, ונכשלנו. הפסרנו הון תועפות עד המעורבות שלו היא בעיקר בקשרים עם האמריקנים, בכל הועחה שהתגברנו על כל הבעיות". דוד אלפסי, מזכיר מועצת הפועלים - הציבוריות שעוסקות בהירוק הקשרים בין ישראל לאמריקה פינ בירוחם: "כשהמפעל נפחח, היו כו כתחילה אנשים גרולים עם מודה שיש תחום עיסוק אחר שבו למד הרבה מפקר. במסוח תארים. אנשים מבחוץ. היום מנהלים אותו אנשי המקום. פקר בעד פעילותו של טיבר בתזמורת הקאמרית התייעץ הרבה עם פק העיקרון שאם לאנשים טוב, או גם למפעל טוב. הפועלים אוהכים שהוא חבר מועצת המנהלים של התומורת הפילהרמונית. אותו מאר. גם אני, שעברתי איתו הרכה – אוהכ אותו. האנשים התפקיד הזה, אומרים מקורביו של פקר, חוא ממלא באהכה ואת תמיד בראש דאגותיו. הוא חמיד שואל איך העוברים מרגישים, אם מעזרבות רכה. הם חיים בככור, אם הם צריכים משהו. פעם התלוננתי על מישהו מהמנהלים שלו, שלא היה כסרר עם העוכרים. מנהלים מסוגו היו נוטים להגן על המנהל שלהם ולבטל את הטענות. אכל פקר שמע שלושת ילדיו, טליה, גלי ואורי, נושמים מוסיקה מילדותם. פליה אותי, וכשטח היו מיד תוצאות. המנהל פוטר מיד".

תעשייתיות", המייצר חביות מפח לתעשיות הכימיקלים: את "פקר מוצרים", למוצרי כטחון, חממות, גדרות ומגיני כבישים: ואת "פקר מפעלי גילוון" למוצרי פלודה של החברה ושל אחרים. מפעל מקביל הוקם גם כערד. לאתרונה נטען נגד פקר שאחת החברות שלו מייצאת ידע חקלאי לארצות מסויימות, כיניהן חברות בשוק המשותף, מתחרות קשות לחקלאות הישראלית. פקר מכחיש. "אנחנו לא מייצאים ירע חקלאי אלא תשומות חקלאיות. התחלנו בחממות

מתכת שסיפקנו לארצות־הברית, לאוטטרליה, ליווז ולקפריסין".

יוסי פשר מציין בנאווה רבה שכל פעילויות הקונצרן נעשות כיסוח מלמעלה כדי לחבין אותו". לרברי בנשה גאותו הגדולה ש

ארלזורוב, שכונה שהיא פרבר. בית לא מפואר. ריהוט מאופק. אוסף

יוסי פקר למרק מושביץ, בעל חברת "עלית", להקים חברת

המתוכבתי עם הרעיון הזה די הרבה זמן. 'דנות' היתה אמורה לתת

מענה לקבוצה שלמה של מפעלים, שנדמה חיה לנו שהאבות

המיסרים שלהם הגיעו לסוף דרכם, שמיצו עצמם, שהרור הצעיר

היה כספק ככל הנוגע לעתיר המפעלים האלה. ראינו צורך להקים

חברה שתתרכז בשותפריות עם המשפחות האלה, כדי שהמפעלים

יפלו לירינו ולא ליריים אחרות. באותה ארוחת צהריים לחצנו יר

כאלה שישקיעו לפחות מיליון דולר כל אחר, וזה לא חיה כל־כך

פשוט. אלה שרצינו – לא רצו אותנו. אלה שרצו אותנו – לא רצינו

אותם". בסוף התגבשה קבוצת האחר־עשר שהקימה את "דנות".

כנבחרת היו גם אויגן פרופר (ז"ל) מ"אסם", אהרון סחרוב מ"סהר",

חוקאל נוסבאום מ"אשטרום", סמי יוחננוף מ"גדות", לסלי פורטר

מחברת המרכולים הבריטית "טסקו", רוד יגלום מ"אוברסיו

קשריטיס", הרברט גוטליב בעל עסקי אופנה בגרמניה, וסמי כהן

נסיאו – בהערצה – "אחר"עשר המופלאים". מאוחר יותר זה נהפך

האפשרות לקנות את 'כנק כללי' או להכנס לשותפות בו עם הברון

אחווים מהדברים שנכתבו היו מפיו. "הדברים שנאמרו על הברון

ועל דרך ניהולו של 'בנק כללי', אשר כביכול הכשילו את העיסקה,

לא אני אמרתי אותם. היו אלה ידיעות שקיבל העיתונאי מכל מיני

כקשות לראיונות אישיים. השיחה הזו איתו מתקיימת לאחר תקופה

התפטרותי מכל מוסרות 'דנות', אבל היא לא התקבלה".

את היוומות, לא כמסגרת חברה רגילה".

מושביץ, לאוטמן ופקר החלו לחפש שותפים. פקר: "חיפשנו

כ־1980, כארוחת צהריים כמלון "הילטון" בתל־אכיב, הציע

של יצירות אמנות המעיד על טעם אנין.

והחלטנו להתחיל לבצע".

יוסי פקר בחנות "נגב קרמיקה": "אמוס של ישימון. מפעל שאנמים בו ופט".

באיזורי פיתוח. "כל מפעל מעורב בעיירה שבה הוא נמצא גם מויי ואחרייכן גם בקרית־מלאכי ובירוחם". פקר דוחה את טעגות שהופנו החברתיים. בירוחם מחזיק המפעל מעון־יום. הוא שותף בקנושת הספורט המקומיות וכארועים בתוך העיירה". רוד אלפס" "לאחרונה, תרם פקר פסנתר לבית התרבות שלנו. שנה שלמה הי המפעל האבא של קבוצת הכרורגל לנוער של ירותם. שילם או מ ההוצאות, גם את הנסיעות למשחקים. גם חלק מההוצאות של חגיגות המימונה האחרונה היה על חשבונו. אישית, הוא לא מית

ארנון טיבר, מנכ"ל התאחרות התעשיינים, אומר שהתרונה פקר: "זה היה אפוס של ישימון. מפעל שאכלנו בו חצץ ושתינו - הגדולה והתשובה של פקר להתאחרות חבויה מאחורי הקלעם

לפקר, שלמד בנעוריו נגינה על כינור, יש אוסף נדיר של מאות תקליטים קלאסיים, והוא בקיא בהיסטוריה של המוסיף פקר נשואה היום למלחין האיטלקי לוצ'אנו בריו, אחר הגרולים במשך השנים, 50 הרונמים הראשונים שהוקצו לו בכפר־סבא, בעולם. פקר, יוסיפו מיודעיו, הוא גם אוהב ספר ממררגה ראשוני. היו קטנים עליו. פקר עבר לקרית'מלאכי, הקים שם את "פקר ומבין גדול באמנות. כשהוא נוסע לחו"ל, הוא עובר בימים, ואח פרופילים", מפעל המייצר פרופילים וצינורות; את "פקר אריוות הערבים מקריש לאופרות ולקונצרטים. מדי פעם גם מוצא ומ לנסוע עם ילדיו ונכדיו לטיולים בארץ. לאחרונה נראה עם גנס על קרטולו, תוצאת מעידה בטיול בווארי ברמת הנולן.

א כולם אוהבים את יוסי פקר. יהיו שיאמרו שהוא אדם לו מנוכר. לא סימפטי. יצביעו על תכונה שהיא בעוכריו הקושי לבצע החלטה, להכחין כין מפל ועיקר. יזכיוו קטנוניות בכל מה שנוגע לכספים. אבל גם המסחיינים יודו שאולי זוהי תוצאת־לוואי של היותו צנוע. שאינו מנפנף ולג במשך השנים נשרו שלושת אתיו של יוסי פקר מפעילותם עיניים בעושרו. אורי מנשה, מנכ"ל "קר"גל" וחברו של פקר שנים בחברה. לפני בחורש מכרו חלק מאחזקותיהם כמניות "פקר פלדה" רבות מגדיר אותו כארם מסוייג, תקיף ורציני מאד בחזוףו. כה לחברת הברוקרים איי-בי-איי ולמשקיעים מקבוצת רוכי צימרמן שמתקשה במנע כלתי אמצעי עם אנשים זרים. "אבל כמי שמרים מקנדה, זורד מקר, אוש האחים, שלקח חלק מעיל כניתל הקונצרן, אותו מקרוב, אני יודע שהוא אדם מאד רגיש וחבר אמיתי כול פרש ממנו כ-1980 מכיוון ש"לא חי בשלום" עם יוסי פקר. היום שתמיד מוכן לצאת מעורו כדי לעזור לחבר. ולא רק כדי לצאת מצביע האח הככור, הנציג היחיר במשפחה השולט בקונצךן (יחד עם. לידי חובה. אבל הכל אצלו מאד מבוקר, כי מספר הידידים הקרונים כנו נליו, על מחזור מכירות שנתי של 56 מיליון דולר, וגירול שמסוגלים להתקרב אליו, בגלל חזותו החיצונית הנוקשה - הי ברווחים של המישה אחווים בשנה. היקף היצוא השנתי, ישיר ועקיף, מועט. הוא לא אחר שטופח לכל אחר על השכם. הוא די פינ הוא חמישה מיליון דולרים. ככל מפעלי הקובצרן עובדים 450 איש, מבחינת ראייתו את העולם. לא איש קצוות. נרסה לי שרוץ נוסה מתוכם 40 בתפקירי ניהול. בראש כל אחת מהחברות עומר מנהל לוויתורים ולפשרות כרי להגיע לרגיעה: גם בהשקפות מללי לער מהד כללי. לצר פקר וכנו שוחף כניהצל השונצרן גם גרעון חסראי, עוכר הפוליטיות, למרות שאיננו שייך לשום מפלגה, חוא ברוך כל רציני, מתוכל לפעמים כחוש הומור עוקצני ויבש, כזה שרורש שיו

ארוכה של שתיקה שגזר על עצמו. הוא לא הסכים לה בלכ קל, ונענה רק לאחר השתרלויות. הברון רוטשילר, מכל מקום, נסוג מהעיסקה עם "דנות". "אך אחד לא

מאוחר יותר הוצע להם לקנות את הכנק הכינלאומי שכבעלות משפחת אייונברג. הפעם הושלמה העיסקה במכצע בזק, באשראי גרול שהעניק בנק לאומי לקבוצה, ובעצם מימן לה את רכישת איזה מחיר הבנק המתחרה. באותו זמן היה יוסי פקר חבר במועצת המנהלים של שילמנו בגין בנק לאומי, תפקיד שהחזיק בו מתחילת שנות השכעים. פקר: "דוקטור פרדר, מי שהיה יו"ר מועצת המנהלים של הכנק באותה התחדלים תקופה, פנה אלי וכקש ממני להצטרף כחנר. קיבלתי את זה האלה. ויש כמתמאה, והקדשתי לתפקיד הרבה מאר מזמני."

האם לא ראה ניגוד אינטרסים כהיותו בעת ובעונה אחת לקוח כל־כך הרבוד גדול ודירקטור של הבנק?

פקר: "כל לקוח גרול בישראל עובד עם כל הכנקים הגרולים. אם תצא הוראה שמונעת מלקוח בכנק להיות גם דירקטור שלו – מחדלים ולא יתרוקנו כמעט כל מועצות המנהלים של הבנקים".

בשבוע שעבר, הגיש המפקח על הבנקים בבנק ישראל דו"ה פנימי בענין זה. הדו"ח לא העלה מימצאים מחשירים בעיסקאות מאומד". שנעשו כידי אלה המכונים "בעלי ענין" בבנק לאומי. גם המקרה של יוסי פקר, חבר הדירקטוריון, נכרק היטב. על פי הדו"ח, לא נמצאו כו חריגות המצריכות טיפול. יוסי פקר נשמע מאד מרוצה. "ההתכתשות לדבריו, כל חבריו התקשרו לברך אותו. "רק חברים", הוא מדגיש. הוא מכיר כאלה שהיו עסוקים מאר בשנה האחרונה בחיפוש אחרי

על הקשר בין היותו חבר מועצת המנהלים של בנק לאומי, לאשראי הגדול שנתן הבנק ל"דנות" שבבעלותו, הוא מעיר: "יש וומצא חייב, זה יוסי פקר היא משפחתו. בעיקר אשתו, ריבי, אותה הוא "נושא על בענין הוה חוקים. לא השתתפתי בהצבעות בנושא זה כי הייתי בעל כפיים" בביתם ב"שיכון הקצינים" בתל-אביב, מאחורי רחוב עניין. חברי ב'דנות' רצו שאהיה סגן יושב־ראש ב'פ־בי' (חברת האם של הבנק הבינלאומי, וכ'בינלאומי. הייתי צריך להחליט היכן אני עומר. שקלתי את העניין ימים ולילות. לבסוף הורעתי שאני נשאר המתכחשים כיו במועצת המנהלים של 'בנק לאומי'. ענייני הכנק הכינלאומי נהפכו למרכז הכוכר של עיסקי 'רנות', ואני הייתי היחיר בקבוצה שלא הפקעות שתתחרה בקונצרגים של חברת העובדים, "כור" ושות'. מעורב בהם. בעצם, פעילותי ב'רנות' פחתה מאור במשך הומן, אם אורן דייום. אני בשולהן סמוך ישבו רב לאוטמן, בעל חברת "דלתא" (היום גם נשיא כי נשארתי חבר דירקטוריון מתוך נאמנות למוסר ולעומרים התאחרות התעשיינים), ופלג תמיד, מנכ"ל ההתאחרות ראז. פקר בראשו. כך שכפועל אני רואה עצמי אחראי למעשי "דגות' כמו כל מכיר אנשים ומושביץ שיתפו אותם בתוכנית. כך נולדה "רנות". פקר: דירקטור אחר. אבל לא ל'פי־בי' ולא לבנק הבינלאומי. פשוט לא הייתי בענייניהם על־פי חוק".

פני כשנתיים הגיעה "רנות" לסוף ררכה והחליטה על לו הרבה דברי פירוק מרצון. זה קרה לאחר שהקנוצה רכשה בעלות בחברות מכל הכא ליד. מתעשיות עתירות ידע, חברת מחשבים ומפעל לסרטים מגנטים, עד מפעל לייצור שרשרות זהב, חברה לייבוא מכשירי ויראו, והקמת רשת המקומונים הכושלת "רחוב ראשי". התוצאה היתה רצף של כשלונות, גם "ממני לא

לפקר יש הרבה להגיד על "רנות" ומפלתה. לא הכל הוא אומר. "הפשוט ביותר יהיה אם נאמר שנעשו שם הרכה שגיאות. מרביתן מהסיבה שבעלי החברה עסקו בהמון נושאים לא להם, שלא יבת. כן, אני היתה להם שום מיומנות כהם. כמקום שכל אחר מהבעלים יביא עסקים מהתחום שהוא מבין בו, התעסקנו בדברים אחרים. כל החברים הפסידו הון תועפות. הרכה מעבר למיליון וחצי דולר מבחיל, שנצינו בארץ היה אבא פרומצ'נקו מ"עלית". בתחילה הם שהשקיעו בחברה. מה יכול להיות קנס גרול יותר בשל מחרלים מאשר הפסר כספי גדול ועוגמת נפשי אבל אף אחר לא טורה לחשוב איזה מחיר שילמנו בגין המחרלים האלה. ויש כל כך הרבה בחו"ל, הוא היה מושביץ נבחר ליושב־ראש, פקר לסגנו. פקר: "אחרי שעברנו אנשים שעושים מחדלים ולא משלמים מאומה. מרק מושביץ סבל עשרות מפעלים ודיכרנו עם עשרות תעשיינים, שמענו על נוראות. גם לאוטמן. גם אני. כולנו. ובמידה רבה על לא עוול חבר מוב שלי. בכפנו. ואני עור הצעתי שנפרסם את מחדלינו ברבים. זה היח רוששילד. הכוונה היתה להפוך אותו לבנק השקעות, ודרכו לכצע בית־ספר יקר לכולנו. היום, המפרקים עומרים לסיים את עבורתם. כל הדברים שהתרחשו בדנות' נחקרים. ההאשמות שמטיחים כנו, בוב שלי". שלא נהגנו ביושר, שעשינו עיסקות עם בעלי עניין לא בצורה המשאיומתן כין "רנות" לכרון התפוצץ. כפיצוץ האשימו את . ישרה – נכרפו וייבדקו. מאשמה אחת שום דכר לא יוסי פקר, כתוצאה מראיון שנתן ל"מעריכ". פקר אומר שרק 80 מהעוברה ששנינו. שגינו – אכל שילמנו את המחיר".

> ירנותי מתכרר, היא עריין פצע רגיש גם אצל יתר השותפים בקבוצה. שותפים שפניתי אליהם וכיקשתי שיספרו על תיפטודו של מקרות, ובתנם לכ הכניס גם אותן לכתבה. לקח לי שנה לגלות מי מקר, על יוזמות שהעלה במסגרת זו, סרבו לרכר. אחר מהם מקרות, ובתנם לכ הכניס גם אותן לכתבה. לקח לי שנה לגלות מי אמר: "כולנו רוצים לשכוח את הסיפור הזה".

> העיסקה. אני בפירוש לא רציתי להכשיל. הייתי מאוד זהיר כמוצא אכל יש כאלה שאינם שוכחים את העוברה ש"רגות" החזיקה פי ומאדר השתרלתי לדיים. זו דוגמה עצובה למה שקורה לפעמים בחכילת מניות, של "פקר פלדה", ולאחר פירוק הקבוצה נרכשה עם כתבות שנכתבות בתום לב. אני הייתי קורבן. הצעתי את החבילת בידי "בנק לאומי", וזאת כאשר יוסי פקר ישב במועצת המנהלים של הבנק. פקר מתקומם נגד הטענה המוטחת בעסיפיו גם תוצאת לוואי בלתי נמנעת לאותה פרשה היתה ניתוק מגע כלפיו כאילו "כנק לאומי קנה את המניות מהמפרקים כדי לתמוך אישי מהתקשורת. סלידה מכל ראיון עתונאי. בשיטתיות תור ודחה ביוסי פקר, כדי שהמניות לא יפלו ליריים זרות". הוא אומר שלפני

טורח לחשוב

ליפת לפגי שהואשם בדיו מעשה מכוער ששיחרו לפיתחו ואמרו

ישמעו מלת גנאי אחת על בטלכון. ראיתי הוא עדיין חבר

magaio 12

13 Biagaio

היסטריית ה"איירס" בשיאה: בארה"ב לברה, מספר החולים כבר מגיע לשלושים ושלושה אלף, ומספר הנגועים כנגיף נאמד בחצי מיליון (י). אפילו חשדירי פרטומת לקונדומים בטלוויזיה הם ככל הגראה עניין של זמן כלבד. במשך שנים האמין הציכור הרחב שמגיפת ה"איירס" היא אמון מוגדר היטב, שאנשים מן היישוב אינם צריכים לחשוש לו. רק הומוסקסואלים, נרקומנים ואולי כמה חולי המופיליה שייכים ל"אוכלוסיית הסיכון". צירקנים גילגלו עיניים לשמים והתענגו על ההנחה שטוף סוף יש מחלה התוקפת רק "אנשים לא

רני נאג'ר, יליר ניו־יורק, נכדו של מי שהיה הרב הראשי התימני של ירושלים כשנות העשרים של המאה, ראה כבר כמה וכמה מחבריו לקהילת ה'עליזים" הקטנה שסביב כית־הכנסת הקטן "כית אמונה" בוושינגטון נופלים למשכב במחלה שאיש עריין לא קם ממנה. הוא ראה אנשים מתים כייסורים. לפעמים בלא שבני משפחתם יודעים אפילו מה עובר עליהם – עד שקיבלו הומנה להלוויה. התגובה של דגי היתה לייסר את "אגורת העזרה היהודית לחולי איירס כארה"כ" שהוא עומר בראשה. הרכה אנשים אמרו לרני, שעם כל הכבוד, "איירס" זו לא כדיוק בעיה יהודית, ואפשר לטפל כחולים או לעזור למשפחו כאמצעות אירגוני העזרה הקיימים שאינם מפלים בין כני דת זו לאחרת. למרות הספקות, הצליח דני לאסוף קהל נככר לכנס היסוד של האירגון שלו בוושינגטון בתורף האתרון. הוא אמר לקהל הזה שבעבורו, עוד לא היה נושא עם משמעויות יהודיות כליכך כמו

"אני הכנתי מזמן", הוא אומר בשיחה כביתיקפה וושינגטוני, "שהעניין הוה לא ייעצר אצל ההומוסקסואלים. היום אנחנו – מחר כולם. היהודים צריכים להבין ש'איירס' היא השואה של שנות השמונים. גם בשואה של יהודי אירופה לא היה מי שלא חשב כשלבים הראשונים שהבעייה היא של אחרים, לא שלו". המסקנה המתכקשת: יהודים צריכים להיות הראשונים שיושיטו יד לקורכנות. לא רק לקורבנות היהודים – לכולם. "אני רוצה לראות את הקהילה היהודית מתבייסת למאמץ למען חולי 'איידס' ולמען המלחמה כ'איידס'. זוהי משימה נעלה היאה ליהודי אמריקה בסוף המאה העשרים".

רני גרל בקהילה יהודית חמה ומלוכרת במיאמי. גזיילרים, כית־ספר, תיכון יהודי. מוטיכ השואה היה מרכזי בעיצוב רמותם של תלמידים רגישים כמוהו. ישוב ושוב סיפרו לנו שאנו צריכים להיות מאוחדים ולתמוך בישראל, מפני שגם אם ננסה לשכוח את והותנו – תמיד יהיה מי שיוכיר לנו שאנחנו יהורים".

"טיפרו לנו שרוב יהודי אירופה סירבו להאמין שהסכנה אורבת להם. כל קבוצה האמינה שהאיומים הנאציים מכוונים למישהו אחר. יהודים משכילים היו בטוחים שהאלימות מכוונת רק כלפי יהודי העיירות הנכערים. יהודים עשירים חשכו שהנאצים כעצם מתפשים את היהודים הקומוניסטים. הפועלים חשבו שהסערה תחלוף אחרי שיסולקו כל היהודים הקפיטליסטים. המתבוללים חשבו שמחפשים יהודים טיפוסיים', והאמת היתה, כמוכן, שלא היה צריך אנילו להיות יהורי כרי להיספות כגאז במחנה ריכוו". הדגם הזה כדיום פעל, הוא מספר, גם כשפרצה

שואת ה"איידס" לתוך החברה האמריקנית. "בהתחלה איש לא יויע כמה מדובר. כל הקורנגות הראשונים היו הומוסקכואלים מהסוג המתירני' ביותר. אנשים שנהגו לקיים מגע מיני עם ורים חדשים בכל יום, אנשים שהיו להם יותר מאלף שותפים למיטה. קהילת ההומוסקסואלים ובהלה, אמנם, אולם מיר באה ההרגעה: לי זה לא יכרה".

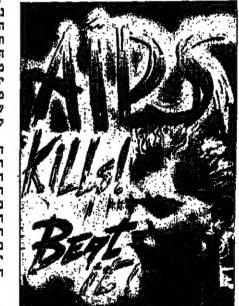
"אנשים כמוני, סוליריים, שהקשרים שלהם קכועים פחות או יותר, שלא מתרוצצים כגנים ציכוריים ובמקומות רומים, הרגישו בטוחים. לנו זה לא נגע, כל זמן שנחרחק מאותם טיפוסים מפוקפקים".

Biaealo 14

"היהודים צריכים להבין ש'איידס' היא השואה של שנות ה־80'. גם בשואת אירופה לא היה מי שלא חשב בתחילה שהבעייה היא של אחרים, לא שלו". כך דני נאג'ר, נכדו של מי שהיה הרב הראשי התימני של ירושלים כשנות ה־20'. לאחר שראה רבים מחבריו לקהילת ה"עליזים" היהודים בוושינגטון גוססים ומתים במחלה שאיש טרם קם ממנה, ייסר את "אגורת העזרה

מאת עפרה ישועה־ליית, וושינגטון

היהודית לחולי איידס בארה"ב".

ה'מוליריים' מפילה הנגניפה חללים, אחר אחר. די היה שמישהו פעם פגש מישהו שפגש מישהו, ונו'.

"אכל לא עכר זמן רב והתברר שגם נין

"פתאוט", אומר רני, "הרגשתי מה זה היה להח יהודי כאירופה בתקופה הנאצית. להיות שייך לקבונה נדונה למוות, ששומר נפשו ירחק ממנה. כאותה תקפ: התחלתי גם להרביש שהגיע הזמן שהקהילה היהודיו תתחיל להרים את קולה. יש המון יהורים כין ההומוסקסואלים, יש לנו קחילות משלנו, וכשאנוש מתים – גם אם אנחנו מתים מ'אייוים' – אנחנו עריין יהורים. וכאן המקום שהקהילות היהוריות יוכיתו שו מסוגלות להתייחס אלינו כיהודים, ובשלב הבא שיוכיחו את הנשמה היהורית שלהן גם בכך שיתניש

את העוברה שהצליח לגיים כמעט את מ הכלל ההכרה שה"איידס" לא יישאר מחלה של הומוסקסואלים, נרקומנים, זונות וחולי המופילה נשים נשואות, ילרים קטנים ואזרחים מן השווה

למיפנה – לפחות במה שבוגע לתקשורת – היתה

הרב הרפורמי ג'ווף לווין, שבתפקיהו כרב של מכון הבריאות הלאומי" כוושינגטון כבר סעו כמה וכמה חולי "איידס" יהודים, יודע מנסיונו כמה קשה לצעירים הנוועים ליצור קשר כלשהו עם המשפחה היהודית שככית: "ברגע שלהורים נורע שהבן חלה ב'איירס', ההלם חיה כפול – כי רק או התבוד לוה בעצם, שהוא היה הומוסקסואל...". כמו כל אירגוני העזרה לחולי "איירם" ואירגונים

הפאניקה בציבור שלנו הלכה וגברה. חברים שהנתו התחילו למות. כיום מרברים על אחוזים גבוהים ביותי בין אוכלוסיית ה'עליוים' שנושאים את הנגיף. אנל פחר המוות הזה היה רק חלק מן התחושה האיוני כאשר מצאנו לפתע שבעצם אנחנו לא רק קורנה של המחלה, אלא נחשכים גם לאשמים בהתפשטות. הציבור ה'נורמאלי', שגם כימים כתיקונם בקושי מגל הומוסקסואלים, הצביע עליהם עכשיו כמו על העככרושים הנושאים את המגיפה השחורה. לכולנו, כלא יוצא מן הכלל, הודכק תו של 'מסוכנים לכריצה - הציכור'. איש לא ידע עדיין כיצד כריוק נדכקים וכיצד אין נרבקים במחלה. רופאים נהגו להיכנס לחררי הכירור של חולי 'איידס' במסיכות וכפשת. הומוסקסואלים בריאים נחשבו כמי שהבל פיהם ימל להרביק את כל סכיבתס במגיפה המידבקת".

"קרובי משפחה התחילו להתנהג בצורה מוזרה. ילרים הוזהרו שלא לשחק עם הרורים שתמיד אהו אותם – ולהומוסקסואלים, שבעצמם אינם מסוגלים לגדל משפחה, ילדיהם של קרובים הם תמיד אהכם

"ואם לא רי בכל זה, התברר שנם הפוליטיקאים ומומחי בריאות הציכור כאחר שנאלצו להראות פעילות כלשהי – מצאו את הררך הנוחה ביותר לתקף את הבעיה: בידוד. הרעיון היה שאם נזהה ונבחד א הנגועים במחלה ואלה שעשויים להידבק בה, נציל או החברה כולה".

לעזרת חולי 'איירס' בכלל".

האירגונים היהודיים החשובים לתמוך כיוומה שלו. הוא מייחם דווקא לעוכרה שבינתיים חררה לתורש הצטרפו לסטאטיסטיקה אלה אחר אלה. בשלנים הראשונים הם זכו, אומר דני, בדיוק לאותו יחס של נידוי וכיזוי שקיבלו ההומוסקסואלים. כתייספר גירשו ילדים חולים, משפתות הסתירו את הרפת הקיונים

"כמו כשואה", אומר דני.

אחראית, כין השאר, בתורה יהודיה מבית סוב שחלתה כ"איידס" בעקבות קשר מקרי שקיימה לפני שנים עם כחור נגוע. סאני שרמן ז"ל היתה האשה הראשונה שהסכימה להיחשף לתקשורת ולספר על ימיה האחרונים של חולת "איירס". סאני והוריה, מורי ואינה שרמן, הקדישו עצמם להסברה ולפעולות צדקה למש חולי "איירס". בכנס היסוד של "פרוייקט ה'אייוס היהודי" שיזמו דני וחבריו, הוענק עיטור מיוחה להוריה של סאני, ונאמרו דכרים חמים לזיכרה.

למרות שאפשר לקבלה בבריקת דם פשוטה אחת

לפען זכויות האדם, אירנונו הקטן של דני נאגר

מתנגד כתוקף לרעיון הסופולארי שיש לגלות את

הנגועים ב"איירס" מוקרם ככל האפשר כדי למנוע

וא בעיניו חלק ממריניות כת-היענה החביבה על

המימסר: "כמקום לנסות למנוע המשך התפשטות

הוא מביא לרוגמה את עצמו: "ער כמה שאני

יודע, ייתכן כהחלט שאני כבר נגוע. אין ספק שאני

שייך למה שנקרא 'אוכלוסיית סיכון". דני חלה בעבר

כמחלה אחרת האופיינית להומוסקסואלים: צהכת

זיהומית, שגם היא מועברת במגע מיני. סקרים

שנערכו מוכיחים שבין אנשים שחלו כמחלה זו, גם

המחשבה על האפשרות שהוא ימות מיתה משונה

אינו רוצה לרעת את התשובה לשאלה תכואבת,

המחלה, מנסים להילחם בחולים עצמם".

אוז הפגיעות ל'איירס' גכוה כמיוחר.

אוכלוסיית סיכון או לא, הוא טוען, כיום כל אחר המשך ההדכקה ההמונית. ה"סינון" של האוכלוסייה עלול להיות מועמר לחלות ב"איירס". מתכרר שונגיף מקנן כגוף לעתים קרוכות שתים־עשרה ער

חמש-עשרה שנים לפני שפורצת המחלה, ולרני חשוב מאוד שכולנו נראה עצמנו כנרונים אפשריים: "מניו לד לדעת", הוא פונה אלי פתאום בקריאת תגר, "שאת בעצמך לא נירבקת במחלת לפני הרבה שנים? או בעלךז... כמה זמן את נשואהז מישהו מכם קיבל פעם עירוי רמ?...". מה שנחוץ באמת, וברחיפות, זו פעולת הסכרה

מקיפה בכל הרמות, לכל שכבות האוכלוסיה, וכמוכן לציבור ההומוסקסואלי. אחרי הכל, די קשה להרבק ב"איירס" כל זמן שאין באים במגע מיני או משתמשים במתטים מגופו של אדם נגוע. דני מסכיר את כ'איירס' בהתלט מטרידה אותו, הוא מודה, אבל הוא חשיבותם של אמצעי מניעה, והצורך להמליץ על (43 נהמשך בעמוד

האויב מקרוכ: אוכלוסיות של לימפוציטים ננועי איידס "מככבות" בסדרת צילומים שנעשו במקרוסקות אלקטרוני ("אלקטרון מיקרוגאף") בהגדלות שונות. כיו

השאר ניתן לראות כאן וירוס שומצא בדמו של חולת המופיליה שנדבק באיידס, ומכט מקרוב של הוירוס הקטלני בקרום המלאסמה של לימפוציטים נגועים. בחמונה בעמוד הימני: כרות עם מכתובת "האיידס רוצחו עליך לנצח אותו". (צילומים: "נאמא").

15 BIDEDIO

לישות הוא באמת בנק לענין. מאז שפתחתי ער"ש משופר אני הבינלאומי הוא באמת בנק לענין. מאז שפתחתי ער"ש משופר אני לא משלם דמי ניהול חשבון על פעולות כמו קניה ומכירה של תפ"ס. פק"מ, הפקדת שיקים ומזומנים, רישום פעולות של קניה ומכירת ניירות ערך ומט"ח, משיכת כסף במכשיר האוטומטי ועוד. נוסף לכך אני גם נהנה ממשיכת יתר של 500, ו ש"ח בריבית מועדפת. הבינלאומי – כשעושים חשבון נוסף.

הבינלאומי פתוח עד 2 אחר הצהריים. לזה אני קוראת בנק לענין שלי. בבינלאומי אני יכולה להגיע לבנק בזמן, בלי לחץ, ולהפקיד את הפדיון היומי עד 2 אחר הצהרים, מבלי להפסיד יום ערך, הבינלאומי עומד לרשותי גם בימי שני ורביעי משעה 4 אחר הצהרים עד 7 בערב, כאשר הבנקים האחרים סגורים פתחתי חשבון גם כבינלאות:

טיול בחריל, אינו מתחיל בשדה התעופה

בירינשן טיולינדיי, הטינל בחרייל מתחיל בעבחות קשה של צוות ירימוןיי תרבה הושים לפני, בבחירה מדוקדקת של המסכלר, חמדריך, החסשות ובתי המלון, החשובים כולם לחצלחת חטיול.

מסלול טיול טוב הוא כמו קוקטייל טוב

לקוקטיילטוב, לא די במרכיבים הנכונים. צריך לדשו את תאיזון העדין בין תמרכיבים ואת סו השרבוב חנבון. כך וח גם בנשל מאורע לרוניל. איו זה מספיק לחכץ רשימו ערים ואונרים. החכבוו היא למצוא את האימן הוכון בין . עריכו, אתריכו תופים. תרבות האצעות, בתי מלון וחסעות, ואפיל

ברימון טיולים יש על מי לסמור!

ייארך לאורך כל הדרךיי אינה רכן סיסנוא בירימוףי. אלא, דרך השינה, הביטוו לסנון של יחס אישי. בראשיירימון טיוליםיי שמד רמין קרשנר חמוכר חישב בקרב סוכני מנטתעות, כאומרוו מן חשורוו חראשונה, וויווע ליערבניי בשנילכם אנו די קוקטילי מטוב וחמהנה ביותר של טינול ליצויל

oral Maril Give

מלווה טוב חופך טיול "פלאי אמריקה" לחוויה בלתי נשכחת ביירינמן טיוליםיי תמדריכים נבקרים בקפידה רבה. 24 יום

זם חברותיים ידידותיים ומעל לכל: נכונים לצוור ולדאוג לכל מטייל באופן אישי, מכתבי חתודה וורמים לירימון" הם העדות חטובה ביותר של ולפי מטיילים מרוצים. קבלו חוברת במשרדי חנסיעות

צם, חפיקה "רישון טיולים" חוברה זכודיון, דיטנילנד, ניו יורכן.

,6.7,29.6,22.6,15.6,8.6,1.6 ציארובי יציארו: .24.8 ,3.8 ,20.7 ,13.7

יתחוויה תאמריקאיתיי ארח"ב וקנדה שוי 30

ניו-יורק, פילדלפיח, וושינגטון, ממלי תנסוגרח, טורווטו, ונקובר, טאן פרנציסקו, יידרך 17 חבויליןיי, כרמל, מונטריי, מצודות חרסט, סולוונג, לוס אנגילס, יוניברטל סטודיוו, לאס וונאט, ציון מארק, ברייט קניון, סאלט לייק טוטי, גיקסון, פארק ילוסטון, גיקסון חול, סאלט לייק טיטי, אורלגדו, עולם ושניד - EPCOT, זיסניוורלד, ניו-יורק.

,1.7,24.6,17.6,10.6,2.6,20.5 ונארובי יציאוו : 1.7,24.6,17.6,10.6 .19.8,5.8,29.7,15.7,8.7

ארח"ב מחוף אל חוף

ניו-יורק, פילדפיה, וושינגטון, מפלי חניאנרה. טורונטו, שיקאנו, גיקטון, ילוסטון וארק, טאלט לייק סיטי, בריים קניון, ציון פארק, לאם וונאם, טאן פרנציטקו, יידרך 17 חמיליףי, כרמל, פונטר מצודת תרסט, סולוונג, לוס אנגילס, יוניברטל

באריכי יציאון: 18.6, 19.7, 19.7, 20.8. אנו משתדלים יותר, כי ביירימון טיולים" רוצים לראות אותך גם בטיול הבא.

בלגיה, הולנד, אנגליה

רומא, טיבולי, פידטצה, וסציה, חרי האלפים, לוצה אינטרלקן, ברן, מפלי מריין, צידיך, בול, פרש, וורסאי, אמסטרדבו, מדורודט, כפרי חדיעים,

"היהלום האירופאי" שוויץ, צרפת, בלגיה, הולנה

ציריך, לוצרן, אינטרלקן, ברן, מפלי הריין, צירין בול, פרים,שיוט על וזסיינרו, וורסאי, אמסטרום, כפרי הדיונים, מדורודם, בריסל, ווינדוור, לתון. מאריכי וציאור: 14.6 14.6 12.7, 12.7, 12.7 מאריכי

דנמרק, שבדיה, פינלנד,

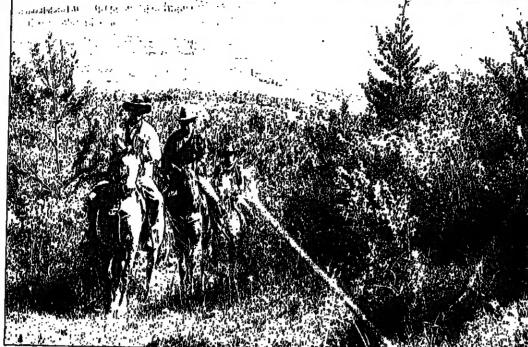
קופנרונן, צפון זילאנד, אלסימר, שטוקרולם, וזלסינקי, אומסלח, פאלון, נצורה, תפאר, אופה נרוטלי, דלסניבח, גייראנגר, סיור פיורדים בקי אולדן, כריקסדאל, פורדה, ברנן, אוסלו, קומחק מזטיול ל-23 יום כולל 6 ימים בלונדון). ונאריכי יציאות: 15.7 ,8.7 ,15.7 ,22.7 ,15.8 ^{,12}.8

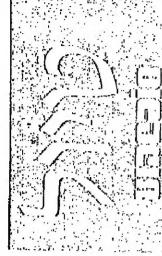
"נופים וערים באיבריה" ספרד ופורטוגל - כולל גיברלטר

שי 16 מדריד, טולוז, ברצלונה, אליקנטה, נרנדה, קוסטי דל סול, ניברלטר, קורדובח, סבילוח, ליסבון. סינגורה, קשקייש, אשכווריל תאריכי פניארו: 24.5°, 7.6, 21.6°, 7.7, 7.7 .(CP 18-) .18.8 ,11.8 ,4.8 ,28.7 ,21.7

ייטיול ושייטי*י* אנגליה, צרפת, הולנד, גרמניה, שוויץ, איטליה ושייט חזרה ארצה

24 לום רומא, לונדון, פרים, ורסאי, שיים על חסיינה. נריטל, אמסטרדט, חאג, מחוודם, סלו, פרנקפורט, חיידלברג, מינבן, אבם קונסטקי, ליכטושטיין, לוצדן, אינטרלקן, ברן, ווציה, שייט וקוטאקולון, אולינצניה, אלבסנדריה, קוא

מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

הביא לכאן שתילי ארזים, כולל ארזי

הלבנון, ששיגשגו בחורשה נהדרת, לידה

לטוביה ששוב אין מתנחלים יהודים באי

זור ההררי הנפלא הזה.

עוברים בעיקול הדרך. במשך שנים כאג

במרוזק עשר דקות מצפת, שבו 🏻 השילוט, בדרך הלבנה אל חוות בתיישי, ימלה כל המשפחה לבלות בביף ובשלווה. לפני מצפה עמוקה. הכל יש כאן: יער אמיתי, כולל ארזים. הר־ בה צל. חניונים ואנויר פסנות. דרכי עפר חוח בדיער, שבה יכולים הילדים לרכב פלוגת פלמ"ח דתית מבוגרי בני־עקיבא.

מכאן בטיולי ג'יפים לוואדיות התלולים כאן נאסרו בכלא עכו. כעבור שבועות אחדים, ב־י"א אדר, עלו שלושת אל ועל פסנות הרי הגליל העליון. צעירים בפיקוד ארגון "ההגמה" ליער בי־ ההתתקנים שמחפשים אתנרים יוכלו לע־ שות "סופליונ" – נלישת צוקים – בנחל אחריהם לביריה מאות תושבי האיזור, כו־ לל חסידי צפת שביום השבת עלו במש־ דקתון. מתוות בת־יער יוצאים טיולים פר־ טיים אל נחל עמוד ורמת דלתנו, אל היר־ איות להתנחל בביריה. ביריה היתה סמל זו והכנרת. כל אחד יובל למצוא פה מה ההתנחלות היהודית תחת השלטון הברי טי. דווקא לאחר מלחמת העצמאות נעוב שמתאים לו. אפילו פאב יש כאו בתור הי ער. בצריף עע המשקיף על עמק החולה הישוב. עובדי הקק"ל חמשיכו לטעת בו עד פסגות החרמון. זוהי יוזמה פרטית של את אחד היערות הנהדרים בארץ. טוביה אשבל, איש הגליל ומוותיקי היערנים, שתי משפחות ממצפה עמוקה (ראה להלן) שמפתחים עכשיו ביער ביריה אתר נופש

איך מניעים אלווו מכיוון טבריה עולים לצפת דרך ראש פי־ וה הבאים מכבישי החוף יעלו לצפת דרך כביש עכו־צפת. מצומת צפת, היציאה הצפונית, פונים צפונה, לפי השלטים "בתישר" או "קבר יהונתן בן עוזיאל". למני שבע שנים בדיוק הוקם כאן מצמה, אחרי 4.5 ק"מ מתחלף הכביש לדרך עפר על מקום ישוב יהודי עתיק מתקופת בית לנות. נוסעים בתוך יער ביריה, עוברים שני ששמו עמוקה. עכשיו חיות כאן 28

קום חדש ונחמד לימי הקיץ: ליד חורשת ארוים, וליד תניון שיש בו משפחות צעירות שבאו מכל רחבי הארץ. נירקם בין "ורד הגליל" שבצפון הכנרת מיצפה שריפות בגובה 909 מטר מעל פני זהו ישוב קהילתי שרוב תושביו עוכדים ל"בת"יער" שבהרי צפת. אנשי "בת"יער" מקום חדש על מפת הטיולים הים התיכון. הדרך ממשיכה, צפונה, לפי לבל, טייל ומדריך טיולים בקויה ובד־

מחות לנסיעה ברכב הפרטי. ההפתעה: את יער ביריה נטעו בשות 1945 חברי מקומי, ותבלין של המערב הפרוע, שמת־ על סוסי פוני ולשחק עם עיזים, ברווזים במארס 1946, כבש הצבא הבריטי שישב בי הרביבה יזמה פרטית, בלי סיוע של תוח כל יום, חוץ מיום ראשון, מ־8.30 בע־ וחמוים. המבוגרים יכולים לוכב על סור בהר כנען לפני קום המדינה, את "טירת כספי ציבור, אבל עם עידודו של טוביה רב עד השעות הקטנות של הלילה, ובימי סים נטיולים קצרים וארוכים, וגם לצאת ביריה" ושלושים ושניים הבחורים שישבו אשבל ושל יונה ויהודה אבני, מייסדי ובעלי חוות הרכיבה הראשונה באיזור – תת צהריים. ריה, וכשנתקלו בהתנגדות הבריטים, עלו בגליל גם מענף הסוסים עם בתי וופש אחד . 13905, טלפון 26-974682, ובמקום. דרכם,

מחוצה לו. שניים מתושבי עמוקה, איתן כבר שינו את מפת הטיולים והבילויים בי־ ער ביריה.

רום־אמריקה, ואבי נחמיאס, בן צפת, הג' ועכשיו – אוכל ושתיה. ב"בת־יער" יש שימו כאן חלום שעכשיו הוא בן שנה. חור בירה מהחבית ומאכלים של אמא אדמה: ות רכיבה עם אווירה מיוחדת של יער מטריות יער מהגליל, גבינות עיזים מכפרי הסביבה, שמן זית מקומי, לתם כפרי וכש" אים לאופי הפראי של תושבי הגליל חוב־ רים על האש. כל זאת בפאב הנחמד שפי

"ורד הגליל" – שבדרך לאלמגור. הווג אכי פרטים נוספים אפשר לקבל לפי הכתובת: ני הוכיח לדור הצעיר שאפשר להתפרנט בתייער, מצפה עמוקה ד.נ. מרום הנליל דים ומסעדה. שיתוף פעולה חם ולבכי ניתן גם לתאם לינות באיזור, כי מומלץ לוסוע לכאן בסופי שבוע.

• קבר יחונתן בן עוזיאל מועים לפי השילוט וההנחיה ב"בת־יער". יהונתן בן עוזיאל נערץ על בני עדות חמז׳ רת כשדכן. מכל הארץ עולים לקברו פנוי־ ים ופנויות שמאמינים כי המנוח ימציא

להם שידוך טוב. למי שמחפש ומאמין. מי שרוצה להמשיך לטייל במרומי הגליל. יצא מיער ביריה חזרה לצומת צפת, וימי שיך צפונה לצומת עין זיתים. כאן יש פניה ימינה, צפונית־מורוזית לכיוון הבצש־ בים דלתון וכרם בן זימרה והכפר הצ'רקסי ריחניה. נסיעה בכביש נופי יפהפה עם פניה כ־5.5 ק"ם צפונית ממושב עלמה לתוך שמורת וחל דישון. הכניש ממשיך צמונה עד למושב רמות־ופחלי וצומת ישע (ובי יושע), משם יש ירידה לככיש ראשיפינה – קרית שמונה, להמשך הטיול

חוות בת־יער: עוים (למעלח מימיון) ופרט במיבנה (למעלה משמאל). מקום חדש ונתמד

23 8126010

שושה גורן: "אני רואה את יונה כחלק תמני, חלק תהחברה שבה אני חיה, וחשה מחויבות אישית כלפיה"

(המשך מהעמודים הקודמים)

ברמיב ולסחה אותם עימה. בית למספר שבועות, אפילו אם היא מגיעה לשם רק בחצות ובחמש כבוקר ממהרת לעזוב, שאיש לא יראה אותה. זה עריף על חדריימדרגות. כאן לפחות יש ספה ישנה שאפשר לישון עליה. למתרת ככוקר, מרוב חפזון, שכחה כמיסלט סל נצרים לא גרול וכר כמה חפצים שנשאה

כשמצאה שושה את הסל הבינה שלא גדעון שמר "משחק" לה בתפאורה אלא שמישהו ישן כלילה שושה ויצחק אל השוליים הכי קשים של החיים. כל במיקלט שלהם. הפעם השאירה פתק ברוח שונה, ימיהם הם עוסקים בתיאטרון חברתי, מספרים וכתבה למשתמש או למשתמשת שייזהרו, שהיא בהצגותיהם את הסיפורים הקשים, והנה סיפור כזה מתכוונת לדוות למשטרה ושלא יעזו להשתמש יותר

> יונה: "וואללה, לא הכנתי מה הולך פה. יום אחר היא משאירה לי פתק נחמד, ויום אחרי זה כותכת שתלך למשטרה. חשבתי מישהי קצת קוקו. נורא המחוייבות הזו. פחרתי שכאמת המשטרה תבוא, אבל איכשהו, למרות שלא היכרתי אותה, היתה לי הרגשה טובה שהיא תעשה משהו כשכילי. ראיתי הרכה תמונות שלה מכל מיני הצגות, והיא נראתה לי כמו אמא טובה. עוד לפני שהכרתי אותה, הרגשתי שאני כוטחת כה".

אני כליכך כועסת עליה שאני רוצה להרוג אותה, בן השנה נחצי למוסר, ומאותו רגע לא היה לי יותר ולפעמים אני כל כך אוהבת אותה", ולקחה את יונה בית, אף פעם כחיים. כמוסר הזה הייתי ער ביל שש". אליה, הפנה את ראשה בין ידיה וחיבקה אותה חוק. 23 שנגטשה כגיל ארכעה חודשים ומאו היא נלחמת כדי

יונה: "בכל זאת פחרתי מהמשטרה. בלילה הגעתי למיסלט וחששתי להיכנס. הסתוכבתי שעות ברתובות, הייתי עייפה והיה לי סר, הסתכלתי על כל החלונות של הכתים ורמיינתי איך זה כשיש לך כית ויש מי . כמה אני רוצה להיכנס בערב לכית שהוא שלי ולעשות שאלות. אומרים לי ללכת, או אני הולכת. כל־כך ולישון שם. אבל למחרת כבר לא יכולתי להתאפק, העיניים וזהו. הייתי שוכרחה לחוור למיקלט, רציתי מיטה".

אותי אולי. אני יכולה לעזור במשהו. יונה בכתה בכי העוברת־הסוציאלית, ואני כל־כך השתוללתי שקרעתי 'תמרורים והתחננה שניתן לה לישון במיקלט עוד לה את הריפוד כאוטר. צרחתי שאני רוצה לחזור, שלושה ימים, שאו יש לה משפט והיא מקווה שתישלה התחננתי שלא יקוצ אותי, שום דבר לא עזר. שוב לבית הסהר, ויהיה לה איפה להיות. היא הבטיתה "שמו אותי במוטר אחר, שם קצת נפקחו לי לא לגעת בכלום ולא ללכלך, לא יכולגו לעמוד העיניים, התחלתי להיות אחרת. הייתי מכה את בתהגונים שלה והסכמנו שתישאר עוד שלושה ימים. הילדים, ושם גם התחלתי לעשן, אפילו שהייתי רק בת הומנתי אותה אלי לאכול, התחלתי לרכר אתה שמונה. החליטו לסלק אותי ולשים אותי כמוסר שיש יותרגעתי אוחה. היא סיפרה שאין לה ביה, אין לה שום בו יותר משמעת. כששמעתי את זה ברחתי והגעתי מקום ללכת אליו, היא מסתובכת ברוווכות, מחפשת לבית של ההורים שלי, אבל לא היה לי טוב. מבחינה מקום להנית בו את ראשוו".

כבר מצאה עצמה שושה מלווה את יונה למשפט שהיה . שבמוסר יותר שוב וברותי בחזרה למוסר, אבל גם שם

наделю 26

לה, מצילה אותה מהליכה בפעם החמישית כחייה לבית־הסוהר, ומקבלת על־עצמה, כמעס מכלי שתרגיש, מחוייבות לעזור לכחורה זרה, שכל חייה עברו עליה באיזור הדמדומים האפרורי שבין החיים

קשה להגדיר את מייה של יונה כחיים, ואי־אפשר להגדיר אותם כמוות. הסיפור שלה, שמתחיל כשהיתה בת ארבעה חודשים, נשמע רימיוני. כמעט אפשר לומר שאין רכר כזה. וזה, בין, היתר, מה שריתק גם את כריוק צונה על סף־ביתם בכל עוצמתו. אי־אפשר היה להם להתעלם, להמשיך הלאה, מבלי לנקום פעולה, להתייצב ולתת יד. גם הם יודעים שחייהם היו הרבה יותר קלים ופשוטים אלמלא קיבלו על עצמם את

יונה: "כשהייתי בת ארבעה חודשים הרגישה אמא שלי שאני קשה עליה. היא היתה ועלת אפילפסיה, היו לה עור ילדים כבית והיא לא יכלה לסבול אותי. הייתי כוכה הרכה, צועקת. איך יכולתי לדעת שאסור, שזה מעצכן אותה. אם הייתי יודעת, לא הייתי מתנהגת שושה: "מה, כאמת? אוי, מתוקה שלי. לפעמים ככת אבל הייתי רק תינוקת. היא שלחה אותי ואת אתי

"ליד המוסד היה כית יפה מאוד והיתה שם מצר שנים, עד שהכירה את שושה, לא היה אדם כעולם עם פסלים כאלה, שהעיניים שלהם היו גולות. ואני שחיבק את הגוף הכחוש הזה, שאהב אותה. ילדה כליכך רציתי לשחק בגולות, או יום אחר פשוט הלכתי והוצאתי את העיניים של הפסלים. אשה אחת ראתה אותי, שאלה למה אני עושה את זה. אמרתי לה שאני רוצה לשחק ואין לי עם מה, אז היא לקתה אותי אליה הכיתה, נתנה לי לשתות פטל ושוקו והיתה נורא טובה אלי. בגיל שש עזבתי את המוסד ועברתי אליה הביתה. היה לי כליכך טוב, אני לא יודעת למה היו צריכים שמחבה לך ויש ארוחה חמה, ואפשר לעשות מקלחת. לקחת אותי משם. אבל אני כבר למדתי לא לשאול מקלתת. החלטתי ללכת לאיזה דירה נטושה שהכרתי הרבה מקומות כבר עברתי מאו, שלמרתי לעצום את

"ובכל זאת, אני זוכרת מה שהיה כמו היום. יום אחר כאה איזה עוברת טוציאלית, אמרה לי לשחק בצר חרי כמה ימים מצאה אותה שושה בבוקר כי היא רוצה לדכר עם הדסה. חשבתי, מה אכמת לי. שרועת על הספה במיקלם, והזעיקה את כשהם גמרו לדבר, פתאום אומרים לי: 'עכשיו את אנתי ניירת. השוטרים צריכה ללכת עם האשה ההיא, יותר לא תהיי כאך. סילקו אותה מהמיקלט ואחר מהמ שאל הכניסו אותי בכוח לסימקה הלבנה של

כלגלית המצב היה בסרר ולאבא שלי היה מספיק כסף. צרל לא בנו מתנים בים היה שאת רק רוצה שם גם התחלתי להחיים לעומי וה הית לפני כחורשיים. שלושה ימים אחריכן אבל לא היו מתייחסים אלי. לא רצו. או החלפתי

כבית־תולים לתולי נפש בנס־ציונה.

נה וחצי הייתי במחלקה הסגורה, ככולה כמעט כל הומן, וכשהייתי משחוללה עבריביות־צעירות.

בם משם ברחתי. תפשר אותי תבאותו יום הכנים אותי ל'צופיה', מוסד סנור, יותר נודע מבית פוד. צן שהנעתי לשם התחלתי לתכנן איך אני כורות. איכשהו השגתי משורית סטבה, ניסרתי שלב אוד כחלון של החדר, חיבותי אותו עם משחת שיניים. וצבעתי עם אפר של סיגריות, כך שהה נראה כאילו הלחימו את זה. הצלחתי לברוח ולהבריה איתי עוד שבע בנות. התחבאנו כפרדסים, אבל בסוף תפשו אחוי. קיכלתי עוד שנתיים כצופיה, אבל המנהלת אמיה שהיא לא רוצה אותי אצלה, וממש נתנה לי לכרה

בתנאי חלום.

* אשראי בגובה החסכון

* האשראי לרשותך בכל זמן

משנתיים ועד 6 שנים.

בשעור P+1% בשעור

(39.1%)ריבית שנתית

שתוכנית החטכון קיימת

* האשראי לרשותד כבר בתום

אשראי ומעמלות אחרות.

חודש אחד מפתיחת החסכון.

י פטור מוחלט מעמלת הקצאת

* האשראי ללא הצמדה ובריבית

מ־2,500 ש"ח עד 2,500 ש"ח.

איך שיצאתי – הצטערתי, לא היה לי לא ללכת. הצתי לאבא שלי, וזה היה איזם. עכשיו, שאנא שלי כבר לא היתה, הוא כל הזמן ניסה לשכנ אויו ואתריכך גם עם אחותי הגדולה, שגם אותה סילש ממוסר ולא היה לה לאן ללכת. החלטנו לברוח מובים והלכנו לעוברת הסוציאלית. ביקשנו שתעוור לנו. אכל היא אמרה שאין לה מה לעשות איהנו. הלכנו למשטרה התחבנן שיעצרו אותנו, ככה לפחה יהיה לנו בית ומשהו לאכול. אמרו לנו שאי־אפשו לענה אותנו כי אין נגדנו שום אישום. או הורתי לעובית הסוציאלית והרכצתי לה אנרוף בפנים, והיא התלונני במשטרה קיבלתי תורשיים בנותו תרצה.

אמרו לי - את לא יכולה להישאר פה. התוצנתי שהנו לי להישאר רק לשישישבת, שאין לי לאן ללכו. הסכימו. ביום ראשון העבירו אותי למוסר בירושלים חצי שעה אחרי שהגעתי לשם, קיבלתי הודעה שאום שלי תולה מאוד. הגעתי הביתה, אבל רק אתר כמה זמן הכנתי שהיא מתה.

יונה:

החודשיים בנוה

תרצה היו כמו

בית הבראה.

סולים כולה

שאת רוצה.

כשהשתחדרתי

רציתי לחזור

לשם".

"ביקשתי מאבא שלי חמש לירות תסעתי לם בחזרה למוסר בירושלים. ואז, כמקום שישימו אותי קו כל הילרים – שבנו אותי בחרר לבד, נעלו את הלח ואמרו שאסור לי לצאת. החלטתי לקפוץ למטה לז כליכך רציתי להתאבר כמו שרציתי לצאת. אינשה נשארתי תלוייה על החלון, איברתי את הבבה וכשהתעורותי מצאתי את עצמי ככולה בחנודה עה

ומבקשת שישתררו אותי, היו נותנים לי כדורים או וריקות – והייתי ישנה יומים רצוף. הייתי ילדה כת 11 ורציותי רק למצוץ צובל. ביקשתי שלפתות ישתרו לי את יד ימין. תוכוצי בה עצמי שאני לא עושה כלום כשמשתררים לי את הה, ואחרי שנה וחצי העבירו אותי למחלקה הפתוחה ש כבר היה לי פוב, היה ריפוי בעימוק, הייתי וצפשה אחרי עוד שנה וחצי שיתורו אותי ככלל והחירו אה למוסד בירושלים. אבל שם התחלתי לעשו השיד ולהתפרפר, ואז העבירו אותי למום

"אלה היו ועדשיים נוסדים. כשביל אואו שפנות מה שאני עברתי, וח היה ביתיהבראה. הוו שף סמים החורשיים האלה היו כליכך טובים, שכשהשתורה

• בזכות הפטור מעמלות – הריבית מלא לאשראי – ללא צורך בערבים.

לאשראי לכל מי שתרצה,

הבנק רשאי להפסיק את ההטבות

והזכויות המיוחדות בתוכנית,

בהסכמת הבנק.

לגבי הפקדות חדשות.

האפקטיבית על האשראי היא • תוכל להעביר את הזכות

(בשיטת דיסקונט EXTRA)ותוכל * הטבות ייחודיות בחסכון אם

לנצל את כולו או חלק ממנו לפי תוותו על זכותך לאשראי.

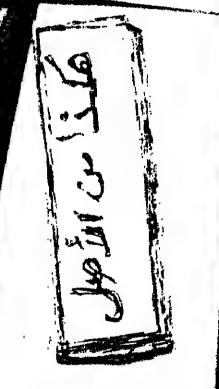
הנמוכה ביותר.

* האשראי גמיש ומתחדש

בחירתך, כל עוד תוכנית

החסכון סיימת.

מתואמת)-ללא עמלת הקצאה. + החסכון יוכל לשמש כבטחון

בגלגול אחר הייתכותב סיפורים

עשר השנים כהן גרתי בחיפה, שהיא עיר מחוץ לעיר, גרתי בשכונת רביה, שהיא מתוץ לעיר של מחוץ לעיר. וכשחורנו לחליאביב, לדירה ברופין פינת גורדון, היה קשה להתרגל לרעש. מצאנו בית ברמת־השרון עם גינה שאנחנו לא משפחים בצורה מלוקקת ומצוייצת, למורשה" של שישה אורנים ושקם מוחלט. היום, בעבודה, אני משתמש כת"א הרבה מאוד. נוה־צוק, שם גרו סבי וסכתי ולמדה אמי, התוור אותי העירה. ובשעות הרבות של שהייה במכונית יש הרדורים של חורה, גם מהטעם הפרקטי וגם מפני שנשנים האחרונות יש לתליאכיב לוויית הן מסמריטטת שקשה להכין מה סורה, משהו מהכרך עם רגל אחת

בפרוכיו ציאליות, עיר שעושה משהו לאנשים. אין אצלי ניתוס כין הבית לעכורה לפעמים יש הינתקות הלקיתו מעיין איוולציה שאני יוצר כשאני מחמטר לעכורה מאיימת, אכל וש מאבק שלא מצאתי לר בחרון. כאילו בעבורה אנו סוחב איתי דפרים כחיים מהבית, וקבית אני מושך חוטים נלת־מחורים מהחים המקצועיים.

תפניסה לעולם התיאטרון היתה שאיפתי מניל מאוד צעירן ועשיתי בעבורה מאמצים אדירים הין הרבה מאור קשיים בחיי יומיום ומריבות עם משפחתי, ולפעמים ניתוק מנע. זה הרבר שתכע ממני כוחות למש ברלים, זהיה. קשור בייצריות עוח. בעקרון מחקב בעלים אחר בתיכה אבל לא פירסמתי. הזיתי מליים אחר בתיכה אבל לא פירסמתי. הזיתי מליים אחר בעלים בעלים אחר בעלים בעלים לא התממש לומרי, כי בירבן נוולי, נוגול – חה תנק...כי אחרי האחר לא מהואר שולי לעלים לא התממש לומרי, כי בירבן נוול עוול – חה תנק...כי אחרי האחרי לא העביאות מעו לכחוב, רק לשוב ולקרוא אחתם. גם "שבור האחרים הלום בתולם מתולם אותי, ולא המציאות אני חשב שבנלנול אחר חייתי כותב, בנילים לפעמים אני חושב שחייתי רוצה לכתוב כמי פינטר או

ענדד קוטכר במאי, שחקן, המנהל האמנותי של

בסטיוואל ישראל.

וולד וגדל בתל־אביב. היה בין מקימו "כומת השחקנום" והמרכז התיאטרוני נות צדק ניסד את פסגויוואל עבו, ניחל את תיאטרון חיפה ואת מחלקת הדראמה בעלוויזות. בתיאטרון בזים, בינ השאר, את "צ'יפס עם כל דבר" קליגולת", "משתוז הטכינים תסיני". שיחק ב"מלקולם הקטן" "ווינצק", "דון זיואר". ביים את הסרט "רומן בהמשבים" על משחקו בסרט "שלושה ימים וולד" קיבל פרס בקאן (1967). בן 50 נשונ (בפעם שלישית) ואב לשלושת ילרים. נר מבית חדיקומתו

שאיפות נוספות לפסטיוואל

ספיגה, הרחבה.

שראלז היותי מכתה את פליני להעלות הצגה עם מרלון כרוו בתפקוך ראשי, אינגמה ברגמו יצפה בחזרה ויעיר הערות הבה ווודי אלן יכוא לפרמיירה

בקט. אצלם יש איזו חידה, סוד. לא הכל מובן.

אני קורא את אב יהושע את עוו, קורא ספול

של סול בלו, פילים רווו, ספרות רוסית בתרבום ודם

אנסקה הגרמני. ספרות צרפתית פחות מעניינת אות

חוץ מאנשים כמו סימון דה־בובואר או סארטר 🗷

קורא את המשורדים העבריים. לשירה ניה אין לי הש

גרול. וקורא כמובן ספרות מקצועית, יאן קוט, פיל

ברוק, מרוזיק, ברגמן, תסריטים של וודי אלן. הייו

רוצה לכלות במחיצתם כשוליה, לראות את סנו הקש

שהם יוצרים, את קורי העכביש המקצועיים אמנותיי

שהם טווים עם הצוות. אני איש אקטיני מאור יף

הרגשה שאני צריך לייצר הרכה, גם מכורה החיים

אבל אילו היו לי הנתונים הכלכליים חייתי לכל

להיות פסיבי יותר, יותר ספובי, לכובו זמן תפייא

- נה המשהו שאינו מפוענה מיורית, הנשמה היו

מה שמעניין וכובש אותי בתמונה, כספן בשוש

אילן יכולת, מה עוד היית רוצה להעלות בפסטיוואל ישראלו <u>הייתי ספתה את פליני</u> להעלות הצגה עם מרלון ברנדו בתפקיד ראשי, אינגמר ברגמן יצפה בחזרה האחרונה ויעיר הערות חבריות, ווודי אלן יבוא לפרמיירה. הסדר יכול להיות גם הפוך. נמה אתה נאהז <u>בילדים שלי.</u>

מה היתה נקודת־תמיפנה בחייךו <u>כשהפסקתי להילחם ברעיון שאעשה משהו שהורי לא</u>

תוצים שאעשה, והתמסרתי לתיאטרון באופן מוחלט. . פתה אתה מאוכובו <u>האכןבות הן בבואה</u> של אכז<u>בותי מעצמי בכל מיני תחומים.</u> על מה אתה מתחרטו <u>על שלא יצא לי להכיר יותר טוב את הורי. הם היו זוג אידאלי שחי</u>

<u>בתרמוניה מלאת אהבה, אבל סגורה בפני.</u> במי אתת מתקנאז <u>במי שיכול, באמצעים</u> אמנותיים, להגי<u>ע ליצירה גאונית אחת.</u> למי אתה כזו <u>לאנשים חקרי חוט-שדרה שמתכסים באיצטלה כלשהי ומקיימים חיים</u>

על מי אתה מרחם: <u>על אנשים ללא נקודת משיכה חזקה, ללא תשוקה חזקה, ללא יטלח</u>

למי אתה רוצה להפליק סטירת לחיז <u>אנשים עם יצר החרבה חזק מעוררים בי זעם ואגר</u>

מה מביך אותך: <u>מבחן עצמי. כשאני צריך כאילו לעמוד בבחינה מאוד חושפנית. כשצריך</u> <u>להיות מאוד ישיר ביחס לחולשותי.</u>

מה מפחיד אותךו <u>אליטות קיצונית, אינדיווידואלית או חברתית לאומית, כמו מלחמה.</u> מה מרגיז אותך: <u>העקשנות שלנו בטיפוח המתמשך של שליטה בעם אחר, והחלטוריום</u>

מה אתה שונא לעשותו <u>בהרבה מקרים – להיפגש עם עתונאים.</u> מה מרניע אותך: <u>שקט, להיות לכד. הנהירה, הזריחה הפת</u>אומית בפנים של ילדי. אין אתה מפנק את עצמך: <u>כשהייה עם ילדי, בתחושה שלא צריך להיות פרודוקטיבי</u>

כאיזה ספורט אתה עוסקז <u>בזמן האחרון אני רוכב על אופניים.</u>

מה תתולשות שלךו <u>שאני לא רוצה שהציבור יידע את החולשות שלי.</u> איזו תכונה מאפיינה אותך: <u>סוג מסויים של אנרגיה כונה ויוזמת.</u>

מה קושר אותך לאנשים: *נקיון פנימי, יושר, איכות של הרמוניה פנימית.* מה ישראלי בעיניךו <u>הקשר הבלתי־רציוולי ובלתי ניתו להסבר מדוייק לארץ, לחברה.</u>

<u>והעובדה שאני, כמו רבים אחרים, אומר – אחרו חוזר ארצהז אחה יוצא מהארעי.</u> מהו וכרון הילדות תחוק שלךו <u>החרכים של מרתף "הבימה" דרכם הייתי מציע ורואה עולם</u> של אגדות הולך וניבנה. ויום עצמאות אחד, כשטיילתי עם חברה, וילד שנראה לי פראי וחסר דסו חמד אותה ותקע לי אגרוף בפרצוף.

גם מכורה ההיים. אכל אילו היו לי

כמה השתנית במשך השנים: <u>ב*פרופוריביות שאני נותן לדברים. ביחסי לטפל ועיקר.*</u> מה אתה רוצה להיות כשתגדלו *פנסיונר ושחקו*.

> שעו הדירה שמשאיר סיכן לספס, לשאלה ארלי מפני שאני מומש הר לשפפוס שלי בהברים שאני רואה, אינו ופחקסות מהוסכת. וככל שאני מתבנו ומודקו לש דבול של ביתם הרגשתי כשוקה וברודה אין לי ודבו לפרץ וחסר וימן צ'תוכיה את עצמי אני מוכן הרנה פעמים לוותר, וכוח אני רואה מימן לבגרות:

לענוף עם פולון בינוי ברבוים אחרים סימנה להיות פסיבי יותה לבובי זמן וכסף לעבור עם מידו בידה בידבים אחרים סימנ היאלה גבון למשר ביחס למשה מאון מתחי כמ היפנית לחגיע לחגיע בחול אפרו הלמי משת שמתחל ממון ומנע להסתבקות יותר ביללה משת שמתחל ממון ומנע להסתבקות יותר ביללה משת שמתחל ממון ומנע להסתבקות יותר ביללה המביע ולוספים המצו היום במושנים ביותר אניות ביללי מידו היום במושנים ביותר אנשים כיבית מידו היום במושנים ביותר אנשים כיבית מידו היום במושנים הווניים ביצם ווים מידו אנו אלותן הממין מצו אניותביר אנשים כיבית מידו בענות בעלות ביותר המידות ביותר אנשים כיבית מידו בענות ביותר ביותר המידות ביותר אנשים כיבית מידו בענות ביותר ביותר המידות ביותר המידות ביותר מולים מידות ביותר ביותר ביותר המידות ביותר ביותר המידות ביותר ביותר המידות ביותר בי

סרט קולנוע בנוי לאולם עם מסך גדול, מקום אפל וחשוך עם הרבה אנשים שיושבים יחר בשקט וצופים. כל התנאים האלה אינם קיימים ככית.

"אני כל־כך אוהב את וודי אלן שאינני מרשה לעצמי להחמיץ סרט

אני אוהב סרטים טוכים שצולמו במיוחר לטלוויזיה. סרטים דוקומנטריים או סרטי אולפן. האמצעים הטכניים אחרים, המיזנצנה אחרת, הכל כנוי מראש למסך קטן. אין דמייה ואין אפשרות להיות גאוני. אתה לא מקבל לחמניה כמקום סטייק פרובאנסל. זה ענף קומוניקציה המשדר סיפורים ברמה של בחירה אמנוחית בינונית, כמקצועיות מצטיינת. בתתומי הסיפור הטלוויזיוני, הבריטים – בגלל אופיים - הם היחירים המסוגלים לעשות ואת. בתחום הרוקומנט, גם האמריקנים. סוד הצימצום, הקצכ, החידור, מוכר להם היטב. אצלנו אהבתי מאור את "ניקוי ראש", תוכנית שנכנתה לטלוויזיה, ומילימטר אחר מחוץ למה שהצטלם לא עניין אותי. זה הית מיידי, אקטואלי, חריף ונשכח כעכור רגע. שום נכסי צאן ברול. כמו מרור סאטירי טוב בעתון.

"ככל שאני מתבגר ומזדקז, יש דברים שלגביהם הרגשתי בטוחה וברורה; אין לי רצון נמרץ וחסר רסן להוכיח את עצמי, אני מוכן חובה פעמים לוותר, וכוה אני רואה סימו לבגרות".

אני מאור אוהב קולנוע, אבל מתוסר ומן קבר. למעלה מחצי שנה לא ראיתי סרט. האחרון שראיתי היח "חנה ואחיותיה", אני כליכך אוהב את וודי אלן שאינני מרשה לעצמי להחמיק סרט שלו. בגלל הפסטיוואל, גרל המגע שלי עם עולם המחול, ובשנים האתרונות זה מעניין אותי יותר ויותר. מעצם טבעו, יש במחול נטייה אבסטרקטית, ואני נלקח אל האבסטרקט. יש משהו בריקוך המבטא את העולם של היום יותך מאשר בתיאשרון, בתיאשרון קיים הסיתוי לופול לקינורנציה. הכלים שלו שחקנים ומקספום, מוכילים המד. אל צותן כון ומול המד. אל צותן כון ומול במומיקה אני, לא דעו גדולן אלל אני צומה

בתקוות רבה אל הרביעיות של במחובו שיושבעו מסטירואל, מוסיקה קאמרות מדכרת מאוד אל לבי. סטראווינסקי ושיינברג מעניינים אותי. לפעמים אני ממליא את עצמי ביכולתן לשמוע את קאסאנקים. למדות הדיסוננסיות האדירה שלו יש במוסיסה שלו איון פנייה אלין היא עושה לי פרובוקציות מעורות.

בשבילי, בילוי זה להיות עם הילוים או לפרוא מפר מרוב "גריכת תרכות" אני בקושי מגיע לספר ולְשַׁעְשִׁים אני מרשה לעצמי להישאר כוסר בבית כחיי אַ אנו יודע שוה נשמע ים לעשות, אני מעריף ספר או סרם שייקסמירי על ספר או סרט ריגול, כלש או מדע בריוני, ומאן ש'גיליוני את התניד של רוסטור ענת, לא פעם אני כובא את עצמי קורא בו לפני חשינה הגעתי לוח באשיאי דגילותי אוצר הוא מביא את כל מתנ"ך, מבלי לוחסיר א להנסיף מלה, רק מעמיד וממכים אוצה ואך בינגיה העולם הספרות יפואט הספורי של החנ"ר בינהה נפלאת ומרתקת חוא ממש חלכב על אה נחנוך ועודו בו רבון ללנער אוון.

ראינה מופער ביינון מופער פופאר הדונון מופער פופאר הדונון

לא צריך לעשות כלום למי שהקים חברה הסתדרותיות שתחלק משבורות ענק למיוחסים. בשעה שלפשוטי העם אומרים "אין". אבל צריך להענייט את מי שמחליט לקרוא לה "יש".

כמקום להיות בארץ בקרב אהובי, אני עומד לי ביום העצמאות מול שגרירות סוריה ברומא, שלט על חזי ורגל ישראל בירי. אני שר לסורים 'תבאנו שלום עליכם", מה שמעולם לא הייתי מאמין שאעשה, וצלמי טלוויויה מצלמים אותי. וכדי שיהיה יפה, עושים מסע של העדשה ממני אל רגל סוריה ובחזרה.

לפעמים אני תוהה לאן עוד יגלגלו אותי הזיים. אכל עליכם להכין שאם רוצים שמישהו כאיטליה, יהודי או לא, ירגיש את יום העצמאות, אי אפשר בפחוח ממשהו שלא עשו

ואני, אנב, מתפלא מדוע לא עשו את זה קודם. הרבר כל-כך פשוט: הפגנה שקטה ותברית מול שגרירות סוריה, כיום העצמאות, בדישה שיפסיקו כבר, ויעשו שלום.

הרעיון היה של רוג'ר אנונה, מצעירי התנועה הציונית האיטלקית, ושאר הצעירים כאן פלוס צעיר־לשעבר אחד, פעלו להגשים

לא כולם בקהילה חשבו שוה רעיון סוב, והיו שחשבו שזה אפילו רעיון מסוכן ולא אחראי. אבל לי זה נראה נפלא, כאמור, וללא קושי שיכנענו כאותו רעיון גם מפלגה איטלקית מאוד פררציונית ומשוגעת גם בשטחים אחרים, המפלגה ובראדיקאלית. הם ראגו לאבטחה של המשטרה ולכל שאר האבטחות שזקוקים להן כאשר יוצאים לבקש שלום מהסורים.

העניין הלהיב אותי עד כרי כך – אף פעס לא היתה לי הזרמבות לפעול לשלום בצורה כזו ישירה – שרציתי לבוא אל הסורים כשרגל סוריה ודגל ישראל בידי, ולהניף אותם משולבים זה כזה מול חלונות השגרירות ומצלמות הטלוויזיה. היה מי שעצר אותי ואמר לי "עד כאזו", ואולי הוא צרק. הסורים שבשגרירות ראו די כשהציצו בנו דרך החלונות

הסגורים, גם כלי שיאלצו לחזות כחגיגת הזיווג בין דגלי סוריה וישראל. אין דבר, בהפגנה מאז ומתמיד הייתי נגד שיחות שלום. אני בעד שלום. כדי לעשות שלום אין צורך בשיחות. אסאד יכול לעשות שלום תוך דקה.

רוא אומר: "יש שלום", ויש שלום.

זה מה שביקשתי ממנו לעשות, יחר עם צעירי הציונים האיטלקיים, כיום העצמאות השלושים ותשעה שלנד. גם מכתב מסרנו לשגרירות הסורית, כו ביקשנו מהם בנימוס לווו כבר, ולכרות שלום.

בניגוד לכל מה שהמושג שלום העמים על עצמו ער ששכחו מה הוא, דאגתי שהמכתנ שלנו לא יכלול שום להג על נסיבות, פלשתינאים, ועידות בינלאומיות או סירבולים ונכלולים אחרים. שלום ביקשנו. שלום עכשיו. פשוט שלום. ואם הסורים ישמעו את בקשתנו,

פרופורציות

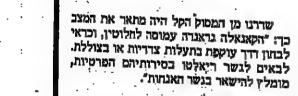
קטע זה נכתכ בארץ שהתמודרה נגדנו ב־אירוויזיון" זכגכיע אירופה לכדורסל. בשני המקרים לא הרגשתי, להפתעתי, שום כלום ברחוב למחרת, כי זה היה רק עוד שירור אחר בערוץ אחד מתוך 39 ערוצים אחרים שהתעסקו בדברים מעניינים אחרים.

פינת השלולית

נסיכה יפה ראתה צפרדע בשלולית, זנישקתהו. חייהיהי, ציחקק הצפרדע, וקירטע בזרועותיה. "מה יש לך?" שאלה הנסיכה, 'למה אתה לא יושכ בשקט?"

"אני חייב לרוץ רק רגע, אני מת לספר לחבר'ה. אני תיכף חוזר, בוכה". "לא חשוב". אמרה הנסיכה.

יש צפרדעים שלא יהפכו לנסיכים כי הם

ויש עוד דבר שמכביד על וונציה, ומכריח להגביל כה את התנועה. בעיר יבשתית רגילה אפשר תמיד לדחוס עור כלי תחבורה. הרבר הכי ברוע שקורה זה תור יותר ארוך ברמזורים. בוונציה יש בעייה אחרת. כי מכונית שנוסעת בכביש עושר, מקסימום, עשו. סירה שנוסעת במים עושה בלים. וזה הברל לא קטן. בלים ועור

בדרך הסואנת למוראנו, בים, ראיתי את

על כביש ראשי, אצל הדורה וודור.

פקק תנועה בוונציה

אָם מישת מכם רוצה להגיע לוונציה, כדאי שיבצע את תוכניתו מהר, לפני שראשות העידייה תתכנס שם ותחלים מה שהם עומדים לוחליט: רק מספר מוגבל של תיירים יורשה לבאים לגשר ריאלטו בסירותיהם הפרטיות, להבנס לוונציה ביום אחד.

המספרים שהוונציאנים מדכרים עליהם הם 50,000 תייר התיירת ליום. זהו. התייר ה־50,001 יישאר בחוץ, כעולם הכבישים והרעש, ולא ייכנס לעיר המים הזהובה.

אני, שהייתי שם רק עכשיו, מבין את התנציאנים העולם התעשר לו, ומה עושה כל עשיר חדשו רץ לוונציה. את העיר הזאת אראפשר להנדיל, וכך קורה שהתיירים נדחקים בלים, ואחת-שתיים חראו איך התעלות אחר על גבי השני, ופלא שהם לא נופלים לתוך משפריצות את עצמן החוצת.

' תארו לעצמכם איך נראה תור לוואפורטו, תאשונוס המימי חותציאני, בעצם חג כנון אחר. הוונציאנים המסכנים שניסן לנסוע לעסקיהם במאי. הסירה עמוסה כליכך שהיא שקועה במים . הפרטיים בסירותיהם הקטנות בין כל ספינות עמוק עמים, ועוד ועור רוצים לעלות בתחנה התיירים, מרוב גלים הם התרוממו לשמיים, הבאה. כל התעלה הגדולה מלאה גונדולות וסירות מכל סוג, ההואשרטו העמוס חזה צריך ירדו מצולות, הסתחררו במערבולות, נרטבו לחמרן שם הרי באנו לוונציה - לא לכביש לנמרי, וחלמו לעכור דידה למקום שקט וכטחו,

מקלט לילה

אמרתי שאני מוכרחה לחזור לשם. גם לא היה לי לאן חורשים. גם החמישה חודשים האלה נגמרו כליכך מהר. אמרתי – אני מוכרחה לעשות משהו רציני. תפשנו אני ואחותי – שכל הומן היתה איתי גם בבית הסוהר – טרמפ עם מישהו, גנבנו ממנו כמה דכרים וקיבלנו חצי שנה. אתריכך הייתי עוד פעם כבית סוהר, סך הכל ארבע פעמים. לפני חמש שנים השתחררתי סופית, והחלטתי שאני לא רוצה לחזור

יונה השתחררה, קיבלה סיוע לתשלום שכר דירה בשנה הראשונה, מצאה עבורה כפועלת ייצור ושנתיים הצליתה איכשהו לקיים את עצמה ולהחזיק דירה. אלא שגם במקרת הזה האדם אינו אלא תכנית נוף מולדתו, וכאן ה"מולדת" היא מוסרות סגורים, בתי־כלא, סמים.

יונה היא נרקומנית לפי כל הגדרה אפשרית, אם כי היא עצמה אומרת שיכולה גם כלי הסם. את זה היא אוטרת בעיקר אחרי שהיא לוקחת מנה ונרגעת קצת. הרכה מאוד כסף הוציאה כשנים האזרונות על סמים, ולא היה אדם שיוכל לעזור לה להיגמל. סף התיסכול שלה נמוך מאוד, היא רגילה לסיפוקים מיריים. כל המוסדות כהם היתה לא הכניסו כה מודעות מינימליה כאשר למתויבויות אישיות ונהלים מכרתיים. היא באה אל העולם נטולת כל יכולת להתמודד, מתנדנדת כמו עלה נירף כרוח, כלי שום יד מכוונת שתיטול על עצמה ללמד את הכמורה הרוה והשכריכית הזו כיצר נושמים והולכים ומדברים כעולם העליון, להכדיל מזה התחתון. יוצאת לת נערה כת 17 מבית־הסוהר אחרי שרוב חייה כילתה במוסרות סגורים, ואין לה נפש חיה

אחרי שנתיים כיקשו ממנה כעלי הכית כן התגורוה משלום של שנה מראש בעבור הדירה. היא כמובן לא יכלה לעמוד בכך, והחלה נודרת ומחפשת דירה אחרת. בכל מקום אליו באה ביקשו ממנה שתביא לפחות שני ערכים עם תלושי משכורת שיחתמו על שטר־כיטחון. אילו כיקשו ממנה להכיא את הירה היתה לזה, מכחינתה, אותה משמעות בדיוק. איפה תמצא יונה שני ערבים עם תלושי משכורת? ומה זה ככלל

יונה ויתרה, הרימה ידיים. כמוכן שעשתה זאת הרכה יותר מהר מאשר מי שחי פצר הנכון של ססייהרכנת. הוויתור כלל הכל, גם עבודה. מאז ככר שנתיים היא גוררת כרתוכות, לפעמים תופשת איוו חברה וישנה אצלה איזה לילה. אכל רוב הזמן היא בחדרי־מררגות, כדירות נטושות, על ספסלים ציבוריים. יש לה ירע מפורט ומרתים ככל הנוגע למאגר הבתים הנטושים בתל־אביכ וסביבתה. ככה הגיעה למקלט של חיאטרון "קרם".

ואיכשתו כל הסיפור הוח נואה חסר־תקווה למרות ששושה ויצחק אוהבים אותה וכל חברי הלהקה מקבלים אותה כאילו היתה אחותם. היא אינה יוצאת מהסמים, אינה מסוגלת להחזיק מעמר בעבורה ולכן אינה מצליחה לשכור לעצמה חדר.

שושת, כזה פתאום לקתתם על את יונה על

אנחנו תיאטרון שמתרכז בחיים שלנו, עכשיו, סה בארץ. תיאטרון עם מעורפות חברתית. אני רואח את יונה כחלק ממני, חלק מתחברה שכה אני חיה. כמו אנו מחוייכות איראוקוגית לחומר שאנחנו מטפלים כו, כך אני חשה מוצייכות אישית כלפי יונה. כשמצאנו אותה ותכרנו את סיפור הייה, ישכנו וצחק ואני ודיברנו על העניין. הרגשנו שוו שעת מכחן, יונה. ווייבים לעמור כה. לא אימצנו את יונה. אנחנו אונגרים לות יש פה כית, טלפון, כן־ארם שאת. יכולה לדבר איתו כאשר הכל קשה מדיי. אם לא ניתן לה את זה – הבתורה לא תודיה מעבר לגיל שלושים. לבעייה היא שים לי בלפיה כעס איום ונורא על ושמטום שלה להמשיך ולחשתמש בסמים, ובעיני, ארם שלופח סמים - אין לו מחילול. אכל יונה רוצה היום לצאח כון הסמים, ואולי אם יהיו לה כית משלה. יעכודית, חיא תצליח לצאת. לא, אני לא כטוחה לגמרי, אכל אני לודעת שתייבים לנסוח.

Hipepio 32

"אני כל הזמן חושכת שבעצם גם אני יכולתי להתגלגל כמוד, ליפול. הורי עלו ארצה מסוריה, חיינו ללכת. נתתי כמה מכות לשוטר ודחפו לי חמישה שנים במעברה וזה היה בתקופת גיל ההתבגרות שלי. מי יורע לאן הדברים היו יכולים ללכת. ופה יש לנו

'לא אכפת לי".

שמשהו יעזור".

בחורה שנזרקה מביתה שלא כאשמתה כמעט ברגע שנולרה, והחיים גילגלו אותה לאן שגילגלו. מוכרחים לעזור לה. אמרתי לעצמי שלי יש הכל, יש לי את יצחק ואת הילרים ואת הכית שלי והתיאטרון, והנה עומד לפני אדם שאין לו כלום. כלת־אפשרי להגיד: "אנחנו עוזרים לה בעיקר במקומות הקשורים לכיורוקטיה, שם היא נשברת מהר מאוד. איך שהיא נכנסת לאיוה משרך היא מיר רואה מול עיניה את העולם הלבן, האשכנזי, המסודר – ומרימה ידיים. הבעייה שלנו עכשיו היא למצוא לה עזרה התחלתית לתשלום שכר־דירה. ככל מקום אליו היא כאה

מכקשים ממנה לשלם שלושה חורשים או חצי שנה

מראש, והיא לא יכולה לעמוד כזה. אם יהיה לה לפחות

בשביל התחלה, אנחנו מאמינים שהיא תעבוד ותוכל

להחזיק לכד רירה קטנה. יש אוזלת־יר גדולה ככל

המוסרות המטפלים בנושאים האלה, ולבחורה כמד יונה

אין שום פתרונות שיוכלו לספק לה עזרה מינימלית.

רק השבוע הלכתי אתה לבנק 'טפחות' כדי להביא

משם אישור שהיא אינה זכאית לעורה בשכר־דירה.

הוכאות לכך מתחילה בגיל 27 כלכר. הבירוקרטיה היא

איומד, אינסוף ריצות ממקום למקום, וגם אז לא כטוח

בגינונים. שנינו מאור מזרהים עם העניין, אלא שאני

איני נותן לעצמי להיסתף כתוך הפולקלור. אני יודע

שמה שהכי עלול להזיק בקשרים שלנו עם יונה זה

שלא יהיו גבולות. אז אני כל הזמן תוחם את הנכול,

מטכיר שאם היא לא תשמור על הפרטיות שלנו –

אנחנו נישכר. ובסיפור הזה קל מאוד להישבר. יונה

יורעת את זה, ויש לה אינסטינקטים בריאים המורים

לה מה מותר ומה אסור. אנחנו מאוד קנאים לפרטיות

שלנו, ואם היא היתה מתנהגת כאילו הבית שלנו הוא

שלה, כל העסק היה מתפוצץ. גם בעניין הוה אני

מוכרת לשמור על שושת. אם זה היה תלוי כה, אני לא

"חברים אומרים לנו – מה אתם צריכים את זה, למה לכם הצרות. אכל אני מרגיש שאנחנו לא יכולים

להשליך אותה כמו כלב, כי אין שום מוסד או גוף

שיכול לעזור לה. ואולי את צורקת, וכל העסק הזה

נראת קצת חסר־תקוות, ויונה אפילו עוד לא יצאה מן

הסמים. אגי לא רוצה להיות צבוע ולומר שתסיפוס שלי כתיים יהיה לראות אותה משתקמת, יש לי

סיפוקים אחרים, ואיני מתנה את חעורה שלי

בהתקרמות של יונה. לא לכל דבר שעושים בחיים

חייבת להיות תכלית. יש דברים שעושים אותם פשוט

כי אי־אפשר לנהוג אחרת. אני ריאליסט. לנו יש הכל

ובכל ואת קשה לנו להתמודר עם החיים: על אחת כמח

וכמה כחורה שאין לה כלום, ושמעולם לא קיבלה

כלים להתמודר עם הדכרים. אין לנו מושג איך

הסיפור הזה ייגמר ויסתרר, אבל אנחנו חייבים לעזור".

לפחות בהתחלה, לשכור לי דירה. שאוכל לחזור בערב

מהעבודה, איזו עבודה שלא תהיה, להתקלח ולשבת לי

ליד הטלוויזית. את יורעת איזה חלום זהו זה יהיה:

משהן נהדר. שושה, את חושבת שפעם אגיע לוהז אח

שושת: "מגיעה לה עזרה, ואני מנסה לעזור לה

לממש את מה שמגיע לה, ווה כליכך קשה יש כמובן

עניין הסמים. זה רבר נורא. אני כליכך כועמת עליה

על כך שהיא שוב ושוב חוורת לספו אבל אלותים לא

מוציא אנשים מחסם. צריך למצוא את המסגרת

הושכת שמישת יעזור ליז אוי, הלוואי".

לישון בו קצתי,

יונה: "כל מה שאני רוצה עכשיו זה שיעורו לי.

בטות שהיו גבולות. שושה היא אדם כוה.

יצחק: "ההבדל בין שושה וכיני הוא יותר

יוסי פקר אומר: "ברגע שהרגשתי את נחל השגיאה, הכרתי בה והבנתי שנשנותה של אותה שניאה

רואה עצמי אתיאי לכנה שקרה, כין אם מעורבותי בוף היתה גדולה ובין אם קטנה זה מצער אותי מאור א מודה בות אני אדם שמעילות ציבורית לא הביאו ל שום נחת. העיפוק במפעלים שלי ופביתי מוצים אוף

שתעוור לה, היא לא יכולה להתמדר עם זה לבר". יונה: זשושה, אני עייפה. כליכך עויפה אימה אני אינגי רואה ככך את סוף העולם". יכולה קצת לישון. בלילה לא מצאתי מקום טוב, וכמעם לא נרדמתי. שושה, חעורי לי, חמצאי לי מקום

לדבר ככה גם על הבשלונות. יעל פו־מלמד

איש הפלדה

(המשך מעמוד 13) הפרוק החויק בל"ל רק ב"וו אתווים מ"פקר פלהה",

ואתריו התכוון לרכוש את 14 האחחים של "דעת" כי להיות "מיעום מיותס" שמחזיק ברבע המניות. פקר: "המגוחן בכל העניין זה שתוך צרבעה

תודשים מכר בל"ל את כל המניות האלה ברווח של נו אתוזים. אף אתר לא הודיע לי על המכירה זה וק. מוכיח שהכוונה שלהם לא היתה לעזור ליוסי פק, אלא שהם אפילו עשו כסף על המביות האלה. אבל א זה, כמובן, אף אחד לא טורח לפרסם". פקר מציין ש"פקר פלדה" עובר עם "בנק לאומי" עשרות שנים "עוד לפני שהייתי חבר מועצת המנהלים כננק הב הכל נעשה על פי חוק, ועם מידע מלא ש הדירקטוריונים למיניהם. לא העתונות תשפוט 🗷 כולם נהגו נכון. הדברים נבדקו וייבוקו כרשיוה

בסופו של דבר התפטר פקר ממועצת המנהלים של הבנק בעקבות פיצוק שערוריית פיצויי המיליתים שהוענקו לארנסט יפת. פקר היה חבר בווערה שקנע את נוכה הפיצויים. האשימו אותו כאילו שיכנע בה יפת לצאת מהכנק לפני שיחשפו תנאי הפרישה שלו לציבור: שהיה שותף למשחק של "שמור לי ואקמו לך" - "כנק לאומי" קנה את מניות "פקר פלהה" מ"דנות", ויוסי פקר "ניפח" את תנאי הפרישה של ישה

היא אמת מירה לא נכונה לגבי חברה ציבוריה. המתיימרת להיות שייכת לעם היתודי. ברגע שתוחה בשגיאה הזו לא יכולתי לשבת יותר, אפילו הגע במועצת המנהלים של הבנק. היום אני מאמין רטרוספקטיבית, ששכרו של יפת עבר כל פרופודניה אבל אי־אפשר לדון כזה אלא בקונטקסט של כל פב שהתרחש בעולם העסקים והבנקאות לגבי נובה שם המנהלים נחברות ענק, הן כסקטור הציבורי והן כסקטור הפרטי. אמרתי את זה בגלוי. היום אני יכול רק להודות כשניאות שעשיתי. שידעתי על השכן ועל תנאי הפרישה אבל כל התחלטות האלה נתקבלו טו על ידי כלכר אלא יחד עם כל המוסמבים לכך כנוק נכון, שגיאת רכים אינה חצי נחמה, אכל גם איאפש להפוך את השניאה הזו למשהו שמקורו כבעלי עניה או לרמוז שהיו מטרות מוסוות מאחורי מה שושה

"אני לא אומר מלה אחת כשכחו של או אוי מחברי, וגם לא בגנותו. כולנו אשמים כמידה רבה נס שקרה. אינני חושב שיש אשמים מחות. גם אם את מאיתנו היה פעיל יותר והשני לא ביקר את מעשה הרי שהוא אשם כדיוק כמו הראשון, ואם תוא פנק אותו עכשיו, בדיעבד, וה מעשה מאד לא חברי. אני לג שופט של יפת ואני אישית תושב שהוא היה צריך לשם ולחגיד את כל מה שיש לו, את הדברים שלא היה כום בסדר. אבל ההתכחשות ליפת מצד כל חבריה לפני שחוא הואשם כרין ונמצא חייב – זה מעשה ממיע מאוד. וכין המתכחשים לו והמכפישים אותו היום, אי מכיר אנשים ששיחרו לפיתחו ואמרו לו הרכה ובר חנופה. מה שקרה אינו סיכה להכפיש אדם. זו סיבה לתבוע חורה את הגזל, אם יוחלט עליכך. תרוצה רו עם חבר היא מעשה קשה ממני לא ישמעו מלח ננא אחת על ישת. כן, אני מדבר איתו בטלפון. ראיתי אות כשהייתי בחו"ל. הוא היה חבר כוב שלי. הוא עדיה

פקר מודה ש"רנות" ו"בנק לאומי" הם שני מאורעות טראומטים בחיה: "בידוד, אולי, משום פאו הרכה יותר. היום, כגיל 62, אני לא רואה עצמי ווע. לפעילות ציבורות. אבל גם אם אחזור בי מולדעה

יוסי פקר אינו אדם מריו. הוא מרכר על השניאת שעשה באותה בינוחות כה תוא מספר על הצלוחו ואולי, כגלל ההצלחות שלו הוא יכול לתרשות לפום

תמיםת חפיף להשמדת כינים וביצי כינים תוך שעתיים. כן, תוך שעתיים הראש נקי מכינים ומביצי כינים! ניטויים שונים הוכיחו כי טיפול בן שעתיים בתמיסת חפיף מביא לחשמדת הכינים וביציהן. מסקנה זו אומצה עיי משרד הבריאות אשר בכך חלך בעקבות משרד חבריאות הבריטי שאישר י חשימוש קרא בעיון העלון חמצורף כפי שאושר

עייר משרד חבריאות. להשיג בכל בתי חמרקחת ללא

חתכשיר רשום בפנקס חתרופות

אבים ווה עובר

של קופ"ח "מכבי" (10%)

The second secon

(המשר מהעמוד הקודם)

מנוגרים מרי. הם כנר בני 30 פלוס ופגו לקהל מנוגר השפעה ברורה של מוסיקת נשמה שמתוברת יותר מאוכלוסיית מחלקת הפגים של "זוהאם". מעבר באינפוזיה לצליל עכשווי. ככל שהם מתוקים, זה לכר, הכיסורות ריפדו אותם בתשכחות ארירות כמעט לאורך כל הדרך.

משום מה, אין הכיוגרפיה של הצמר מרגישה די הצורך את התקופה כה היו חכרים בלהקת "התיירים". להקת רוק שחשבה לעורר סערה אבל היתה קטנה על עולם הרוק ולכן נאלצה להתפרק – לא לפני שהנציחה עצמה עם "אני רוצה להיות רק איתך" – להיט קצבי עם טאץ' אלקטרוני. אחרי־כן היתת התמוטטות עם חובות כברים וסכסוכים רועשים בין חברי הלהקה.

וד המיתוס הקסום שלהם נובע כין היתר מן האלמוניות שבה הם ממשיכים לעטוף את עצמם. מעט מאור ירוע על ילרותם ועל ראשית ררכם המוסיקלית. וגם המעט הזה תסר חומר־דלק רכילותי. הצמד מעדיף להתרחק מקוקטיילים רועשים וקבלות־פנים נוצצות. לא עושים לצלמים פוזות המוניות ורק ממשיכים בהתמרה לפתח את הקריירה, או יותר נכון – לשמור על מקומם בפיסגה. אבל ההצלחה לא עלתה להם לראש.

אחרי ש"התיירים" התפורו לכל הרוחות, נסעו לנוקם וסטיוארט להתכודד בכנגקוק. סטיורט נזכר שבאתר הכקרים, כבריכת שחיה מקומית, החליטו על הקמת הצמר. לאלכום הראשון שלהם איש לא התייחס כרצינות. הוא עבר על־יד. אכל אחרי האלכום השני עם להיטם הגדול "חלומות מתוקים" ככר היו סיפור הצלתה מטאורי. כשלונקס שרת את הלהיט במושניות האופיינית לה, קשה היה שלא לפנטו חלומות מסוג

ה"יורתימקס" יצרו חלוקה ברורה ביחסי העבורה - כיניהם. לנוקס היתה כוכב השירים בקידמת הכמה, מוקר הזרקורים ותשומת הלב. אין ספק שהיא אחת הסולניות הכריזמטיות והמהממות שידע עולם הרוק. יש לה מיגוון עשיר של אפשרויות והיא אינה מכוכות אף אחת מהן. יש לה קול חם ומלטף, אינטימי כערבון־מוגבל. מזכיר זכוכית נשברת. נקי, שקוף -- ער שמתרסק לרסיסים. הוא שומר על מרחק בינה לבין הקהל. אתה חושב שהוא נוגע כך ורוצה לגעת כחורה. אנל לא יכול. אכל כשהיא צורתת, זה כואב.

דיים סטיוארט הוא האיש שמאחור, מנגן על הגיסרה שלו פסיכית מאד. היום יש לה ישות עצטאית היתה כמעט עמידת התרסה. שברתי את הלכבות שהיו והוא כבר נחשב לגיטריסט מצויין, סטיוארט הוא גם על עטיפת האלבום 'חלומות מתוקים'". נזכרת לנוקף. האחראי על ה"קמה". מלכתחילה לקה על עצמו את סטיוארט נראה שם בחליפה, כרגיל מאחור, וכמו חמיד הראגת לכל הפרטים הטכניים. האיש מכיר את בעיניים ממוטטלות. הפוטנציאל הטינאנסי שטמון כעולם הרוק ולא רצה שאיש מלכרם והעוזרים הקרובים ההכרחיים יתחלק פחות מ־176) מסורף מבחינת הקצב, שהחל באנגליה, עפם כרווחים. הוא פתח חברה למולו"ת ולפני התימה על כל הסכם עם חברת תקליטים הוא יושב שעות ולומד את האותיות הקטנות בחתים, הוא גם אחראי להפקה המוסיקלית. סטיוארט ידוע בהפקות מלוטשות, שעושות רוב להקות הפופ, הערפנו להיות על הבמה, קיצכיות, טבולות נצלילים אלקטרוניים שאותם הוא לפעמים אוהב לנפח. אכל הקול של לנוקס מתרונן דרך המסך הקטן המקצר את חיי הלהקות מפני שדרכו מעל כל מערכולת מוסיקלית, ומצליח לרגש אותך.

सावस्त्रांव ३६

הרכה קצב וחום יש בשירים של ה"יוריתמיקס".

במידה. הם לא יצרו מעולם מוסיקה מורכבת אבל גם לא התפתו להתחנף לסהל. תמיד הלכו על הצליל המלודי השפוי, הערב לאוזן כבר משמיעה ראשונה, אכל מגלה פנים חרשות גם אתרי האזנה עשירית הורות לקולה של לגוקם ו/או לפעלולי ההפקה של סטיוארט. אם שואלים אותם על משמעויות, הם מתחמקים מהגדרות. עם פוטניצאל קולי כמו של לנוקס זו אינה משימה קשה. היא שרה באלף סגנונות, מהגל החדש המחוספס ועד לשירי הנשמה. סטיווי וונדר, היא אומרת, הוא שהשפיע עליה יותר מכל.

האלבום השני, "חלומות מתוקים", היה כאמור

כשנפרדחי ולאנני ולבחינה רגשית.

אחרי התקליט הם יצאו לסיכוב הופעות (לא עבר לסקנדינוויה ולא פסת על אוסטהליה וניו־וילאנד. "אנשים שכחו שעברנו כמו המורים", אומר סטיוארט. "במקום לעשות איוה מופע ספשי לטלוויזיה, כמו להראות מה אנחנו שווים כאמת וכגודל שבעי, ולא הן גראות פלאסטיות ומלוקקות".

לראות, ומהכיקרוב שרק אפשר.

פריצת־דרך. כבר בראיונות הראשונים שהעניקו אז לתקשורת הם הצטיירו כמימד בוגר ואינטליגנטי. יודעים בדיוק מה הם רוצים. לא עוד שני מוסיקאים שנאים לגרוף כסף על חשבון הנוער. כאלכום "נגיעה" לנוקס כבר נהפכה מודל לחיקוי. לא רק בקול, אלא גם בתופעה החיצונית. שיער אדמוני קצוץ, מסיכה שחורה על העיניים, גוף דקיק, בתולי, ידיים מאוגרפות. שילוב של ערינות וכות. הקול וגם הידיים הין של

סטיוארם: "אחרי שאתה גובר על כל המכשולים בחייך, אתה הופך רברים שליליים לחיוביים. לתשל, עדיין הייתי איתה ולבחינה מוסיקלית. כך הפכנו שלילי לחיובי".

לצורך הצילומים לעטיפת האלבום נכנסתי לחנות אופנה והוצאתי כל דבר שנראה לי מעניין. שמלת נשף ורודה, חליפה מוזהבת, מגפיים חסרי עקב. הפוזה על העטיפה היתה הכרקה רגעית. לבשתי ת. בראשית דרכם המשותפת נשמעה מסיכה ועשיתי שריר. זה נראה פנטטטי. ממש חוק. זו

כ'חיובי" הזה מקרוב. כדאי להיות צמודים אל לווס וסטיוארט. לראות מלאך על הבמה נמרח כמו לנוס אראפשר רק לשמוע מעל תקליטים חיינים ו

פסיכיאטר צמוד, לכל מקרה. השירים של "יוריתמיקס" אינם מפתיעים פ תמיר פסעו על שביל די קבוע, לפתות בצליל מ סטיוארט. סינטי־פופ מצוחצת. "נגיעה" הוכתר סקן האלבומים המושלמים של שנות ה־80". היה כו לוח מרתק בשם "הנה כא הנשם שוב", שבסופו כורן זמו של לנוקם את חלל האוויר. גם יתר השירים ה תבניות פוס גאוניות, אבל כסך־הכל בתבתיירות.

כשלכ זה יצא סטיוארט לחפש מתחת חדק אחרי שהתגלה לעולם גם כמפיק מצויין ומשמ ואמנים אחרים רצו להתחכך בטאץ האלקטחני ל רשימת העומדים כתור היתה ארוכה. בין המומינים בוב דילן, פול מקרטני ופירגל שאדקי, שסטוצה השתלט כליל על תקליטו והפך אותו למוצר מעוד אלקטרוני. שארקי נשרך מאוצר. גם כום פני, דית לארץ יוצר עם דילן בקיץ הקרוב, מיהר להומן ב סטיוארט להפיק את האלבום "מבסאים דרופיים". כל, רוקנ'רוליסט בנשמה, נאלץ אף הוא לספוג ת השפעותיו האלקטרוניות של סטיוארט.

הסינתוה הצליתה. כלהיט של האלבום "אל תבה" לכאן יותר" ניגן סטיוארט על סיטאר ממסכל שובה את ימי הפסיכודליה. סטיוארט גם החמן להפיק ב האלכום של דריל הול מהצמר המצליח הול ואש: באותה תקופה נקלעה לנוקס למשברים נפסים השניים, שחיו יתר גם מחוץ לשעות העבודה, נפה היו כבר מי שריברו על פירוק הצמד, ב בסופרשל דבר הם התפייסו וחזרו לשתף פעלב שמועות אומרות שהם גם חזרו לחיות יוצר. כשיים! ה"יוריתמיקס" לארץ בשבוע הבא, תבוא לכאן לניש עם פסיכיאטר צמוד, לכל מקרה.

וד רגע קשה בקריירה שלהם בה כשהתבקשו לכתוב את המסקול למם "1984". הם המתברו כאולפן, עבוו 🗗 ולילה במשך תקופה ארוכה ואפילו הצי להיט ענק כשם "משע מיני". אלא שמפיק המיז ל התרשם מהמוסיקה וביקש לשנותה בטענה שאינ תואמת את רוח הסרס. סטיוארט, שאינו תל לכשלונות בקריירה, לא נשאר חייב. הוא קרא לשק "איש קטן" ו"בור חסר הבנה" משום שהמריח צום לשווא. את המוסיקה שנפסלה לסרט הטביש מולי שלא זכה להצלחה.

באלכום הבא, "היח עצמך הלילה", המ"ו סטיוארט לנחן את הרפרסואר החמין להשתחף כמה אורחים חשובים: את סטיווי תנדר ארח הוס כקסע נגינה על מפוחית, מתווה סמלית למוסיסי שהירבה להשפיע על דרכה. אלכים קוסטלו שי 🖾 דואט עם לנוקס ב"אדריאן". ארתה פרנקלין ובה ללנוקם כלהיט הפמיניסטי "אחיות עושות מה לעצמן" שהצליח מאור בריסקוטקים. לנוקס פית" להסתייג והכריזה שהיא לא עומרת בראש תנוש מחאה כלשהי. "אני שרה מוסיקה סהורה. לא ות מעבר לכך", אמרה, ה"יוריתמיקס" רוצים להיפצ מצוחצחים. נקיים מכל לכלוך פולימי.

היום הם כבר לא מחדשים, אולי קולעים נפהבת או כהיסה הדעת לטעם הקהל השקם, הנוכה לשמינות שאיננו מחפש מהפכות. שכן גם האלבום האחו ששמו "נקמה", סיפק כמה להיסים שטיפסו בחיוות לפסגות המצעדים: "סוץ כאתודי", ו"מיסיונור עם קש מפוחית נפלא. גם אם הם תקועים כמקום הם עדי הרכר הכי נוצץ וקצבי כעולם הפופ.

מרוע "נקמה"? הנקמה היא כנו, לא כאנשים אחרים", ^{אוק} סטיוארט. "אחרי שאתה נובר על כל המבשולים מוין אתה כאילו נוקם כחיים עצמם, או – כמלים אחיה אתה הופך דברים שליליים להיוביים. למשי כשנפרדתי מאנני מבחינה רגשית, עדיין הייתי איים יחר מבחינה מוסיקלית. כך הפכנו שלילי לחיובי

כסוף השבוע הבא הם כאן. אמשר חייו לעשה

לא אוכלים כאן קר

עם היתה כאן מסעדה מזרחית־ערבית שנקראה אבו־ אנוזאר. הלכה לעולמה. למטעד דה נגילנולה התדש קוראים עַכשּיו 'קוּיִקּוּדִיל'. אין פים קרוקודילים לתצונה ולא בשר קרוקודילים על הצלחת. לכל היותר יש שם אומצה שקיבלה את הבינוי "סטייק קרוקודיל". אם תקרא לה קרוקודיל – היא תשאיר - אווך ללא מענה. אם תקרא לה חזיר

היא תעניק לך ניענוע של אישור. הקוקדיל" שלנו מתחממת תחת שמש השפים של הרצליה פיתוח, ככיכר והשלים. מאז איננה עוד אבראנוואר, כיש את שולחנותיה במפות והציבו בר של פלפים בכניסה. עשרים מיני סלטים שונים ניצבים שם לתצוגה ולנטילה, ואתה יכול להעמים בהם את צלחתך ככל יכולתך. הם כלולים כמחיר המנה העיקרים הצ'ופרים העיקריים סל המסעדה הזו. צ'ופר שני – המחירים הנומים מאוד. אנחנו, למשל, הלכנו פַנְמִים אל באר הסלטים להעמיס את צלחתנו. נוסף לסלטים נטלנו משם במתוך עצמי) שתי פרוסות גדולות של לתם איכרים טרי, ושתי פיסות חמאה. צתריכן קיבלנו לשולהננו אומצת צנורקום נאה למדי שנילוו אליה תפוד

קינושו כבוואריה. בעבור הארותה הזו, כולל מע"מ

ממינים שישליק או קבאב, היה מחיר הארותה 16 שקלים כלבד. יתר על כן, אילו היינו פותחים במרק, מוותרים על האומצה ומזמינים במקומה שישיליק בוד או שניצל, ממתפקים בתוספת אחת ובפקום שלוש), מקבלים שתייה קלה תפים קפה או תה וכמובן כך הסלטים "הופשי – זה נקרא שם "ארוחה עימקית" ומתיה בסך הכל 12 שקלים. וכל זאת נמסעדה נאה, עם מפות לבנות ומניות בד אדומות, עם אגרסלי פרחים, עם מבתר של עשרים סלטים לצריכה כלתרמוגבלת. שאלנו את בעל הבית: אין - תשובתו היתה: המדיניות שלנו

היא מחוור גדול ומחירים נמוכים. אנו תחדים אל כר הסלטים. כולם מיני הצילים, פלפלים מטוגנים, גזר עשוייה כהלכה. כל התוספות שנילוו רק את הבוואריה מכינים במקום".

אפוי בנייר־כסף, אורו וסלט ירקות.

וכקנוק משקה קל – נתבקשנו לשלם 18 סקלים כלכד. אילו כמקום אומצה היינו

לצר את משאר הסלטים שטעמנו.

צר תכביש הפונה מראש העיר לאחד העצום, לעבול את המיתה ומגדל צדק לכיוון יער ברשמן. בשמן העוב ולעסות פעולה בעלים עמוך לקיבוץ נחשונים, ומצאה תווה. עולה פעוית הצאו ארץ ישראל סמוך לקיבוץ וחשונים הנגאה מות פרי-צאך: אם אתה עובר שם האבותיה אשר לשמן אתה יפול של אתר מבעלי תחווה חון יצאה עם במקרה וקיבתך מקוקרת: חוכל לרכוש אותן וקן או לולנומן לשחוא בעלה לצומה ובמשך חורשום וקד! להכנס לתחומית, לרכוש חומן יחים מעורב בוצחת ויוומרן יונא לטבול בין חווה הקלאיות שונות המיצרות ירפוקים ישר מחקה או זהוו ובונה בזה את המיום ושבונה שנייון. משר אתוחות הזונהום שתחבל שם הם צאן אמיתיה. הזיתים שתקבל שם הם מעצי הזית של תחוות, הוכינה חלאבנה שתאכל שם הן מחלב עיזים: הרבה - ואולי מרביח - ובינות בבינות "מופות" בלומר רבות

נס (בינת צאן בחריצים, בורכות השביניי חתונה ומכורי לך את אמשר זה לרבוש שם שמנ ולה, גללום וצעמים שתים: ביניתו גללות: המוצרובי החישים הרושה העובי ממסיק מקום: ולהתישב עם עם שום בורבום: עם שם וכמון, עם לנמרן אתו לא רק למכור: אלא גם תצבינות: וקלאבנה והשמן לחתת שום ווצה בעל המון בריים: עם לכותם השבוניות בחוק.

מבחה התנקיוות שחייצות ומציעה חזוה מענה זו די מרשים: עיזים הברה אתר מדביה בבין העיזים המיוצרות בארץ עשויות ונימוחות, היפות למריחה ומעורבים בלשתו, קצה לחים, אצה שלון מתעוובת הלב ואבקה חלב באן, בהן צמתי תכלין שונים. כך אתר וכול שעורבבו בו תכלונים, לשלוף פיתוח בתווח הזו, מובעון לו שותביוות כול לקבל ובעוד למריחה עם זעותי, עם דלתחייל בפיקוים, אתר יכול גם על שורה תולב התקובן לכא קולות, אם עיזיה, עם וומים וכצל לבכוס מוכמורים האלק ולקוח אתך משמות.

מחלב שיוום מרי כאפור: אתה יכול לדכוש בחוור מקבל של לאבות אן חווש זב ינו מקונ בלשהר, יקצות זמוש "קצה שמן

הלחם הענול, מחיטה מלאה, היה (ונאוותו של הטבח. שאלנו אם מוס הסלטים ושפע התוספות). בעבור "פלטה

יפים למראה, נראים (וגם נסצמים) חמים וטרי. לחילופין אתה יכול לקכל השוקולו עומר באותם קריטריונים. "אני דגים" חירוש לשלם 14.50 שקלים. יש סריים מאד. אתה מוצא שם, בין היתר, שם פיתוח. אומצת האנטרקוט היתה יחושב שגם חמוס טוב", אמר המלצר תפריט מיוחר (חצאי מנות וחצי מחיר) כחבית מטוגנת בבלילת בצק, שלושה מבשר טוב, נדיבה למרי בממריה, בגילוי לב, אכל אותו מביאים מכחוץ. לילדים קטנים. אם המחירים הנקוכים

> צימוקים הצגוזי פקאן, סלט תפודים והפתעות היתה תבוואריה טעמנו ממנה להזמין כמנות ראשונות קוקטייל של ישיתה, סלט ענבניות וסלט מלפפונים בזהירות ובחשרנות. ציפינו לקינוח חסילונים, חומוס עם פטריות חמות, מרק לנוק כשביר, סלט וואלדורף ועוד. תרושתי, כמו במרבית המסעדות, בצל מוקרם בגבינה ועוד. אומצת האחרון - ובואלדורף - היה בטיב הישראליות המצריות. להפעתנו היתה האנטרקוט היא הוולה שבאומצות. אם בעלה ממש, הנם שלא היתה לנו טענה עובה בטעמה משופעת באנווים. המלצר הומין אומצת פילה בקר, תיררש לשלם אמר לנו כי הבוואריה הנא מומחיותו 22 שקלים ווכאמור, זה כולל את מכתר

מבחר גבונות, זיותים'

ושמן זית מתוצרת

תוחות יכמי צאו".

עטופים במה שנקרא "מלח שחור".

גבווה, שם למדן את מלאבון הניגון.

כשהדגש חוא על מוצרים הועשים

יאם תתאנוון יספרו לו כי בתו

בעינם יישארו, ואם הרמה לא תרד מנחד, רווי מיץ תפוזים, מעורב עם למנה העיקרית היו בסדר. אתת עילעלנו בתפרים ומצאנו שניתן המסערה הוו בהרצליה היא בהחלט "מציאה".

37 Bipeain

בגד אחיקדימה

דיקי בן־אדי, ציירח אופנה, העחידנית של התקצוע. תהאנשים הקובעים היום תה ישריוני נשים בעולם בעוד שנחיים. כשרון ישראלי שפורח בחוץ ורוצה לחזור הביחה

היא עדיין בהתחלה.

לפתח תעשיית אופנה כארצות שנהן לנצל ומייצאת אותם לחו"ל.

כארץ היא ריקי כן־ארי. כל מי

ריקי בן־ארי : "אני לא סוכריה על מקל ואיני מוכנה לפשרות, בעיקר לא בעבודה". (צילום: שמואל רחמוי)

"לא צריך להילחץ תהתחקפה של התעצבים היוצרים בגדים צרים וצמודים, וגם לא מחשיבה הברכיים. תי תחייחס היום לאורר השכבילת? כל אורך הולך, וזה כולל את התכפלת הלא סיגטרית עם השפיצים. עברו היתים שכל הנשים בעולם לבשו אותם בגדים בדיוק, וספק רב אם יונים אלה יחזרוי.

भावस्थांव ३८

פארים היא מככבת כעתיד׳ שקשור בעסקי אופנה מכיר אותה. לרשימה בתוסר אימון", אומרת ריקי מפעל לייצור בגדי עור. היא מאפח נית של האופנה, יושכת אחרים לא כל כך. למרות שאולי בחיוך שמלכסן עוד יותר את עיניה לי לשבת תודשים בפארים בראש שם במשרד ממוקם בארמון בספריה שלהם יש כמה ספרים שהיא המלוכסנות. "עשיתי כל־כך הרבה ולדעת שבבית הבל בסדד", אוברת רק. עתיק, קובעת תחויות, איירה בציורים יפהפיים של נסיכות רברים שאני עצמי כבר לא זוכרת. "בזמן האחרון אני מרגישה שהיא שש מציירת מה שאנשים ככל העולם ילכשו עדינות בסיפורי אגרות, או נכורים כשהייתי בת שלוש, הגננת אמרה שאני לי יותר, מו אחת הסיבות שהייתי הד בעוד שנתיים בציורים של נשים דקיקות קשוחים על כריכות ספרי מתת. בשנים מציירת יפה. אמא חכתה עד שימלאו לי לחזוד ולעבוד בארק". שנראת כמו מאדונות, שחקניות קולנוע האחרונות היא יותר כת"ל מאשר בארץ. שתים־עשרה, הלכה למוזיאון תל־אביכ משנות השלושים או נערים. תלוי ציירת אופנה מהטובות בעולם, אחד ואמרה לשומר שהיא רוצה שגמוו – או בצבא. היה לי מזל ונפלתי לישיה בעונה. נוסעת ברחני העולם, עוזרת הבשרונות הגדולים שישראל לא יודעת מנהל המוזיאון - יראה את הבת שלה. שעסקה בעזרי אימון. ביידתי, רשמי,

השומר אמר לה 'גברת, מה את תושבתו למדתי גרפיקה והכנתי תערוכות ע "כשאני מספרת לאנשים מה כבר כל אחר יכול להיכנס לגמוול, אבל אמא היום אני ווכרת את התקופה הנו לשה הספקתי לעשות בחיים, הם מתייחסים לא ויתרה ואני נפגשתי עם גמור. הוא אמרה אמא: עכשיו תסעי לומד

ולהיוהר שלא יקלקלו אותו לפני כן".

היה מאוד חביב ואמר יש לילדה כשרון, בפארים. בבית לא היה עודף כסף, צל אבל כבקשה לחכות עד גיל שש־עשרה לימודים היו בעריפות ראשונה, למוה כל החיים אמא של ריקי כתמונה, סבלנות לשכת וללמור. תעודה לו קצת ברקע, מאחור, כבר כת שמונים, הכאתי משם, אבל השנה האחת שלפחי אכל תמיד שם כשצריך אותה. עזרה בפארים היא תבסים לכל מה שב לגרל את הכנים - אלון (26) שלומר עושה. כשרוף אולי, אבל רק קצו. מ

עיצוב תעשייתי ועופר (25), שמנהל השאר זו עבורה קשה, כל הומן לשו ולהתקדם". -אופנה זה לא מקצוע שלומרים ווהו. אופנה זו דרך חיים. כל מה שלמה

אתמול הוא רק יסוד שצריך לשכוח כי

ליצור משהו חרש. כל הומן צריך להיה

עם עיניים פקותות, לעקוב אודי כל כ

שקורה בעולם. אם לא עושים ואת -

האופנה של מכון הייצוא. יום אחד החליטה שהניע הזמן להיות עצמאית, "בית-הספר הכי טוב שלי בי ופתחה עם בעלה ג'קי, מהברט במקצועו, מפעל בתליאכיב שהיה להצלחה זה נשמע אכסורדי, אכל ההצלחה המהירה הנו נמרה אותנו". אומרת ריקי. "נכח אתת קבלנו הזמנות ענקיות ליצוא מוצויות כלכו יוקרותיות כמו 'בון ג'ני מעבה ובלומינטריילסי בנידיודק. תוכניות עיצוב שיעזרו להם לפתח את שאבי לא הייתי אף פעם כך אדם שש ט לא היה לנו די הון חוזר. לחינו כסף התעשייה הזו. עבדתי בגרויל, בהורו מתנקים ונאלצנו להביא לעסק עוד

המאיירת הכי עסוקה כארק, עבדה

נעונתים ובמשרדי פרסום. כקטע מסויים

נטשה את האיור לטובת עיצוב אופנה

שתפים, צעד שלא היה נבון. אחרי

אדע שנים סגרנו את העסק עם תובות

שנמשך שנים שילמנו ממשכורותינו. רק

א הגיעה ההצעה לעבוד בפארים.

לאדונה נמרנו את התשלום האחרוד.

איך עודכים תחזית אופנהל כולנו נוסעים הרבה וסופגים רשמים -

ובפורטוגל".

בשנות השישים היתה דיקי תחילה אצל יצרני אופנה – ז'ק פיזאנטי, מתצוגות, ממעצבים, מהרחוב. אחרייכן חוטים, כמו וילון, שאפשר להרחיב או דה דאק וקארול – ואחרייכן כעתידנית יושבים בצוות ודנים. לפעמים לא רק להצר לפי הצורך. בשביל ההמצאה הזו אופנה. שבע שנים היא כ"פרומוסטיל" מציירים תחזית, אלא גם ממציאים קכלתי שבעים פרנקים", צוחקת ריקי. ולאחרונה גם ב־נלי רודין", שתי אופנה שאף פעם לא היתה קיימת. כך "אני חושבת שגברת גוטליב מ'גוטקס' הסוכנויות הצרפתיות החשובות כיותר גם נולד הביקיני המצוי. ישכתי בפאריס היתה הראשונה שהבינה את הפוטנציאל לתחזיות אופנה, עם סגיפים ככל העולם. עם פופי מורני – היום מעצכת ירועה – שברגם הוה, וייצרה אותו". "אנחנו מכינים תחזיות אופנה לא רק וריברנו על בגרי ים ומה עור אפשר לבנדים אלא גם לנעליים, תכשיטים, לחרש בהם פתאום בא לי רעיון: כדי ארנקים – אפילו למטריות. קשה שבגר הים יתאים לכל גוף, אבנה אותו באחת-עשרה, כי בכוקר לוקח לי קצת להאמין כמה עבודה משקיעים בלשנות משלושה משולשים תלויים על שני זמן להתאפס. לפעמים אני יושכת ידית של מטריה. מרי פעם נוסעים לבצע פרוייקטים כארצות שונות. כשנים האחרונות הייתי כשלוש ארצות שהתחילו לייצר אופנה, ועזרתי לגבש

שהרבה אנשים יכולים

ולעבוד בארץ, ליצור בגדים

"לעבוד בפארים זה דבר הכיף שלי זה פה ושם ארוחת ערב עם ידידים או קונצרט ג'אז. את פאריס נפלא, זה להיות במקום האחרת כמעט איני רואה. בגרים? למי יש בגרים? הארון שלי תמיר ריק. עם שבו ולחחיל הכל, אבל גיורה כמו שלי, אני יכולה לקנות רק חולצות גדולות או סריגים. מול שיש לי תאוד הייתי רוצה לחזור כארץ תופרת וחייט שבעזרתם אני מאורגנת. אני מוציאה הרבה כסף על נעליים ותכשיטים מיוחדים. עכשיו, כשג'קי לומד עיצוב תכשיטים, אני

עונדת את היצירות שלו". בארץ אני עוכרת עכשיו רק" בשכיל שני מפעלים, מעצבת בגדי עור ל'ערו' זכגדי סקי ל'אחים פריד'. אני יודעת שיש אנשים שחושבים שאני ארם קשה. אני לא סוכריה על מקל ואינני מוכנה לשום פשרות, בעיקר לא בעכורה. לעכוד בפאריס זה דבר נפלא, זה להיות במקום שכו מתחיל הכל, אכל מאוד הייתי דוצה לחזור ולעכוד כארץ, ליצור כגרים שהרכה אנשים יכולים ללכוש אותם, כי אף פעם לא האמנתי ביצירות אקסלוסיביות סטייל בוטיק. אני אוהכת עשייה בגרול. החלום שלי זה לשבת בכית ולקפוץ לפארים לכיקורים

"פאריס בשכילי זו עכודה עד

השעות הקטנות של הכוקר. אני מתחילה

במשרד עד שתיים שלוש ככוקר,

זעובדת. למזלי, הדירה שלי קרובה.

קצרים – ולא להפך". כששואלים את ריקי מה הכיוון שאליו הולכת עתה האופנה היא אומרת: רגע, רגע, אני כבר בקיץ 88' ואני צריכה לחזור למה שעשיתי לפני שנתיים. אין ספק שהנטייה היא לחשוף מחדש את הגוף, לגלות את הרגליים, להסיר את השכבות שעטפו אותנו בשנים האחרונות. קו המתניים יטפס למעלה, והרמות האיראלית מזכירה מדונה רכה ורומנטית, מדונה נוצרית מהתמונות. אבל זה רק כיוון אחד. לא צריך להילחץ מהמתקפה של המעצבים היוצרים בגדים צרים וצמורים, וגם לא מחשיפת הברכיים. מי מתייחס היום לאורך המכפלתי כל אורך הולך, וזה כולל את המכפלת הלא־סימטרית עם השפיצים. עברו הימים שכל הגשים בעולם לבשו אותם בגרים בריוק, וספק רב אם ימים אלה יחזרו".

יהודית חנוך

נגמרים מונר".

כל קסמי דיניץ

יועץ הנשיא זביגנייב ("זכיג") בז'ויגסקי שאמר עליו שהוא הרליף את כל המשאים ומתנים הסוריים עם האמריסנים לעתונות.

על רכר אתר אין מחלוקת: ברגעי משבר, בעיקר במלחמת יום הכיפורים, דיניץ תיפקד מצויין. "מזלה של ישראל שהוא היה השגריר שלה בוושינגטוז במלחמת יום כיפור", אומר עליו שמואל שגב, שליה "מעריכ" בוושינגטון כאותה תקופה. כשסיים את תפקידו נשפכו סביבו קיתונות של שכח וקילוסים: "אף אדם כודר לא עשה יותר למען הירירות בין אמריקה וישראל", אמר עליו וולטר מונרייל. "היית משכמך ומעלה", אמר לו הגשיא קארטר בקבלת פנים מיוחדת ומתוה גרירה לשגריר יוצא) שערך לו בסיום תפקירו: "לכו ותבינו את הישראלים", אמרה כרברה וולטרס כצער אישי: "היו להם שני כוכבים באמריקה (ריגיץ ותצוג, ט"כ) ותראו את מי הם שולחים עכשיו".

ינין אוהב לומר שהחל את כהונתו במלחמה – וסיים בשלום, ב"קמפידייויד", ("רציתי לקרוא לספר שאני כותב 'מלחמה ושלום', אכל כבר גנכו לי את השם"). שש שנים היסטוריות, כמו שהיה אומר מנחם בגין, עימו עבר דיניץ בשנת כהונתו האחרונה כארה"ב (עוד משהו שיוני המערך זוקפות לחונתה. כשהרגיו אותו פעם כאיזו התבטאות שלו קרא לו בגין "פקירונצ'יק" – אכל הפציר כו להמשיך ולכהן בתפקיר ואפילו הציע לו משרת יועץ מדיני נמשרד ראש הממשלה. דיניץ טרב. באותה תקופה כבר נרשם כחבר במפלגת העבודה. "לא היה שם תור גרולי, הוא מרגיש, "כולם היו עסוקים באותו זמן

גלעלות על 'אלטלנה". "כל ימי עבודתי בשירות הציכורי לא הייתי חבר שלגה גם לא בימי גולדה", הוא מוסיף, "והיא מעולם לא רושה זאת ממני, כניגוד לדימוי שהיה לה כאשת מפלגה צרת־אופק. כשלובה אליאב - אז מזכיר המפלגה - אמר לה פעם שכראי שאצא מן החדר כשנא ידבר בענייני המפלגה, גולדה אמרה לו בכעס: 'על שמחה אני סומכת יותר מאשר על כל חברי

למה שמתרחש היום בשירות הציבורי קורא דינין "שיכושי נורמות מסוכנים": "דיון פוליטי כפי שהיה ב'מוקד', בין מנכ"ל משרד החוץ ויוסי ביילין) למנכיל משרר ראש הממשלה (יוסי בן־אתרון) על העמרות הפוליטיות של הכוסים שלהם - זה בעיני שינהל מאוד לא תקין. לא חשוב מי מינה אותך -שרגל שאתה מתמנה לתפקיד ציבורי, אתה לא יכול לתפיע כנציג של עמרה פוליטית".

שש שנים ישב ריניץ כהריהצופים כסגן"נשיא כלבר של האוניברסיטה העברית. הוא טס לאמריקה, לשרה, לאוסטרליה, הירצה וגיים בעבורה תרומות. לוא היה מאוד פופולארי בקרב השוחרים", אומר פרופטור אלכס קינן, לשעבר חבר הנהלת ושוניברסיסה. אבל זה לא היה אותו הרבר. לקוקטייל הראשון שנערך מאז שוכו ארצה לככוד כיקור קסינג'ד בישראל – דיניק לא החמן. כמעט ברמעות תניוז) הישוו עתונאים בין חדרו הקטן והשקט בהרחצופים לבין לישכתו ההומה בוושינגטון. דיניץ אומר שלא עבר משכר כפי שחשבו כולם שעכר. "לא נפלחי משום פוס לכן. ידעתי שאני בתפקיד, ושלכל מפקיד יש התחלה וסוף". אבל תיסכולים, הוא מורה היו לה הרגשתי שאני לא יכול להשפיע יותר על העניינים, ולכן החלטתי ללכת לכנסת, הבנתי שעם את גורלו הם אותם 1,300 חברי מרכז אלמוניים, שאת 'ועצים 'דר' פערוונט'. מזה יש לחם מספים. צריך לעכוד מבפנים:

ברברי ימי הכנסת לא רשומה אף קריאת ביגיים שלו איש לא זוכר הצעת חוק או שאילתה בולטת ילן ינינוד לכמה חברי כנסת, אותם אני מעריץ מקש, המקפירים לרבר באריכות על כל נושא שבעולם אין והלכתי לחקרכו רק בנושאים המעטים שכהם אל מביך, אומר דיניין, ומזכיר בין השאר את פעילותו, תמצח לשינוי שיטת הבחירות ויוה קשה, כי אף אחר א ווצה לשנות את השיטה שכח הוא נכחר"), את תכחתו כווערת חוץ וכיסתון וכונערת הכנמת ופעיל לנו^{פא} הנחנת שיפת החצבעה האלקטרונית). פצם

"יפה ששמיר מתגעגע לימי גולדה"

מחה דיניץ – שתוא כיום היחיר במפלנת שחה העבודה אשר היה שותף לכל המגעים עם תוסיין בימי נולדה, רבין ובגין, ובמידה מטויימה גם למהלך הגוכחי – אומר: "בכל פעם שדובר על משאָ־ומתן עם ירדן, היה תנאי מוקדם של התחייבות להחזיר את כל השטחים. הפעם אין תנאי כזה, וזו ממש מהפכה: מעולם לא היתה לוו הצעה טובה יותר למשא־ומתן עם חוסייו. הופתעתי כשראיתי את המסמכים, והופתעתי עוד יותר מתגובת הליכוד. האמנתי שיימצא שם לפחות צדיק אחד שיתייתס לגופו של עניין. צריך לפרסם את ההסכם. יראה נא הציבור וישפוט". על הטענה שהדברים נעשו מאחרי גבו של

"שמיר ידע הכל. אני יודע שהוא ידע. פרס עידכן אוחו לפני כל מהלך. הוא לא הסכים עם כל צעד – אבל אמר 'תלך עם זה. נואה מה יצא', מתוך הנתה שוודאי לא יצא מזה כלום. ופתאום קרה אטון – חוסיין הסכיםו זה כבר הבהיל

אותם". על הטענה שהליכוד הביא את השלום עם

"הליכוד נענה לתביעות סאראת ב־120 אחוזים. החזרנו יותר מאשר קיבלנו. דיין הבטיח לתוחאמי את סיני עוד לפני תחילת המשא־ומתו. בקמפ דייויד דיברנו רק על הקצפת. אם הליכוד מוכן לעשות שלום עם חוסיין בתנאים שנתן לסאדאת - אין צורך בוועידה בינלאומיה ולא במשאיומחן. טלפון אחד מספיק".

ולזה הרי אף אחד לא מסכים. אבל יפה ששמיר מחנעגע".

"אני חושב שהיא לא החייחסה אליו בכלל".

The state of the s

העוברה שהוא צריך לפרט עכשיו את הדברים האלה באוזני כל "שמענדריק", נראית מכחוץ די פאטתית, אבל זו, כנראה דרכת של הפוליטיקה. "לפעמים אני ממש מרגיש לא נוח כשבילו", אומר אחר הכתכים בכנסת. "איך אדם שהיה במעמרו צריך להתעסק עכשיו בהצבעה אלקטרונית. באמת".

כמי שלקה במחלת ילרות בגיל מבוגר הוא נאלץ ללמור בגיל 50 מה שהאחרים כבר למדו מומן: "אנשים לא שאלו 'מה עשית למען המדינה' – אלא 'מה עשית למען המפלגה", הוא אומר. "אנשים במפלגה הזו לא מסוגלים לקבל מישהו שלא הזיע אתם יחד כלשכת המס ברחוב יפו", אומר אחד מידידיו, גם הוא חבר מפלגת העבודה.

ד לאחרונה לא היתה מאחורי דיניק שום מבוצת כוח. הוא לא סיבר ולא הסתדר, אלא נחשב כבן חסותו והמפוספקת למרי, כבר התברר) של פרס. "צנחן", בענה המפלגתיה. כזמן האחרון הכין שכך לא יגיע לשום מקום, והקים את החדם המרכזיה - גוף המבוסס על השקפות האמצע במפלגה, השקפות שלדכריו לא באו לידי ביטוי בגלל השחיקה מימין ומשמאל, "למרות שהן מייצגות את רוב חברי המפלגה". רעיון לא רע,

כיום יורע ריניץ שלא מפרס יוושע. מי שייקבע רובם איש לא מכיר, ועל כן הוא מוריר זיקט, מפשיל שרוולים ונוטע להופעות ככל מיני חורים נירחים יותר

ופחות, ומקבל ואיך לא "תגובות חיוביות ביותר". "מצרה איתו שהוא נשאר 'סיויל סרוונט' בנשמתו", אומר עליו אתר הקולגות. "הוא מסביה מוב, איש ביצוע מצויין, וארם אינטליגנטי - אכל

פוליסיקאי מוהיר הוא לא". אם חכוונה לעסקנה של ישמור לי ואשמור לך אז נכוה אני לא מאלה שמטררים מקומות עכורה בקופת חולים", מגים היויץ דאני לא מולול, צריך גם כאלה במפלגה, אבל הם לא היחירום בנו־הערין. אחרי חכל חברי המופן תי נכותים ברי להבין שצריך גם

בגלל התנאי המוקדם של החזרת כל השטחים, על יתס גולדה לשכויר: לנצת בכחירות". כן, הוא חושב שהוא יכול לתרום הוא ממשיך להיות עם רגל אחת מעבר

שמחה דיניע (צילום: ראובו קסטרו) על געגועי שמיר לימי גולדה: "שמיר כנראה כיקש לומר שמפלגת העבודה השתנתה וזוה שמאלה, אכל ידיעתו לוקה בחקר. בניגוד לדימוי שחדביקו לה, גולדה לא החמיצה אף יוומה לשלום. ברוב המקרים ופלו היוומות

> להצלחה כבחירות. "יש לי מעמר והכרה בציכור, רעותי מקובלות, יש לי יכולם להסביר עמדות". איר אמר לו קיסינג׳ר במכתב הפרירה ששלה לו עם תום כהונחוז "שנינו לא סוכלים מצניעות יתרה". אכל זה, הרי, שם המשחק. "התברר לי שמה שאתה לא מרליף על עצמך – איש לא מדליף כמקומך", הוא אומר בגילוי לכ.

לאוסיאנוס, סשור למקור הכוח הקודם שלו, שומר על קשר הרוק ואישי עם אנשי המימשל והעתונות בארה"ב. גם עם קיסינג'ר, כמובן וקיסינג'ר הציע לו ג'וב בחכרה לייעון מריני־כלכלי שלו. רינין שומר לעצמו את האופציה הזו לימי סגריר, אם יהיו). הקשרים שלו עריין רכי ערך. מדי פעם הוא מבצע שליחויות־גישוש ערינות כאמריקה בעבור פרס. כאשר שיחות טאבה, למשל, נקלעו למבוי טתום, קפץ דיניץ לשיחה לא רשמית עם שולץ וסופר, וחזר ארצה לחיקה המנומנם של הכנסת. בפני חברים הורה שחבל שכל השליחויות האלה געשות "מתחת לשולהן". למה שרק . שלושה אנשים ירעו מה הוא עושה למען המרינהן

"אני האיש המוצע ביותר כמדינה", אומר דיניק על עצמו באירוניה, "הצרה היא רק שלא יוצא מזה. בלום". הציעו את מועמרותו למשרת יו"ר הנהלת הסוכנות, ראש עיריית ירושלים אחרי טרי קולק, וכמוכן – כשגרירנו באמריקה. ג'וב חדש ומבטיח. בפעם האחרונה היה זה פרס שהציע לו את התפקיר. והלשונות הרעות אמרו אז שפרט מוכן לעשות הכל כרי להיפטר ממנו). דיניץ סירב, אין לו נטייה, הוא אומר, לחזור למקום הפשע. אחרי שעשח כבר חלק - מה"ויהדולורוזה" הפוליטית אין לו חשק להתחיל הכל מהתחלה. אם הכנסת היא בשבילו ירידה לצורך עלייה. הוא כבר ירד לאן שצריף. עכשיו צריך לעלות ופרטי בן, הוא כועם עליו, אבל לא מקנא בו. "איר אמרה גולרהז מי שרוצה לחיות ראש ממשלה – מגיע לו". ומי שרוצה להיות שר חוץ – גם כן מגיע לו.

טלבשו

41 सावस्त्रीत

ן הורוסקופ מזל תאומים

ין זה קל להגדיר כן/כת מזל תאומים. כשמו 👠 🦫 כן הוא: מורכב משני "אני"... לפעמים משלור שה ואפילו ארבעה. לתאומים יש הכטרון המדהים להיות כשני מקומות בעת ובעונה אחת ולבצע שתי פעולות שונות כו זמנית. הוא שומע הכל, רואה הכל ואת מה שלא הספיק לראות ולשמוע - הוא משחזר וממציא כהכזקי היצירתיות האופיניים

לקלוט את הנאמר בפינה השניה של החדר ולראות את לכל הכיוונים ומלכד לכיוון שלךו, ועם הפסקת הנעשה בפינתו השלישית: הוא יכול לנהל שיחת הנשימה הראשונה שלך הוא מתפרץ לרכריך באמצע טלפון תוך־כדי כתינת מכתב. המבנה המוחי שלו המשפטז זה היה, קרוב לוודאי, תאומים משועמם דומה להצלכה של מחשב מתוחכם עם מכשיר שחיפש נואשות משהו חדש ומעניין למקד בו את קומוניקציה משוכלל. הוא קולט מירע בכמויות תשומת לכו, ומשלא מצא - החליט לקחת את אדירות – לארידווקא על־ידי לימודים פורמאליים ואם כי גם זה אפשריו, אלא ישר מהאוויר. הרחוב המכולת, האוטובוט – כלם משמשים לו מקורות למידע מעניין הרוחומסדרת הסרטים המצויירים, זה שנע או משעשע. הוא ניזון ממידע, כשם ששאר בני תמותה ניזונים מאוכל.

והרחף שלו לחעביר מידע אינו נופל מהצורך בקליטתו. כל מה שהוא קולט – הוא מעביר הלאה, כניסוח ובסגנון המיוחרים לו: בקלילות, בעירנות ובהומור. התאומים המצוי יכול לרתק קהל שומעים במשך שעות בסיפורים על חוויות שחווה, אנקרוטות ובשלב מסויים לוקחים על עצמם עול עבודה ומשפחה. עסיסיות ובריתות שגם הספלה שבהן מצחיקה כשהיא יוצאת מפיו.

למולם צייר הטנע את מרכית התאומים ככושר דיכור מעולה. יש להם שליטה מצויינת במלה מעניינת, פגישה מרתקת, ספר מותח וכר': האפשרויות המדוכרת, ובד"כ גם ככתובה.

לנסות, כשם אין טעם לנסות ולעצור את מפלי הניאגרה. הבעייה היא שהוא משתעמם כקלות. כניגוד למרגית בני הארם הצריכים לשמוע סיפור מתחילתו ער סופו כדי להכין במח המדובר – התאומים קולט עוצר, סוגר וחונק. התאומים, שמטבעו מרחף על פני את העניין כולו כבר אחרי המשפט השני. משקלט – הרא מאבר עניין. ואז, אם אין כמקרה משהו אחר בסביבה שיגרה את סקרנותר, הוא עושה את הרבר המעניין היחיד שנותר לעשותו: הוא מדבר בעצמו. עושה להם רציונאליזציה או מתעלם מהם, ובפיצוי

התאומים יכול לשוחת אתך ובעת ובעונה אחת האם יצא לך פעם לדבר אל מישהו שעיניו מתרוצצות העניינים לידיו או ליתר דיוק – לפיו. קצב פעולתו של המוח ה"תאומי" מזכיר את העוף המוור (road במהירות הבזק תוך שינויי כיוון בלתי־צפויים ומשאיר

כגלל הצורך האריר שלו כריגושים מתמירים, התאומים אינו שש לקבל על עצמו מתוייבויות לטווח ארוך. אמגם רבים מהם עושים זאת עקב כורת קיומי, אך מעבר לזה הם משתדלים לשמור על יכולת ניידות, ומקפירים להשאיר לעצמם אופציות פתוחות ככל האפשר. לעולם אין לרעת מה יביא המחר; התרחשות אין־סופיות, והתאומים – שתמיר מוכן להיענות לכל אלא מהז תאומים לא ניתן להשתיק. אין גם טעם אתגר אינטלקטואלי – דואג לשריין לעצמו מרחב תמרון שיאפשר לו להתפנות לכל ארוע מעניין.

הצד המעניין כיותר של כני מזל זה הוא התחום הרגשי. רגש מטיל מגבלות. בכמויות גרולות הוא אתה מרכר. הקרקע, נוגע־לא נוגע כה, נוטה לחשוש מרגשות עמוקים העלולים לתקוע אותו במה שנראה בעיניו כאדשה בוצית, טובענית. הוא מרחיק את רגשותיו,

(22 בוןבמבר עד 21 בדצמבר)

"אני" נפררים. זו כנראה הסיבה לכך שהוא כמעט גי פעם לא ממש מרוצה. כל "אני" רוצה בדבר אה: וכשאחד מהם בא על סיפוקו – האחרים יוצאים מקופחים. לכן כל דבר שהוא עושה וכל ארם שות פוגש מותיר אצלו, כצר ההנאה שכחוויה, גם תחשה החמצה לגכי כל אותם דברים שלא עשה וכל האנשם שלא פגש. במוכן מסויים הוא לוקה בפיצול אישיות המשפיע במישרין על מערכת העצבים שלו. לכן הנ התאומים "סוכלים" מעודף ארגיה עצבנית, הרוחפו אותם לתנועה ופעילות מתמרת, גופנית או רותנית: יש המתרוצצים ממקום למקום ומתפזרים על מספר ת של פעילויות, ויש היושבים במקומם, אך מוחם עמק את ואביהערבות המתוסכל המנסה לתפוס אותו, הרחק עד לעייפק בלימור, בקריאה וביצירה. אלה מביניום מאחור. שאינם מוצאים פורקן לאנרגיה אדירה הפוקרת אותם

- עלולים עם השנים לפתח בעיות עצבים. למי שנשוי או מתעתד לשאת בן/כת מול תאומים, הנה מספר עצות מועילות: ו) אל תחלוק עם את מצבי־הרוח שלך, בעיקר אם הם ככרים וקשים -זה ישעמם אותו: 2) אל תלאה אותו בסיפורים אין־סופיים על הטררות הקטנות שהיו מנת הלקר במשך היום – זה ידחה אותו: 3) אל תצפה פמנו. להקריש לך את חייו ולהיות ה"חצי השני" והמשלים שלך לטוב ולרע ולנצח נצחים – זה יבריח אותה 4 🛪 תנסה להגביל אותו בתנועותיו ובעיסוקיו – הוא פשת יסרכ: 5) אל תנסה לחנך אותו – הוא יצחק מפך. 6) אל תררוש ממנו הצהרות אהבה – הוא לא ירע על מה

מהגה מחינו, מקסמו ומהרומור שלו. אם אינר יכול להסתפק בכך – תתחתן עם מישהו אחר.

רות אלי

האומים (21) במאי עד 20 ביוני)

(21 ביוני עד 22 ביוקי) השיתון שלכם אינו בסיטבו בימים אלה:

חשנת משרנתיכם. ומחי לשכח בשקש ולחכות לחזדמוות המתאימה. נסו לוטן נטיה קלח לרנונות, וכחחום הזון וירה פר-בון לב לוחתפותויוון.

נבב בודי עד 22 באוניקעו בתירום העוקקים מורניסה בימים אלה הוה: אל תהיו, חשדניים מדי - הדפו, עלול קדמות בלשחר, אולם עניין אחר עשוף בלחרחים מכם אנשים - אן בכל ואת מומי תכשיו בינון של אי בתורותו לדאי בתחלש לין לחוות וחירים לובי התפתחויות הקי לרוששי מעיקומים עם חב"ום בנל מווי שורות בתיירה, בתחום הדיקומי צפוים עם קוניקום הוי החברה ועומים בפויה השבוע לעים מקוניקום עשה עם יכר

. עלול להיווצר מצב עדין ביותר. (23) באוקטובר עד 21 בנובמברן

(23 באוגוסט עד 22 בטפטמבר)

(23 בספטמבר עד 22 באנקטובר)

מאזניים

(20) בינואר עד 18 בפברואר)

יוחד לרומנטיקה. (בדצמבר עד 19 בינואר) שעות הכוקר הן הטובות ביותר מכתינה. גם אם אתם אומרים את המלים תנכונות, האפשרית, אך קודם כל יהיה עליכם לה

(21 במארט עד פו באפריל) נים לפוום ביעולותכם. בתרוום הכיתי לים ואידובוות ואין זה חימן מוכון לארת בול וערקומיות מצד הממורם עליכם אושים. עיסוק בחחביבים ירגיע אחכם, בעבודה.

(20 באפריל עד 20 במאן 20 the state of the s

דגים חופר הטבלנות שלכם עלול לתכוים את" השבוע הצטרכו להיות הרבה יותר סבל" למרות הצלחתו של פרוייקט בתחום הבי" השבוע הצטרכו להיות זהירים מאור בר כם השבוע לצרות בתחום הקדורה, הו" . ניום בכל הקשור למגעים עם קרוב משפ" מי, אתם עלולים להיקלע בימים אלה למ" . חום העקקין, יש אנשים שמוסים לוגיל מעול מוויכוחים מיותרים עם הממווס התר. כהחום האהנה אתם מאוד רנישים דיבות עם בני משמחה קרובים. בכל הקי אתכם. מצב מסובך בבית יעמיד את סלל צלובם. בדאי לשים לב די בשעות חלילה ! עכשיו ומושמעים בקלות, ועליכם לוטות שור לרכשיות חדשות מומלץ להיות נותכם במבחן - כדאי לקמור עד עשרים יש לכם שובה לחשור במיעיו של - להציג מחדש את הרוליים על מקרקע. זחורים ולא לבובו. אין זה זמן מוצלח במ־ לכם עבשיו נטיה לשבור הףצים יקרש.

מקצועית, ויהיו לכם הישנים ואים בעבור . הטון של הדברים עלול לסלף את כוונת" אני את תמעולות ו"לעשות חושבים" ו רח. עם זאת, אל תניחו למצביירות משת" . כם. בתרוום הביתו עלולים לחיות בילבוי מים אלה עלולות לצוץ תוקעות של ביל

נושא דובילוים חומי מקום חשוב הש השבוע אתם רנישום במחחד נסו לו בוע, ואין כבר מסול – כחנאי שלא חבובוו ניון למישהו קרוב לחונין אתבף וואר מרי, ולא התווכהן על ענייני כסמים. מרי, בימים אלה אינכם מרוצות מושהן עלול לופות להערים פלוכם, החברת שלכם ואתם מניפולוסתום ביי ומומלץ לא להאמין לכל מה שמספרים, עצמכם וצלו את שעות המא

גם כשהוא מאוהב, התאומים נוטה לשמור על

החברה הגבוהה

פנטהארו

יגאל לב

ליה הגרירה אותו פעם כ"איש החושך". "אנשים רגילים חולמים כלילה – ומגשימים ביום. הוא שייך לקבוצה המצומצמת שחולמת ביום. ומגשימה כלילה". לאורי לא קשה היה 🥒 האיש הזה שיעשע אותה. הרעיון שקימטו קצת גם את להבין על מה גליה מסתמכת. הברגש הוה, מנכ"ל נמרץ ורעב להצלחה. הזביר לו את הג'ינס המודרני. יתמודדו שני הסנובים האלה במבחז החדש. הרי עד או ג'ינס חדש שעבר תהליך מיוחר כדי שייראה שחוק. פניו של האיש מלאים קמטים זעירים, הלחיים הוא לשמש סולם שבו יטפסו לשלב העליון, וממנו שקועות, על המצח צל בוגרני. אבל מענר לחזות ישקיפו על התרנגולות האפורות שחיות למטה כמו העייפה עדיין נותר משהו צעיר, כאילו הוסיף לעצמו צמר טווסים יהירים. פתאום בא מישהו, עקר את נוצוח שנים במכוון, כדי לרכוש את לב הסביבה וליצור הסווס וחשף את התרנגולת האפורה המסתתרת תחושה של "יש לכם עסק עם אדם מנוסה, לא עם איזה מאחורי הצבעים.

> גליה טוענת שערשות המשקפיים שהוא מרכיב עשויות זכוכיות פשוטה. הוא מרכיב אותם משום שהם מעניקים לו תרמית מבוגרת ובטוחה, כמו המיקטרת שתקועה בין שיניו. ואורי הוסיף עוד סיפת רישעות לשרטוט הריוקן: "אני חושב שהוא לקה באותה מחלה נה לקתה הנסיכה של י. ל. פרץ. המחלה של העפעף החתון הקפוא. הוא יכול לראות רק את האנשים המתנשאים מעליו, לעולם לא את האנשים שמתחתיו".

גרעון נמרוד סימל בעיניהם את מערכת המעמרות הרופסת של החברה הישראלית: אפילו שמו היה שאול. שמו הקודם היה גרשון זוליכוביץ. כדרך שרכש את חליפות הטוויך האנגליות שלו, את העניכות הסרוגות ואת המנהג לדבר כששפתו התתונה כמעט קפואה ומחזיקה במקטרת, כך גם רכש את השם החרש, שם צברי הנושא ריחות קדומים מימי בראשית, נמרוד גיכור הציר. כאילו ביקש לדלג לא דק על היסטוריה של אלפיים שנות גלות אלא גם על פרקים שלמים בתנדר, לחזור להתחלה, אל הצייד

גליה טענה שהוא "המייסר הראשון של תורת המעמרות הישראליתי. כבר מזמן הוא הכריז על ישראל כעל מרינה מכולכלת. פעם, כשיחה שהתנהלה בפנטהאוז, אמר: "החברה הישראלית דומה לספה בוץ. אתה לא יכול לשתות אותו עד שכל המשקעים אכן שוקעים. עד שכל מעמר תופס את מקומו. למטה הבוץ ולמעלה הקפה חחוק, נושא הארומה".

אם גדעון ראה עצמו כארם המשתייד למעמד ישראלי ישב בכלא, חברי כנסת מנכ לים. מנהלי העליון, ולכן, כל מי שאיננו נמנה עם חוג ידידיו חברות גדולים, פקידים בסירים ראשי ערים והל פשוט איננו קיים, הרי גליה טענה ברישעות שאשתו של גרעון, מינה, מכירה כמעמרות הנתותים לא כרי . לצמרת החבודה.... להעריד אותם, אלא כדי שישמשו בעבורה סולם. הקובע שהיא ניצכת על המדרנה העליונה:

נם הוא לבעלה נושאת עלוה את היהירות כמו חותם אבל פניגור אליו, היא מנסה להיראות חרשה מברילה, שומרת על נעוריה ומטפחת אותם במיו

והבעייה היהודית היתנשאות מרגיזה. לא פעם גליה חשה צורך לקמט את המסיכה הזו, להשאיר על פניה טכיעות אצבעות. (המשר מעמוד 15)

אורי משמש יועץ משפטי לחברה של גרעון נמרוד. גליה טוענת שאין שום צורך לערכ עסקים | שינוי הרגלים מיניים. לא רק קונרומים, גם שינויים בחיים חברתיים, ולהתיידר עם בני הוג. אבל לעתים | בטכניקה של יחסי המין נהוא מנדב הסבר יסודי) נאלצו להיפנש בנסיבות חברתיות. והאמת היתה שהיא לא יכלה שלא להתפעל מהיוהרה הילרותית של | במחלה, הוא מבטיח. גרעון. פעם אמר לה: "את יודעת, אני ארם שלא קנה בחיים שלו כרטים קולנוע. תמיד שולחים לי הומנות. כנ"ל לגבי הצנות תיאטרון. מימי גם לא שילמתי בעבור כרטים טיםה לחו"ל, וכמוכן שאף פעם לא נסעתי באוטובום. את המכונית שלי לא העברתי טסט

בעצמי. אף פעם לא עסקתי בדברים הקטנים האלה". גליה אמרה לאורי שגדעון נמרוד חי בכועה אטומה. רואה את החיים כאדם הנוסע ברכבת פרטית,

מבעד לחלון. יום אחד חזר אורי הביתה עם פיסת רכילות עסיסית: גדעון נמרוד הסתכך. כמפעל הגדול שלו

התגלו חשבונות כפולים. מס הכנסה התלכש עליו.

נרמה היה להם שכל תפקירה של החברה הישראלית

גדעון נמרור הסתתר. היריעה על מעצרו

ספק שמאחורי הבעות הצער ה"רשמיות" של ירירותיה

הסתתרו הרבה חיוכים מרושעים של שמחה לאיר. לא

ככל יום אפשר לתפוס את הגברת המצועצעת הזו

בינו לבין העולם, וגליה אמרה שכעצם שום דבר לא

השתנה. גם קודם וגם עכשיו הוא מסתתר. קודם כתוך

הבועה השקופה שלו, ועכשיו בחדר חשוך. בשני

המקרים, הקשר בינו ובין העולם היה אורי, עורך־הדין

תרשה. את היריה הראשונה בקרב שבו ביקשה להחויר

לעצמה את תהילתה האוברת, ירתה בפנטהאוז, כאשר

באה להביא לאורי כמה מסמכים הנוגעים למשפט:

למרות נסיונות ההתחמקות של גליה, גוללה בפניה

"בעולם שלנו האנשים החוקים באמת ככר

יכולים לשכת ככלא. זה לא הימים ההם בהם - אם

קנתפסת – אלא משום שעצם העוכרה שהעמירו אותר

למשפט הוכיחה שלא היית מספיק חזק, וקבוצת

התברים שלך בצמרת לא היתה מספיק חזקה כרי

לסגור את התיק שלך. הימים הטוכים החם נגמרו.

היום, איש חוק שאין לו 'עבר', ככר לא נחשכ... של

מועדון מכובר, מי שלא משתייך אליו, פשוט לא שייך

מכחן כניסה חדש לחברה הגכוהה...

הגעת למעמר מסויים, לא חשוב איזה, אם חצית איזה

מינה את תפיסת עולמה החרשה:.

ובעוד גרעון מתחבא, פתחה זונתו במלחמה

גדעון נמרוד הסתתר כביתו. אורי נאלץ לתווך

ברגע של מבוכה, של תרהמה, של חוסר בטחון עצמי.

גליה לא ידעה איך להסתיר את צתוקה. עצם הרעיון שמישהו גיפץ את בועת הזכוכית שסגרה על זוגתו היהירה, מינה, קסם לה עוד יותר. מעניין איך

בהגיון שקשה להתווכח איתו.

ה"עליזים".

דני נאג'ר: "אני רוצה לראות את הקהילה היהודית כארה"ב מתנייסת למאמץ למען חולי איידס"".

"המגיפה הואת מחייכת אותנו להיות והירים וכררנים יותר בכחירת בני הזוג שלנו. מקובל לחשוכ שאצל הומוסקסואלים הגישה למין היא מתירנית הרבה ושחרורו בערכות נהפכה ללהיט בקרב ידידיו המעטים ואוייביו הרבים. עד או אורי לא ידע כמה אוייבים קנה יותר מאשר באוכלוסיה הבייסקסואלית - עד לאי־אבחנה. אומרים שאנו נקשרים ומתירים יחסי מין לו נמרוד במרוצת דרכו, כמה עלבונות פיזר, כמה אנשים פגועים השאיר מאחוריו. לגבי מינה, לא היה

יכולים לצמצם כמעט לאפס את סכנת ההידבקות

חולה או נגוע יאכר את המוטיוואציה ולא ייזהר כיחסיו

עם אחרים, משום ששוב אין לו סיכה לראוג", טוען דני

"דווקא בריקות יכולות להכיא לכך שמי שנמצא

את מסר הנהירות והדיסקרטיות במגעים המיניים

רוצה דני להכיא קודם כל לציכור ההומוסקסואלי שלו.

וכאן, למרבה האירוניה, טמונה לדעתו תקווה חרשה.

דני מאמין שרווקא אסון ה"איירס" עשוי להכיא

למהפך חדש וחיובי בכל עולם היחסים של ציבור

עם אנשים זרים כתרירות גבוהה". "אינני מכחיש ואת. יש בטענה הרבה אמת. אכל למצב הזה יש סיכה שלא אנו המצאנו: כשאתה חי בחברה שאיננה סובלת מגע בין גברים כפומבי, המגע נעשה בסתר, ותוך הרגשת אשם. רגים מאיתנו חולמים ומתגעגעים לקשר רומנטי יציב, אכל אין לנו שום סיכוי לפתח את הקשר הזה. אהבה צריך לטפח. חלק מתהליך ההתקרבות הוא תהליך חברתי: לצאת יחד, לאכול במסערות, לשלב ידיים כרחוב, כתערוכות, להאזין לקונצרטים".

"אנחנו, בחלק הפומבי של חיינו, תמיר מרגישים כגנכים במחתרת, תמיר חיים תחת לחק. הפתרון הוא נסיון להשתחרר על ירי התפרקות מהירה במיטה, שאחריה נוכל להתנהג כחוץ כאזרחים מהוגנים. מה פלא שאנו מחפשים זה את זה בגנים ובכתי־שימוש ציבוריים: אם ננסה 'להתחיל' ולחזר אחרי גכרים שמוצאים חן כעינינו במקומות יותר מכוברים, אנו צפויים לצרות...

כך באמריקה. את ישראל דני אינו מכיר, אד הכרותו עם ישראלים צעירים המגיעים לארה"ב קו אדום בחברה, נשארת מוגן ואיש לא פגע בך: אז זו | שכנעה אותו שבחברה ה"מאצואיסטית" שלנו גורלם היתה בושה להעצר כעניינים כלכליים. לא משום | של ההומוסקסואלים קשה עור יותר מאשר כארה"ב. משום שתם פוחדים פחר מוות שהמשפחה או התברים שלהם בכית יגלו שהם 'עליזים", הוא מגלה.

בהלת ה"איירס", מאמין רני, "תאלץ אותנו להסריש זמן רב יותר לתהליך החיזור, להחוקת יריים ולהחלפת מכטים. זה עוד יותר חשוב מפונרומים והעניינים הטכניים והחברה - שתצטרך לחזור בה מהושעת ההומוספסואלים כנושאי 'איירס' - תיאלץ לעשות צער גוסף לסראת ההתכנרות שלה ולהמסיק להתנכל לגברים שרוצים ללכת יד ביד עם מי שהם אוהכים".

הוא מתכוון לחברה האמריקנית, כמוכן.

עפרה ישועה לייות

43 មាជឧភាព

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 15.5.52 – 22.5.52 הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמו.

אשה בת 78, שרת כטיין הבט,: את יציאתה מברית־המועצות

לישראל. האשה, שהגיעה הבו-קר ללוד, וזיא העולה הראשונה מרוסיה דרך האויר. את פניה קיבלו בוכועות והתרגשות רכה שני בניח, ממיימרי דנניה בי, שלא ראו אותה כ-32 שנה ו

נמוכת קומה, רזה, בעלת שערות שיבה, ירדה שרה מהמי

טוס. כמשך 30 שנה לא האמינה

שתזכה אי פעם לראות את כני

משפחתה בישראל. בפרוץ המלחי

לפני כשנתיים התחילו במי־

אשרת כניסה לישראל ואף היא

נשלחת ברואר רגיל, 'חסכימו

שיים לאשר את היתר היציאה.

הגדול ביותר

בביבר ביונגום נתוופם

בימים אלת בניין ממואר חמב

רים בשנות חטרב בשלל אורות

נים ומשצאי שבת - לקול הוד

וקולנוע

בתל־אביב

תמונה בזעיר אנפין גב עינית. כחבר אטאין, זפי השבוע לפני 35 שנה ת. גומולין תו אכיכ, רח נאווה מ

"סטאלין הירשה לי לעלות, מניתי אל סטאלין ודנא נתו _א לי לעלות" - במלים אלו תיארה

אילת זכתה למשטרה

סכסוך בין

יפטים התגייטותו לגרנ"ע לפי

אחר כראשי השועל המורחי

שתחת ענה און רעתה הגדורים,

והיתיים, שהיו קיימים במסגרת הנוכ"ל, פורכה המפקרים הרחיי

פיעה חרוב בהפועל שי חיתות ז. ורופטיגיי, גרינבי חמורות בתמלבה עקב חילוקי דג, כ. שחור, י. לפלו, לפיעהו דשות חייפים בין ראשי הביעה: של נאר רפאל הצפרף חבר חבר שר לסנים מ. שפירא וחבר

סח מ. קלמר כמשו השבועות האחרונים דותנהלו שיחות כין שפירא לרפיי אל על אפשרות הסכם לקראת. ישראות מוסרות החינון של המי סלכה: לות שוושמעו בוכן ושחרון נגד אמר הבוקר לסופר משריב", כי כישל הלפקנה", שנקטה עד כה שלפה היוכית לגבי ניום נדנים:

למישו מו שמין א וצואי מו חור

ים בנירגות קצינים חועברו לחם: קירים כלליים שלא חיו לחם לר 1/A6/21 TO THE ENGINEER OF THE PROPERTY OF THE

arine Parent Starm Ligh erein nurent

ליקנו הרואה להלטיר להי מפטר הקיבונים הרחיים, לא להערים לגורנים

ל-2000 אינו כל הבי פלינו אריב ביותר ביותר

שרה שמיץ-חכם

העיר העתיקה הוסכת עיר מתה" -- עובל -אידיםאע" כמא־ מר ראשי.

העונון היוצא לאור בעיר העי שלנו. משאת הנסש של היחות תיקה מתלונן מרח, שמשרדי המי הצבאיות שלנו חיאו אם נחקה לין ופנייתה עברה ממוסד למוסר משלח שם מועברים לרבת עמון וכל הזמן נמשך הטיפול. דרשו העיד מתרוקות מתושביה. אם ממנח מסמכים והוכחות שהיא שר להתחלך שעות בעיר ולפגוש אלמנה וכן מסמכים על בניה ברוזוכותיה רק עניים שאינם יכר ונבריה כישראל. כשנתקבלה לים לזון מכאן. וכל זה כו בומן שהיהורים מעבירים כל הומן מחלקות חרשות של משרדי המר . השלטונות הסוכיטיים לפני כחרי משלה לירושלים החדשה ומחיים

> חיפה תאכלם חצי מיליון

תישה מתכוננת להגיע תוך שנים מספר לאוכלוסיה של חצי מיליון נפש, שתוכל למצוא מקום בקלות בשכונות חדשות על הר הכרמל ואשר למענה מתכונים רכבת כבלים ורכבת החתית -הצוחר בניו יורק מה אכא חושי. זה דוא פלנונו אויי וחויש ווא הסטים את סיורו למעו מלו שייפתה חעוים בהצנה למוזמי וה העצמאות ולם חורה משיקאנו כרי להשתתף פועירת ראשי ער ריות ארה ב, ב-15 במאי, אליה

מ. בגין רוומון כראש עיריון וישראלי ראך AND PROPERTY NAME OF PARTY AND PART

מזהירים: נלחם בשטח

ראש הממשלה ושו חבשחון מר ד. בן-עוריון וחים בובייל רב־אלוף יגאל ידין חוולוי לפחיצ, שאם האויב יתקיף או ישראל - תועבר דבולחפוו לה ריטוריה שלו. צהל, פשה בוח אוירי דמק שיבח בלב הא"

יב אם ימציין את דארץ. בפתירת בועצת הג"א באלו אוחל" כת"א אמר מר בן־נורוה. מקווים אנו שכנינו יימצא. במקרה של מלחמה מתוץ לתוך מי המרינה ודחוקים מהישתים

שיסבול תאויב את התוצאות".

נקבעו מווירים מאק לנעלי מלון מעבורת יד לרשום את המומינים: חמחיר לצרכן ווא ל"י לנעלי גבר הצאיות (ליי עם סוליה כמולה ו-ליי לנעליים שלמות. נעלים רוח יעלו 13,370 ליי ו־שפון ליי נעליים טנורות.

ברפקת הכולל שולחן, 4 כסאות ושמשיה

רעע" - כסא מרנוע זוגי, מה במיוחד, עם

וים פחניתו קחו סט אידיאלי לקמפינג, ניק, לים ולכל טיול. מתקפל למזוודה וכולל

יעד המון מה לראות במחירום מרעננים מאד

ים, כסאות מרנוע, נדנדות משגשת ועוד

תאם במנחר צבעים מרחיבים עכשיו

ייו כ־25% חנרות

היומר-מרגיע" - מושב ימימה בעיצוב איטלקי שלא תרצו לקום ממנו... עכשיו - ב־30% הנחת 17 תעלמים - או שי חינם על קניה במוומן -

טקסטיל לבית

שונים, בצבעים ודונמאות מרחיבי עין צרין לבוא ולראות.

חדש בביחילי כוחות בביחילי על ביבוא ישיר מאיטליה

שפע מוצך: סקסטיל לבית, מצעים משועים עם אפשרויות לשילונייצבעים, דוגמאות ונוונים כריות, מגבות, שמיכות לקיץ ולתורף באיכות

מעשה אומן שטיחים אומנותנים בעבודת יד, בשנעונות

ועכשיו בביתילי

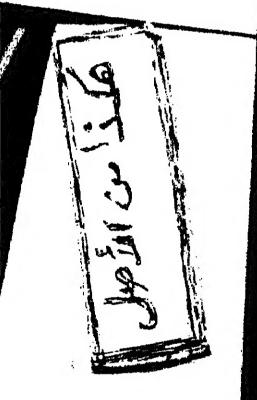
גם רתיטי גן תומר של תימורים.

אנא חלל פינת מודיעין (מול איצטדיון ר"ג) קונ אוטובוס - 67, 42, 40, 23, 21, 20

יום רי 10.00 - 10.00 לְּבְלָ שְׁעוֹן זּוֹמְיִדְ קְּגוֹר בּמוֹנִישׁ ימום בי 17:7 ימום רי 10.00 לַבְלָל שְׁעוֹן זּוֹמְיִדְ קְּגוֹר בּמוֹנִישׁ

מיצרנים תמשווקים ישירות בביתילי

בחיפו ולרום ונוער - דוכלית שטיחים - משח אנע. מערכות סלון - ליטל חדרי שינה - עמינת. מוצרי תאורת - סקאן דיסיון וילונות - זרך הן החיפי אילות - רחיטי ביחילי פראות ואבזרי אמבטית -אדרה ארונות ודלונות חזות - דורסט. רחיטי יבוא - אלקל. מוצרי חשמל ביתיים - א.למ. מוצרי סקטטיל לבית . רחיטי נו וטרמטת - יבוא מאיטלים ותוצרת האדץ תומר של תימורים.

מרטים: "מועדון מטיילי מעריב" מעוכת "מעריכ", רח" קרליכך 1, חליאכיב. טל. 03-419207 פתוח ברציפות כין השעות 8.30 עד 18.00.

קוניות ואים ואים אוניני מעדיב

טיולי קיץ 1987

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

- * תורכיה מערב ומזרח. 10-18-19-20 יום.
 - * יוגוסלביה איטליה. 16–18–19 יום.
- * יוגוסלביה הונגריה אוסטריה. 17–18–23 יום.
 - * פולין הונגריה. 15 יום.
 - * שפרד פורטוגל והפירנאים. 15–20–21 יום.
 - * לרום אמריקה. 20–23–32 יום.
 - * **ספארי בקניה.** 9–16–23 יום.
 - * **סקנדינביה.** 18 יום.
 - * **המורח הרחוק. 3**0–35 יום.
 - + טיולים בדגש מיוחד + לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

החנחה על שירותי הקרקע בטיולים לחו"ל, תינתן לכל מי שהשתתף באחד הטיולים לחו"ל שבוצעו ע"י "נאות הכיכר" במסגרת "מועדון מטיילי מעריב". הנחה של 5% – למי שחשתתף בטיול אחד הנחה של 8% – למי שהשתתף בשני טיולים: הנחה של 7% – למי שהשתתף בשלושה טיולום ויווער

הרצאות וערבי יעוץ

סידות הרצאות מיוחדת לקראת טיולי הקיץ בבית

ציוני אמריקח, רח' דניאל פריש 1, תל־אביב –

20.00 – סקנדינביה 21.00 – איטליח

21.00 – קניח

בס.00 – **הנורכיה** 21.00 – המזרח הרחוק

: **המזרח הרתוק** – יעוץ מיוחד לטיולים בנתיב

זה ינתן בכל יום חמישי, במלון פאלאס, רח הירקון 277, תל אביב, חדר 220, בשעה 18.30

ת"א, טל 439207-03, ע"י גילי חסקין – ממדריכי "גאות הכיכר", בין השעות 16.00 עד 18.00.

20.00 – הונגריה – אוקטריה

- 23.5.87 מוצאי־שבת:

:יום שני – <u>25.5.87</u>

.5465496 7 ב

ער בי יעוץ:

הנחה של עד 7% בטיולי הקיץ של "נאות הכיכר"

טיולי גשר בהווי דתי ואוכל כעור

אנו מציעים בקיץ 1987 (תשמ"ז)

> טיולים וחופשות ליעדים חבאים:

- ארת"ב
- א המזרח חרחוק
- א אירופה חקלאסית
 - י שקנדינביה
- א שפרד מורטוגל
- יוגוסלבית חונגרית טיולים מיוחדים

לאעירים ולגיל חותב

לום שות לבמור חחר וסף המלבר.

חופשות וטיולים בחג השבועות

- * חופשה במלון "לרום" בירושלים. (חמישה כוכבים). 2-6/6/87. סיורים מודרכים באזור ירושלים, פנישה עם העתונות, ארוחות הג וערב שבת הניגיות, חצי פנסיון
- חופשה וטיולים בשמורות הטבע והמפלים בגליל העליון. 2-6/6/87 4 לילות במלון ינוף הגליל" בהר כנען (שלושה כוכבים), חצי פנסיון, חרקדח, ערב תקשורת עם עתונאי מעריב, סיורים מודרכים באוטובוס באזור (כולל כניסות באתרים).
 - . מדבר יהודה. 2-3/6/87
- לילה בכפר הנופש ימצוקי דרגותי ויום סיור ברכב מדברי לתצפות נחל דרגיה, ראס נקב חמרם חיר כת מנקושיה, חירבת אידור, רוגום אל נאקב
 - + 3 ימי טיול ונופש במלון "מרגוע" ערד. 4/6/87 +
 - 2 לילות במלון "מרגוע" (שלושה כוכבים) בערד על בסיס חצי פנסיון, ביקורים באתר מערוון קום שמורת עין גדי, מצדה, מרחצאות עין גדי, מצפח דמון - מרכז המבקרום החדש, מכתש רמון
 - + סמינר מיוחד בשיתוף עם "שרשים". בנושא חכמת ישראל הסמינר יתקיום בירושלים במלון "מגדל הכנסת" בתאריכים: 3/6/87 - 2.

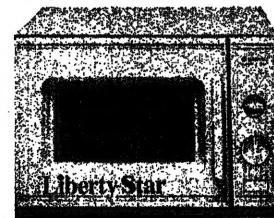
טיולי יום בארץ

איום טוול לנוש עציון האוירוציאה.

זהו המבצע הלוהט ביותר בעולם המיקרוגל! כשתקנו את המיקרוגל המשוכלל ליברטי סטאר של סאניו מדגם ,EM-2505 IX EM-2405 תקבלו בו במקום שובר זכות לכרטים טיסה ללוגדון הלוך ושוב ללא הגרלה (בתוקף עד (31.3,88) ויש לכם מיקרוגל מעולה אשר מאחוריו עומדת מעצמת אלקטרוניקה המייצרת מיליוני מכשירי מיקרוגל בעולם.

בכל בתיהכל-בו של מכלבתי הכל-בו של מכלבתי הכלבתי הכלבתי הכל-בו של מכלבתי הכל-בו של מכלבתי הכלבתי ה

